

РЕВО

**ТВОЯТА
ФИНАНСОВА РЕВОЛЮЦИЯ**

Силата на снабдяването

ЛЮ

ГАРИ КИСИ

ЦИЯ

Твоята финансова революция

Силата на *снабдяването*

Гари Киси

Your Financial Revolution: The Power of provision (Bulgarian)
Copyright © 2023 by Gary Keesee

Originally published in English
ISBN:978-1-945930-14-0

Published by Free Indeed Publishers

Distributed by Faith Life Now

Faith Life Now

P.O. Box 779

New Albany, OH 43054

1.888.391.LIFE

You can reach *Faith Life Now Ministries* on the Internet at www.faithlifenow.com

Твоята финасова революция: Силата на снабдяването от Гари Киси
Copyright © 2023 by Gary Keesee

Издава ИК „Игъл”

ISBN: 978-619-7424-61-4

Гр. Силистра, 2023

Твоята финасова революция, силата на снабдяването
първо издание на български език

Преводач: Свилена Стоянова

Редактор: Любомир Добрев

Коректор: Николай Марков

СЪДЪРЖАНИЕ

ВЪВЕДЕНИЕ	5
ГЛАВА 1: Светлината свети в мрака	21
ГЛАВА 2: Нов начин на мислене	35
ГЛАВА 3: Въпросът с правомощието	63
ГЛАВА 4: Не си ли спомняте?	97
ГЛАВА 5: Овластяване на вашето снабдяване	119
ГЛАВА 6: Вярата е ключът	153
ГЛАВА 7: Предупреждение: Стойте във вашата вяра	173
ГЛАВА 8: Имате нужда от план	193
ГЛАВА 9: Време за тръгване	211

ВЪВЕДЕНИЕ

Заглавието на тази книга може да ви се струва елементарно, нещо, което изразява очевиден факт. Имам предвид, кой би оспорил заслугите му? Мисля, че всички ще се съгласим, че снабдяването, промисълът за нещата, от които имаме нужда за живота, е от голямо значение. Но въпреки това мнозина нямат необходимото снабдяване. Много хора всъщност се борят, за да имат достатъчно да преживеят. Те живеят живот, поробен от сметки и дългове, които като че ли нямат край. Вместо да изживеят мечтите си, те живеят в отчаяние, смазани от ужаса, че трябва да отидат на работа, която ненавиждат, а което е най-лошо, те съществуват без да имат смислена цел в живота си.

Скорошно проучване показва, че 48% от американците носят в дома си по \$31 561 на година или \$2 630 или дори по-малко на месец,¹ а 40% от населението не могат да си позволят да напишат чек за \$400, ако предварително не са го планирали.²

Можете ли да си представите стреса от това да трябва да внимавате за всяка стотинка, която харчите, надявайки се, че ще успеете да свържете двата края от аванс до заплата и това месец след месец, без да му се вижда краят? Вместо да продължавате напред, откривате, че изпадате все по-дълбоко в дългове без да намирате изход. Мога да си го представя, защото аз самият съм живял по този начин цели девет дълги години. То съвсем не беше плод на моето въображение, а нещо напълно реално.

¹ <https://howmuch.net/articles/how-much-americans-make-in-wages>

² <https://www.cnbc.com/2018/05/22/fed-survey-40-percent-of-adults-cant-cover-400-emergency-expense.html>

СРАМЪТ ОТ НЕДОИМЪКА

Със съпругата ми Дренда се оженихме и се надявахме да започнем един чудесен живот, но се оказахме в дългове и живяхме години наред в невероятен финансов стрес. Само за няколко години се оказахме с десет надвишени и блокирани кредитни карти; три заема от финансови дружества с лихва от 28%; изплащане на две почупени коли и двете с над 300 000 навъртени километри; запор от данъчните и безброй други заеми, които не можехме да изплащаме. Дължахме на родителите си хиляди долари до степен, че те престанаха да ни дават назаем.

Не че сме се опитвали да разрушим живота си чрез дългове; ние просто се опитвахме да оцелеем. Колкото и щуро да звучи, аз работех във финансовата сфера и помагах на хората с техните застраховки и инвестиционни нужди. Заплащането ми беше на база на комисионни от продажбите, които правех, но комисионните никога не бяха достатъчно. Все се надявахме, че бизнесът ще потръгне, но седмиците се превръщаха в месеци, а месеците в години, в които абсолютно нищо не се променяше.

В крайна сметка, след девет дълги години, в които разчитахме само на заеми, за да си плащаме сметките, ние изчерпахме всякаква възможност за заемане на пари, за която можехме да се сетим. Бяхме заложили всичко ценно, което притежавахме, но стресът от това да живеем в такова финансово положение започна да взема сериозни емоционални жертви от мен и от семейството ми.

Започнах да получавам панически атаки и бях на анти-депресанти, които изобщо не ми помагаша, но ми нанесоха сериозни щети. Лекарите също така ми заявиха, че ще развия диабет поради сериозните проблеми с кръвната захар, които имах.

По-страшен от медицинските ми проблеми беше стра-

хът, който завладя живота ми до степен, че се боях да изляза от собствения ни дом. Светът около мен ме притискаше от всички страни с мъчителен, адски ужас, който направо ме парализираше! Бяхме изостанали с плащането на абсолютно всички сметки и всеки месец беше предизвикателство да измислим коя сметка точно да платим и коя може да почака до следващия месец.

Предполагам, че един от най-смазващите аспекти на финансовата каша, в която живеехме, беше срамът, който изпитвах. Страх ме сковаваше всеки път, когато използвах кредитна карта, надявайки се, че тя ще работи поне още веднъж. Накрая непрекъснато измислях някакви оправдания, всъщност лъжи, пред инкасаторите, които ми звънях всеки ден. Но вероятно най-тежкото нещо, което трябваше да понасям, беше да гледам как красивото ми семейство трябва да преживява без най-необходимите неща, а това причиняваше невероятна болка в душата ми. Честно казано, всеки ден се чувствах като неудачник, тъй като ден не минаваше без да трябва да се справям с належащ проблем.

Този финансов хаос не беше мимолетна точка върху радара на времето. Той продължи цели девет дълги години!

Ако се чудите, да, всяка седмица ходехме на църква. Имах защитена титла по теология и бизнес и една година посещавах библейско училище. Бях кръстен в Святия Дух и обичах Бог, но нещо се беше объркало ужасно. Знаех, че е така, но не знаех какво точно. Историите, които четях в Библията, просто не се случваха в моя живот.

Ходехме в страхотна църква, която ни учеше, че Божията воля за християните е да процъфтяват, но не виждах такова нещо да се случва с нас и нямах никаква представа защо е така. Ако трябва да бъда напълно откровен, аз не виждах никой от приятелите ми да преуспява чак толкова много.

ЗОВЪТ ЗА ПРОБУЖДАНЕ

Всичко стигна до критичната точка, когато един от многото адвокати, които ме търсеха за пари, се обади отново. Този път той мина директно към въпроса и беше абсолютно пряк: „Господин Киси, давам ви три дни, в които да ми изпратите тези \$1 600, които дължите на клиента ми, или ще бъда принуден да заведа дело срещу вас за тази сума.“ А после затвори телефона.

Знаех, че всичко приключи. С мен беше свършено. Нямахме към кого да се обърнем за пари. Бях изчерпал всичките си възможности. Нямах нито пари, нито храна. Хладилникът ни беше толкова празен, колкото и сметката ни. Аз се надявах да имам солидна работа в бизнеса поне за една седмица, която да ни помогне да изплуваме, но такава седмица не настъпи.

В огромно отчаяние се качих в малката спалня на старата ни селска къща, която наемахме за \$300 на месец. Знаех, че Божията воля не беше да живея в такова финансово робство, но ние правехме всичко друго само не и да преуспяваме.

Когато със сълзи на очи се хвърлих върху леглото, аз извиках към Бог. Удивително, но щом извиках, изведнъж Го чух да ми отговаря. Дълбоко от духа ми чух този стих:

*А моят Бог ще снабди всяка ваша нужда според
Своите богатства в слава в Христос Исус.*

Филипяни 4:19 (превод - NASB)

Тогава на глас изговорих: „Този стих го знам, но изобщо не го виждам да се случва в живота ми.“ И тогава чух Светият Дух да ми казва: “Аз нямам нищо общо с кашата, в която си се забъркал. Причината, поради която си в тази каша, е че ти не познаваш как оперира Моето Царство.“

После Той продължи да ми говори как Неговата Църква живее също както живееше Израел по времето на Фарон – като роби. “Искам Моите хора да бъдат финансово свободни!”

Въпреки че аз не знаех какво точно има предвид Той чрез Царството, осъзнах, че животът в дългове не води до резултати и че Той ми показва, че има по-добър начин на живот, който аз все още не познавам, защото не съм научил за него. Какво точно беше това или как действаше, нямах никаква представа, но знаех, че е задължително да разбера.

Първото нещо, което направих, беше да слеза долу при Дренда, да ѝ разкажа какво ми е говорил Бог и добре си спомням как стоях там, държах я за ръце и се покаявах пред Бог и пред нея за бъркотията, в която съм ни вкарал. Точно тогава взехме решение, че макар да не разбираме какво има предвид Бог, когато казва Царство, ние ще открием тази истина. Взехме също така решение да не задължняваме, но трябва да ви призная, че не знаехме как. Докато се молехме, върху мен слезе невероятен мир и аз знаех, че Бог ще ми покаже как да направим това по Неговия начин.

Но да се върнем на думата „царство“. Аз нямах никаква представа за какво точно говори Той. Знаех, че един ден ще бъда в Небето и имах добри познания върху Библията, но въпреки това нямах идея какво има предвид Бог. Всъщност думата „царство“ не беше дума, за която знаех особено много. Единственото място, на което се сещах да се споменава тази дума в Библията, беше в Господната молитва.

*Да дойде Твоето Царство, да бъде Твоята воля,
както на Небето, така и на земята.*

Матей 6:10

По онова време си мислех, че това се отнася за бъдещото Царство, което Исус един ден ще установи на земята, но нямах никаква представа за какво всъщност се отнасяше. След като разгледах обстойно текста, осъзнах, че съм грешил. Исус ни казва как да се молим тук, точно сега. Ние трябва да се молим за Божията воля на земята такава, каквато е на Небето. Какво обаче е Божието царство?

Ако сте чели предишните ми книги, можете да продължите направо от 1 глава, но вярвам, че един преговор винаги е оправдан, когато гарантира, че ще се справите добре на изпита. Вашият изпит, играта на живота, вече е започнал, но не се тревожете. Има достатъчно време да научите правилните отговори и да го вземете. Ако обаче четете това за първи път, онова което следва е от жизненоважно значение!

ЕДИН НОВ НАЧИН НА ЖИВОТ

Когато Бог ми каза, че аз никога не съм научил как оперира Неговото Царство, останах, меко казано, много смутен. С Дренда нямахме никаква представа какво има предвид Бог. Затова се молихме и поискахме от Него да ни научи какво има предвид като ни казва, че не знаем как работи Царството Му.

Първото нещо, което трябваше да науча, беше какво представлява едно царство в естествения свят. Смятам, че тази концепция е трудна за разбиране за западното мислене, тъй като ние живеем с американското мислене на демокрация и свобода на изразяването. Божието царство обаче не е демокрация; то е царство с цар. Авторитетът на този цар владее над цялото царство с делегирана власт чрез различни правителствени агенции и хора, които оперират под тази власт. Тълпата от хора не е царство. Милион души може да има в една тълпа, но това изобщо не

е царство. Царството е група от хора, които са обединени чрез закон или от правителство.

Определението за “царство” в речника е: „царство – държава или правителство, управлявани от цар или царица“.

Макар като християни да празнуваме идването на Исус на земята, ние обикновено пропускаме да разберем, че Той заедно със Себе Си води и цяло управление. Библията говори за Неговото управление в Исая 9:6-7:

Защото ни се роди Дете, Син ни се даде; и управлението ще бъде на рамото Му; и името Му ще бъде: Чудесен, Съветник, Бог могъщ, Отец на вечността, Княз на мира. Управлението Му и мирът непрестанно ще се увеличават на Давидовия престол и на неговото царство, за да го утвърди и поддържа чрез правосъдие и чрез правда от сега и до века. Ревността на Господа на силите ще извърши това.

Исус е Главата на това управление и когато Го приемем за свой личен Спасител, ние се възползваме от това управление, защото ставаме негови граждани. Не само ставаме негови граждани, но и сме част от самото семейство на Бог като Негови синове и дъщери.

А на ония, които Го приеха, даде право да станат Божи деца, сиреч, на тия, които вярват в Неговото име; които се родиха не от кръв, нито от плътска похот, нито от мъжка похот, но от Бога.

Йоан 1:12-13

Затова вие не сте вече странни и пришълци, но сте съграждани на светиите и членове на Божието семейство.

Ефесяни 2:19

Като членове на Божието домочадие ние сме част от Неговото семейство и по този начин ставаме собственици или част от всичко, което Той притежава. Освен това ставаме граждани на Неговото велико Царство със законни права и облаги.

ЕДНО НОВО ЦАРСТВО

За да придобиете по-добра представа за нещата, за които ви обяснявам, позволете да поговоря малко за това какво означава да бъдете физически гражданин на Съединените щати. Като гражданин на САЩ вие имате законови права. Тези легални права са вписани в нашата Конституция и в законите, които са приети от нашето правителство. Тези закони и облаги се предават на всеки гражданин, без значение кой е той. Тези права не се базират на нашите чувства или интелект. Не, те са установени от закона и са легално достъпни за всеки един гражданин, който нарича Америка свой дом. Възможно е някой гражданин дори да не е запознат с правата си, но въпреки това те му принадлежат само защото той е гражданин на Съединените американски щати.

Ето нещо, за което да помислите и се надявам то да промени цялостната ви представа за Бог и за начина, по който получавате от Него. Тук в САЩ, ако знаем, че някой или нещо се опитва да отнеме законовите ни права или че се отнасят към нас несправедливо, ние имаме достъп до правосъдието (правосъдие означава налагане или прилагане на закона), един процес, чрез който се налагат нашите законни права. Отиваме в съда и съдията не обръща никакво внимание на това как изглеждаме или колко богати или бедни сме ние. Единственото, на което обръща внимание, това е законът. Той всеки път е длъжен да отсъжда в полза на закона. Законът и съдията са там като наша гарантирана защита.

Ние имаме законни права и нашето управление гарантира и налага нашите законни права чрез процес на правосъдие в рамките на правната система на Съединените щати. Имайки това предвид, погледнете по-внимателно думите в Исая 9 глава, тъй като там се говори за новото управление, което Исус донася на земята.

Управлението Му (на Исус) и мирът непрестанно ще се увеличават на Давидовия престол и на неговото царство, за да го утвърди и поддържа чрез правосъдие и чрез правда...

Исая 9:7

Този стих ни казва, че Божието царство се установява и се поддържа чрез правосъдие, чрез прилагане на Божия закон. Прилагане означава процесът на налагане или изпълняване на вашите законни права.

Вашите законни права са това, което Бог нарича правда или за което казва, че е правилно, Неговият закон. За да гарантира, че вие имате онова, което Бог казва, че е право в Неговото Царство, което законно ви се полага като гражданин в това Царство, Бог ви е дал достъп до правосъдието - процесът или гарантът, че вие ще получите това, което Той ви е обещал.

Бог ни е изявил волята Си чрез Своето Слово, Библията, за да можем да знаем легалните си права в Неговото Царство. Това е добра новина! Всяко нещо, което четете в Библията, отнасящо се до онова, което Бог ви е обещал, е вече законово ваше като граждани на Неговото Царство!

Второ Коринтяни 1:20 ясно казва, че всяко обещание – **ВСЯКО ОБЕЩАНИЕ** – е „Да“ и „Амин“. Вече е било решено и обещанията вече са ваши.

Понеже в Него е „Да“ за всичките Божии обеща-

ния, колкото много и да са; за това и чрез Него е „Амин“, за Божията слава чрез нас.

2 Коринтяни 1:20

В самата основа на Божието царство са правдата и справедливостта – това е непроменимо. Вижте го по този начин – ако аз познавам законите на Божието царство (Неговата воля) и знам, че имам достъп до правосъдие, процесът на правоприлагане, който ми гарантира това, което казва законът, тогава аз съм уверен и не се страхувам.

И увереността, която имаме спрямо Него, е това, че, ако просим нещо по Неговата воля, Той ни слуша; и ако знаем, че ни слуша, за каквото и да Му попросим, знаем, че получаваме това, което сме просили от Него.

1 Йоан 5:14-15

Когато този стих казва, че Той ни слуша, не става въпрос, че Той чува гласа ни както когато се чуват звукови вълни, а говори за това, че Той поема нашето дело, нашия случай.

Представете си съдия, който изслушва дадено дело, за да се увери, че ще бъде раздадена справедливост. Съдебната зала и съдията имат за цел да предоставят правосъдие на всеки гражданин. Съдията е там, за да гарантира, че ще бъде наложена справедливост (прилагането на закона) според писания закон.

В Божия случай, Неговият престол (мястото на авторитет) и Неговата сила имат за цел да гарантират правосъдие (прилагането на Неговата воля) на всеки човек, който дойде при Исус и Неговото Царство.

Моля ви още един път да прочетете това изказване много внимателно и нека то да промени изцяло настоящите ви възгледи за Бог. Повечето хора смятат, че Бог взема

Своите решения на индивидуална база, но това не е вярно. Той е Цар на Царство, в което има закони, които не се променят. Той никога не взема и няма да вземе решение, несъобразено с Неговия закон. Преди да сме Му поискали можем да знаем какъв ще бъде Неговият отговор, дори когато все още не сме го видели, защото Той има властта да наложи изпълнението на Своя закон.

КРАЙ НА ПРОСИЯТА

Когато с Дренда започнахме да научаваме за своите легални права в Царството, това драматично промени начина, по който вече гледахме на Бог и на Библията. Последниците от тези наши нови разбирания промениха начина, по който живеехме. Край на просията. Край на дългото умоляване. Разбрахме като граждани на Неговото Царство какво вече ни е било законно дадено. И продължихме да учим как да предявяваме искания за тези обещания и да ги виждаме освободени тук в земното царство. Невероятно откровение е да научим, че ние сме собственици на всичко, което има Небето за нас. Като граждани ние имаме законен достъп до законите на Царството. Но като членове на семейството ние сме собственици и имаме законови претенции върху наследяването на всичко, което Небето има за нас.

И ако сме деца, то сме и наследници, наследници на Бога, и сънаследници с Христос...

Римляни 8:17

Забележете, текстът казва, че ние сме сънаследници с Христос! Това означава, че всичко, което има Христос, е също и наше!

Когато Бог ми говори в моята малка порутена селска къща в онзи ден и ми каза, че аз не знам как оперира Него-

вото Царство, Той имаше предвид, че не познавам законите и правната структура на Неговото Царство. И разбира се, беше прав. Нямах никаква идея какво представлява едно царство, нито как действа то. Но едно нещо много бързо схванах, което ми помогна да разбера царството, и това е, че едно царство работи чрез непроменими закони. Законите не показват пристрастие към никого. Те не се променят, за да облагодетелстват определен човек. Не, законите са непоклатими и постоянни.

Нека ви дам един пример. Днес се радваме на електричеството и на светлината, която то подсигурира в домовете ни. Ще се съгласите, че законите, които управляват електричеството, винаги са съществували още откакто е създадена Земята. Но в продължение на хиляди години не сме имали осветление! Причината каква е! Никой не е открил тези закони и как да ги прилага, за да светне електрическата крушка. Макар светкавиците и статичното електричество да са наблюдавани като нормална част от живота, те остават само на това ниво – наблюдения. Никой не си е и помислял да повтори това, на което е ставал свидетел, защото никой не е осъзнавал, че това, което вижда, се базира на природни закони, които могат да бъдат изучени.

Същата тази липса на разбиране се е просмукала в Църквата днес.

Хората четат за великите неща, които Бог прави в Библията, но всичко остава на най-ниско ниво – наблюдение, без да разбират това, което четат в Библията.

Мнозина са ставали свидетели на това как Бог върши някои удивителни неща в живота им, но също както когато човек гледа невероятни светкавици по време на лятна буря, те само повтарят: „Видяхте ли това?“, без да имат никаква способност да повторят случилото се, защото изобщо не разбират законите, които владеят над това, което току-що са преживели. Например, днес ние можем да по-

ставим осветление навсякъде по света, защото разбираме законите, които управляват електричеството.

По подобен начин много хора днес се радват на възможността да пропътуват хиляди километри и да отидат до която точка на света си пожелаят. Самолетът получава способността си да лети чрез нашето разбиране и прилагане на закона за подемната сила. Този закон обаче е съществувал на земята откакто е била създадена тя, както доказват птиците, които прилагат този закон всеки ден. Но никой не е пилотирал и летял със самолети през хилядите години на съществуване на човечеството, защото никой не е открил закона за подемната сила и не се е научил как да го употребява.

Същото е и с Царството на Бог. Повечето хора умоляват, плачат, продължават да се опитват да убедят Бог да направи нещо в тяхна полза. Но това, което те не знаят, е че когато са станали вярващи, всичките закони и облаги на Царството са станали техни, за да ги прилагат и да им се наслаждават, без да се налага да просят.

Да предположим, че ще гостувам във вашата църква. Дали ще свикате молитвения екип, за да се молят и да поствят за осветлението да бъде включено в онази вечер, в която аз ще идвам в църквата? Разбира се, че не! Ако по някаква причина пристигна в църквата и осветлението не е включено, дали всички ще започнат да викат към Бог и да Го умоляват и плачат в опит да Го убедят да включи осветлението? Не, нищо подобно. Ще се огледат за ключа и ще отидат и ще го натиснат и лампите ще светнат. Без страх, без смут, просто включват лампите!

По някаква причина обаче християните никога не подхождат към Царството и към Словото на Бог с такова отношение. Повече от своето време прекарват в просия, надявайки се нещо да се случи. А когато то не се случи, те веднага обвиняват Бог и вярват, че Той е избрал да не зачете тяхното искане. Липсата на разбиране е причината,

поради която мнозинството християни днес смятат, че Бог позволява да се случват лоши неща и че Той знае най-добре, когато се случва трагедия. Приятели, това НЕ е начинът, по който оперира Царството на Бог! Нека отново да погледнем към стиха в 1 Йоан.

И увереността, която имаме спрямо Него е това, че, ако просим нещо по Неговата воля, Той ни слуша; и ако знаем, че ни слуша, за каквото и да Му попросим, знаем, че получаваме това, което сме просили от Него.

1 Йоан 5:14-15

След като знаем, че искаме според своите законни права и че Той поема нашия случай, ние сме уверени, че получаваме онова, което сме поискали от Него! За жалост, истината, която е разкрита в този текст, не се разбира от повечето вярващи. Свидетел съм на това. Но точно това разбиране промени целия ми живот!

ВИДЕНИЕ ЗА РАЗЛИКА ОТ ОЦЕЛЯВАНЕ

Аз започнах да чета историите в Библията с обновен интерес. Знаех, че във всяка история има някакъв духовен закон, който трябва да открия. И се превърнах в духовен изследовател. Във всяка една история аз задавах въпроси. „Защо се случва това?“, „Какъв закон е представен в тази история?“ Постепенно започнах да научавам принципите и законите, които са мои в Царството на Бог, и това буквално промени живота ми.

Когато започнах да прилагам тези закони, ние станаме напълно свободни от всякакви дългове само за две години и половина. Започнахме да плащаме в брой за колите си, построихме си мечтания дом върху 55 акра земя и още много други неща. Най-доброто е това, че днес нямаме

никакво финансово напрежение. Домът ни е изплатен и сега можем да се фокусираме върху нашето поръчение от Бога, върху целта ни, а не върху оцеляването.

Бяхме толкова развълнувани от нещата, които откривахме и научавахме, но все още не виждахме повечето от приятелите и познатите ни да се наслаждават на същите неща, които ние виждахме да се случват в нашия живот. Поради желанието си да помогнем на хората да научат онова, което бяхме научили, стартирахме църква „Фейт Лайф“ през 1995 година. Фокусирахме се върху споделянето на законите и принципите, на които ни учеше Бог, говорейки на хората как и те могат да бъдат свободни и да живеят добрия живот на Царството.

През 2005 г. стартирахме „Фейт Лайф Нау“, което е нашето медийно служение. „Фейт Лайф Нау“ излъчва нашите две телевизионни предавания – „Оправете го този проблем с парите“ и „Дренда“ – навсякъде по света във всяка часова зона, споделяйки Благовестието на Царството.

Днес ние не тършуваме между седалките на колата, за да търсим изпаднали стотинки, за да можем да купим едно детско меню, което да разделим на трите си деца. Харчим милиони, за да правим това, което правим днес и имаме страст да помагаме на хората да научат как сме успели.

Изведнъж ние престанохме да мислим за собствено си оцеляване, насочихме вниманието си към мислене, продиктувано от видението ни и започнахме да мечтаем за това какво можем да създадем и да направим със своя живот. От финансов хаос и робство ние заживяхме във финансова свобода.

Във времето на нашето финансово робство и фалит всеки малък проблем, заради който се налагаше да пращаме някакви средства, за нас се превръщаше в спешен случай. Под огромен стрес ние се опитвахме да намерим

някаго, от когото да заемем пари или отивахме до местната заложна къща за пореден път! Но днес се наслаждаваме на *силата на снабдяването*.

Сигурно ще ме попитате: „Гари, каква е тази сила на снабдяването?“ Силата на снабдяването е способността да откриете своята цел и да избегнете живота на оцеляване. Винаги помнете, че снабдяването е Божият промисъл и е насочен към видението ви. Прочетете го отново. Това е игра на думи, но смисълът ѝ е очевиден.

Липсата на промисъл (снабдяване) води след себе си живот на робство, а робите нямат големи мечти! Никога не бива да забравяте, че вие не сте роби! Вие сте членове на Божието семейство, наследници заедно с Исус на цялото имущество. Затова, повдигнете очите си и вижте новото бъдеще. Искам да бъдете свободни, за да мечтаете отново, свободни да се забавлявате, създавайки своето видение и водейки един добър живот. Вярвам, че докато четете тази книга, вие ще бъдете вдъхновени, но не просто вдъхновени, а уверени! Същите закони на Царството, които промениха моя живот, важат с пълна сила и за вас!

Гари Киси

Това всъщност е четвъртата книга от поредицата в пет тома, под заглавие „Твоята финансова революция“. Насърчавам ви да прочетете предишните три книги, за да получите ясна представа за законите, за които говоря и едно по-дълбоко знание затова как работи Царството на Бог. Заглавията на книгите са: „*Твоята финансова революция – силата на верността*“, „*Твоята финансова революция – силата на почивката*“ и „*Твоята финансова революция – силата на стратегията*“. Можете да ги намерите на GaryKeese.com или на Amazon.com.

ГЛАВА 1

СВЕТЛИНАТА СВЕТИ В МРАКА

Във въведението ви разказах за обаждането от адвокатата, което ме накара да погледна реалността на своята ситуация лице в лице и най-накрая да извикам към Бог. Казах ви също какво ми говори Господ, докато лежах, прорнат на леглото, и плачех. Аз бях в тази каша поради това, че никога не бях научил как оперира Неговото Царство. Но как всъщност работи то? Какво се опитваше да ми покаже Той? Нямах ни най-малка представа, но предстоеше да разбера.

Ако си спомняте, аз трябваше да издължа тези \$1 600 долара на адвокатата в рамките на следващите три дни, ако искам да избегна завеждане на дело. По онова време ние нямахме пари и нямаше никакви изгледи да успеем от бизнеса да изкараме такава сума, че да покрием тези \$1 600. Стояхме пред невъзможна ситуация или поне така си мислех аз. Вместо това ми предстоеше да науча своя първи урок във връзка с Царството.

По онова време карах един стар “Додж Караван”, който пушеше като комин, когато се движеше. В онази вечер

имах среща с едно семейство, за да обсъдим техните застрахователни нужди и тази среща трябваше да се проведе в дома им, който беше на около 15 минути от моя офис.

В онези дни аз умишлено паркирах някъде надолу по улицата или зад ъгъла, далеч от дома на моите клиенти. Причината беше проста. Всеки път, когато стартирах вана, той изпълваше въздуха наоколо с бял пушек, но това изобщо не помагаше на моя бизнес, тъй като аз все пак бях финансов експерт, който съветва своите клиенти как да инвестират парите си и какви застраховки да си купуват.

През онази конкретна вечер, както обикновено, паркирах надолу зад ъгъла от дома на моите клиенти. Имахме страхотна среща, взехме си довиждане, но аз изпитах огромно притеснение, когато господинът излезе, за да ме изпрати до колата. Нямаше проблем да види колата ми, но ме смущаваше това, че той можеше да реши да остане, докато тръгна и да види излизашите от нея облаци дим. За мое огромно съжаление, той направи точно това. Въпреки че аз се мотаех, подреждайки разни документи в куфарчето си и някои неща във вана, опитвайки се по този начин да му дам достатъчно време, че да си тръгне, той търпеливо ме изчака, докато осъзнах, че ще се наложи да запаля колата и да си тръгна пред него. Както и очаквах, щом запалих, цялата улица се изпълни с бял пушек.

Когато подадох газ, за да потегля, той ми направи знак да изключа колата и се приближи до прозореца. Тогава ми каза, че почасово работи в някакъв сервиз и би искал да погледне какво се случва под капака на моята кола. Съгласих се и веднага вдигнах капака. Знаех, че няма никакво значение какво ще открие той. Аз така или иначе не разполагах с пари в момента, които да инвестирам в този стар ван.

Само след няколко минути той заяви: „Точно както и

очаквах, спукана е гарнитурата на двигателя. Прибери се у вас и го поправи, преди да го караш отново. Ще ти струва само около \$700 долара.“

Благодарих му за съвета и се отправих към офиса. Всичко, което чувах в главата си, беше: „Ще ти струва само около \$700 долара.“ Но за мен тези \$700 звучаха като милион долара. А аз все още не бях намерил и онези \$1600, които трябваше да издължа на адвоката. Освен това имах цяла купчина с просрочени сметки, които трябваше да платя.

Отговор нямах, но си спомних за молитвата, с която двамата с Дренда се бяхме помолили по-рано: „Господи, научи ни как оперира Твоето Царство и ни покажи как да живеем свободни от дългове.“

Шофирайки към офиса, аз започнах да говоря на Господ за моята финансова ситуация. „Господи, Ти знаеш за тези пари, от които имам нужда. Знаеш, че все още дължа пари за този ван, а сега са ми необходими и нови \$700. Господи, съвсем честно, пресмятайки парите, които дължа на банката за вана и какво ще струва ремонтът, май е по-добре този ван да изгори и с парите от застраховката да се разплатя!“ В раздразнението си го казах на глас по един саркастичен начин, а не като действителна молитва.

В мига, в който казах това, нещо привлече моето внимание. Не бях сигурен дали просто досега не съм го видял, но като че ли имаше някакъв малък мехур върху предния капак на колата. Колкото повече се вглеждах в него, толкова повече ми се струваше, че този мехур става все по-голям и по-голям. Продължих да го наблюдавам и се уверих, че той наистина се уголемява. Бях шокиран. Никакъв пушек не се виждаше, освен обикновения, който винаги оставаше диря зад колата, затова си продължих по пътя към офиса.

Когато отбих на паркинга пред офиса, изведнъж пред-

ната част на вана бе обхваната в огнено кълбо! Пламъците се издигаха на два метра височина. И тогава на глас произнесох: „Господи, Ти си ме чул какви ги говоря!“

На следващия ден застрахователната компания покри щетите и аз имах достатъчно пари, за да покрия сумата,

**И ТОГАВА НА ГЛАС
ПРОИЗНЕСОХ: „ГОСПО-
ДИ, ТИ СИ МЕ ЧУЛ КАК-
ВИ ГИ ГОВОРЯ!“**

която дължах на адвоката, както и да изплатя вана. Останаха ми и малко пари, за да напазарувам. Бяхме едновременно и шокирани, и щастливи, но без ван, който

ни беше необходим, за да можем да се придвижваме заедно с цялото семейство.

Аз не можех точно да обясня какво се беше случило, но фактът, че бях изговорил на глас за този ван да изгори, това привлече моето внимание. Трябва да призная, че никога не се беше случвало превозно средство, което притежавам, да изгори. От друга страна, никога не бях изричал на глас, че искам някоя от колите ми да изгори.

Дали това беше свързано по някакъв начин с Царството? Възможно ли е аз да съм направил нещо, с което да предизвикам да се случи подобна развръзка или това беше просто една случайност? Не бяхме сигурни. Макар да се радвахме на възможността да се издължим за вана и на кредитора, ние все още имахме нужда от нова кола и не знаехме как би могло да се случи това?

НАМИРАНЕ НА НОВ ВАН

Баща ми се обади, за да ни чуе как сме и за да предложи да ни помогне да заменим изгорелия ван. Татко имаше пари и аз тайно се надявах той просто да реши да ни купи кола. Предложи ни да отидем до няколко автокъщи в региона и да потърсим надеждна употребявана кола. Разбира

се, приех предложението му от все сърце.

Разгледахме няколко автокъщи и аз намерих перфектния „Додж Караван“. Беше на около една година и в безупречно състояние. Казах на татко, че според мен това е колата, която Дренда би харесала, надявайки се той да ми каже: „Страхотно! Сега ще ти напиша чек!“ Не това ми каза той обаче. А следното: „Аз ще ти помогна с \$5 000 за колата.“ Това беше много щедро предложение, но той всъщност предлагаше да ми помогне с първоначалната вноска, оставяйки останалото на мен.

Изведнъж реалността ме отрезви. Нямах такава кредитна история, която да накара която и да било банка да ми отпусне заем. А до този момент аз успях да скрия тежкото ни финансово положение от баща ми. На второ място, просто бях убеден, че не мога повече да вземам заеми.

Въпреки всичко, понеже нямах никаква друга възможност, аз набързо взех решение поне да попълня молба за закупуване на автомобила на изплащане. Знаех, че за да го направя, ще трябва да призная пред моя баща каква е ситуацията ни. С неохота му разказах всичко, а той предложи да ми стане съкредитоискател и заедно подписахме и предадохме формуляра. От автокъщата ми казаха, че ще ми се обадят на сутринта, за да ми кажат какво е решението.

Разбира се, знаех, че банката ще одобри заема, тъй като моят баща имаше перфектна кредитна история. Това, че съм одобрен за този заем, не беше нещото, което ме притесняваше в онази сутрин, докато се прибирах към къщи. Аз знаех, че не мога да си позволя да заема толкова пари, но имах реална нужда от тях. Какво друго ми оставаше да направя? Бях объркан и малко смутен.

Когато стигнах до нас, разказах на Дренда за ситуацията, но тя също знаеше, че не можем да подпишем и да

вземем нов кредит. Обаче каква друга опция имахме? И двамата не можахме да спим добре през онази нощ, но на сутринта бяхме напълно убедени, че заемането на тези пари не е правилното нещо, което трябва да направим.

Затова се обадох на татко и му благодарих за предложението, но му казах, че не можем да влизаме повече в дългове, за да си платим колата. След това се обадох в автокъщата и се отказах от микробуса. Те, разбира се, ме информираха, че сме одобрени за този кредит и че колата е изчистена и готова да бъде доставена. Аз отново им благодарих, но отказах да я взема.

Когато им затворих, в мен нахлу невероятен мир, но в същото време не знаех как изобщо бихме могли да си купим автомобил, достатъчно голям, че да можем всички от семейството да се придвижваме с него. Аз имах една стара петместна кола, която трябваше да ни свърши работа, докато измислим нещо. Минаха около две седмици и ние се справяхме с нея като правехме по няколко курса, когато трябваше всички да отидем някъде.

Веднъж се обади един господин, с когото Дренда се беше срещнала няколко месеца по-рано. Тя се оглеждаше за различни неща, които може да продаде на аукциона за антики на своите родители, който те провеждаха всеки месец в Атланта, където и живееха. Те идваха до Охайо веднъж в месеца, за да купуват предмети за своя аукцион, а Дренда винаги се оглеждаше за разни неща, които смяташе, че ще представляват интерес за нейните родители. Това ни носеше малко допълнително пари всеки месец, тъй като те й даваха комисионна за всичко, което тя им намираще.

Оказа се, че Дренда се беше натъкнала на този господин и те се разговорили за нейната дейност. Тя му споменала, че ако той някога намери нещо, което иска да продаде, тя ще го вземе от него. Той отговарял за един доста

голям старчески дом и понякога се налагало пациентите да ликвидират притежанията си, нанасяйки се в дома. Когато нямало семейство, което да се погрижи за вещите, от които те искали да се отърват, той ги съхранявал в някакво хранилище и, в крайна сметка, ги продавал.

Аз не го познавах, затова, когато той се обади, си записах и казах на Дренда, че този човек е звънял. Накратко, когато тя му върна обаяването, той й казал, че има три стаи пълни с мебели и вещи, от които той трябвало да се отърве и я попитал дали проявява някакъв интерес. Той й предложи всичко накуп на много ниска цена.

С Дренда отидохме да видим тези вещи и макар всичко да беше претърпкано до тавана и ние да не можехме да разгледаме подробно, открихме няколко неща, за които сметнахме, че когато ги продадем, сумата ще може да покрие цената, която той искаше за всичко. Обадихме се на родителите й и те ни преведоха парите, докараха камиона си и взеха всичко в Атланта за своя месечен аукцион.

Аукционът се оказа истински успех и вместо комисионна, те се съгласиха да ни дадат едно седемместно “Пежо”, което беше само на няколко години и в отлично състояние. Сега знам, че за много хора да получат кола втора употреба може и да не е особен повод за радост. Но за нас тогава това беше първата кола, която карахме, без да дължим пари за нея. Колата тъкмо беше преобядисана и изглеждаше съвсем като нова. Бяхме толкова развълнувани.

Изведнъж започнах да проумявам. Аз можех да се доверя, че Бог ще ми помогне с нещата, от които имам нужда, без да влизам в дълг.

ДРАСТИЧНА ПРОМЯНА В МИСЛЕНЕТО

Друга случка, която имах с Господ година по-рано, до-

като все още живеехме в Оклахома, сега ми стана съвсем ясна. Поглеждайки назад, можех да видя как Господ се е опитвал да привлече моето внимание, но ние сме били така затънали в дългове и в такова напрежение, че поради някаква причина изобщо не сме могли да видим онова, на което Той се е опитвал да ни научи.

Аз обичам да ходя на лов и особено много обичам да излизам да ловя елени. Обичам и да ям еленското месо и да имам какво да покажа от моите ловджийски усилия. Но последните години все така ставаше, че излизах на лов, но нищо не улавях. Излизах, сядах в студа и по цял ден чаках, без изобщо да видя дори един елен. Това беше малко обезсърчително, тъй като имах деца, които трябваше да изхранвам и много добре можех да се възползвам от еленско месо, стига да хвана нещо. Макар в миналото да съм имал успешни ловни сезони, бяха минали няколко години откакто бях носил еленско месо у дома.

Един ден, докато си размишлявах за предстоящия ловен сезон, чух гласа на Господ. Той ми каза: „Защо не Ме оставиш да ти покажа как да получиш своя елен през този сезон?“ Това ме изненада. „Да ми покажеш как да получа моя елен?“ Какво изобщо може да значи това?

Молейки се за тези думи, аз усетих Святият Дух да ме вдъхновява да посея финансово семе или подарък с конкретната цел да пожъна въпросния елен. Никога преди това не съм сял пари с очакване да пожъна елен и отначало това ми се стори малко странно. Но ясно усетих Господ да ме води да посея конкретно семе с много подробни инструкции през това време. Аз трябваше да напиша чек за сумата, която бях воден да посея. След това двамата с Дренда трябваше да положим ръце и да заявим, че получаваме моя елен за сезон 1987 г. точно там на мига, не покъсно, когато го уловя, а точно тогава когато се помолим.

Макар като християнин винаги да съм давал и да

съм подкрепял моята църква, сеенето по такъв начин с конкретно намерение и с вярата, че получавам, когато се моля върху семето, беше нещо ново за мен.

И така, аз взех чек и написах встрани „За моя елен – сезон 1987 г.“ С Дренда положихме ръце върху него, помолихме се и го изпратихме на служение, в което имах доверие, и обявихме, че аз вече съм получил своя елен, изпращайки този чек. Взех лист хартия и написах на нея датата и часа, в който повярвах, че съм получил въпросния елен и го сложих в джоба на ловното си яке.

По онова време живеехме в Тулса, Оклахома, и в рамките на града нямаше къде да отида да ловувам, но един мой приятел от църквата ме покани да отида до къщата на баба му в провинцията за Деня на благодарността. Каза, че около фермата се навъртали няколко елена.

И така, рано-рано, със семейството ми се запътихме в утрото на Деня на благодарността към провинцията, за да се насладим на общение и добра храна, но и за да прибера своя елен. Моят приятел не знаеше много добре къде да ме прати да ловувам, но в имота на баба му имаше едно пасбище, заобиколено от дървета и той предложи да отида там и да седна до едно голямо дърво, което беше на самото пасище.

Искам добре да си представите картината. Когато слънцето бавничко огря мястото край мен, аз видях, че всъщност стоя по средата на окосена ливада и точно там, до мен, се намираше въпросното голямо дърво. Имах чувството, че съм на абсолютно неправилното място, тъй като знаех, че никакъв елен няма да се появи на тази гола поляна, защото стоях там без никаква възможност да се прикрия.

Виждайки тази картина, аз тъкмо се изправих, за да се преместя към дърветата в края на поляната, които бяха на около 100 метра от мен, когато чух някакво движение в тези дървета по границата на ливадата вляво. Чувах

мачкане на листа в далечината и бях сигурен, че това е елен.

Изведнъж съзрях три кошути, които навлизаха навътре в гората покрай оградата. Много набързо ги забелязах, тъй като те се скриха в храстите. Елените бяха много далеч от мен, но все пак ме накараха да спра и да почакам известно време преди да продължа към горичката, където смятах, че те могат да отидат. Но, без аз да знам, един голям елен притичвал зад мен по поляната, право към дървото, до което бях застанал.

Стоях от другата страна на дървото, докато еленът тичаше по полето към дърветата по границата без изобщо да ме вижда. Но когато стигна до дървото, той явно улови миризмата ми и спря със силен рев, който ме изненада. Когато при внезапния звук се обърнах надясно, с изненада видях този голям елен да стои пред мен и да ме гледа право в очите на не повече от 5 метра. Моментално еленът, след като явно осъзна какво се случва, хукна на големи подскоци към гората.

В това време аз се опитвах да се прицеля в бялата опашка на това тичащо с пълна скорост животно през оптичния мерник на пушката, но това се оказа трудна задача. Знаех, че ще имам възможност да произведа само един изстрел, преди еленът да се скрие в гората. Не беше възможно внимателно да се прицеля в него, защото той бягаше на големи подскоци. Не повече от 20 метра деляха елена от гората, затова аз дръпнах спусъка без повече да се бавя. При изстрела еленът падна и повече не помръдна. Бях шокиран. Наистина ли го улучих? Всичко стана толкова бързо! Бавно се изправих и се доближих до елена. Бързичко извадих листа от джоба си и започнах да благодаря на Бог.

Чувайки изстрела от пушката, моят приятел излезе и ме поздрави за улова, тъй като видя еленът да лежи на зе-

мята до мен. Аз не му бях разказал какво ми беше говорил Господ, но го погледнах и му казах: „Изобщо не смятам, че го улових поради собствените си ловни умения.“ После му показах листа, на който бях написал в деня, когато с Дренда се помолихме за този елен. На него пишеше само: „Аз вярвам, че получавам моя елен – сезон 1987 г., на тази дата и в часа, в който се помолих в името на Исус.“ Вдигнах листа, за да може приятелят ми да го види и започнах да му разказвам какво ми е казал Господ да направя.

Тази случка привлече вниманието ми. Знаех без капка съмнение, че това е Бог. Но по някаква причина все още не бях успял да навържа фактите. Концепцията за законите на Царството и за случилото се с елена и как това въздейства върху моите финанси изобщо не ми беше хрумвало. По-

ТАЗИ СЛУЧКА ПРИВЛЕЧЕ ВНИМАНИЕТО МИ. ЗНАЕХ БЕЗ НИКАКВО СЪМНЕНИЕ, ЧЕ ТОВА Е БОГ.

лучаването на този елен беше чудесно, но дали ще ми се случи отново? Без концепцията за законите на Царството аз не мога да знам как или какви закони водят до появяването на елена. Все пак очаквах с голямо нетърпение възможността да изпробвам тези закони и през следващия ловен сезон.

ВЯРАТА РАБОТИ ВСЕКИ ПЪТ

Следващият ловен сезон донесе промени, тъй като ние се преместихме в Охайо от Тулса. Това действие беше провокирано един ден от Святия Дух, докато бях излязъл да тичам. Той ми говори и ми каза, че е време да се преместим да живеем в Охайо и че там ще довърша своята работа.

В Тулса бях живял вече десет години и много ми харесваше там, но нямаше как да не бъда толкова щастлив при идеята за заминаването. Петролната криза, която настъпи година по-рано, много силно засегна Тулса, тъй като нейната икономика зависи предимно от добива на петрол. Нашите финанси бяха стигнали критична точка и ние едва успяхме да свържем двата края. Новото начало беше нещото, заради което много се вълнувах. Изобщо не подозирах, че следващите девет години щяха да ми донесат още по-голям финансов стрес, който далеч щеше да надмине това, което бяхме преживели в Тулса.

Преместихме се в началото на лятото и аз с огромно нетърпение очаквах да видя какво има да ни предложи Охайо. Много бързо осъзнахме, че стартирането на нашия бизнес, както и пренасянето на всичкия ни дълг заедно с нас в Охайо, се оказа изключително стресиращо.

Естествено, приближаваше и ловният сезон, както и раждането на нашето трето дете – Том. Той се роди на втория ден от откриването на ловния сезон в Охайо и оче-

видно аз нямах време да проучвам териториите с раждането на бебето и стартирането на бизнеса. Знаех само за едно място, на което мога да изляза на лов.

От другата страна на улицата, на която бях отраснал докато бях в гимназия, се бях натъкнал на пътека, на която траперите залагаха своите капани. В имота на моите родители имаше малко езерце, което се охраняваше от малко поточе, което течеше през фермата на нашия съсед и от там се вливаше в нашето езерце. Трябва да призная, че макар като ученик да бях обикалял край този поток с години, никога не бях виждал елен, нито дори стъпка на елен по тези земи. Спомних си обаче, че докато бях в колежа, брат ми се обади един ден и ми каза, че бил шокиран да види елен някъде там и че следващата година щял да отиде на лов именно там. И двамата бяхме изненадани от появата на този елен. Запомнил съм този разговор, а оттогава бяха минали вече девет или десет години.

Запомнил съм точното място, на което той ми каза, че е видял елена, тъй като много добре познавах територията край този поток. Той дори беше изтъкнал, че е видял елена точно, където потокът се разделя на две и където има огромно кленово дърво. До огромното кленово дърво имаше и по-малко и той ми беше казал как според него по-малкото дърво е много удобно, за да се покачи на него и от там да се прехвърли върху голямото кленово дърво откъдето да улови въпросния елен.

Е, брат ми така и не е улавял елен край потока, макар че ми разказа как веднъж е изпуснал един. Той също не си беше идвал от години, така че аз нямах никаква представа дали дървото ще е все още там или дали изобщо ще мога да го намеря в онази сутрин, когато излязох на лов, тъй като все още беше много тъмно.

А за да станат нещата малко по-сложни, в Охайо имаше закон, който не позволяваше да се ловува с ловни

винтовки, а само с ловни пушки със сачми. Аз имах само двуцевка, 20-ти калибър, по това време и изобщо не бях убеден, че ще мога да отстрелям елен с нея, освен ако той не е на не повече от 20 метра от мен. Но тъй като само тази пушка имах, моят план беше да я използвам.

С Дренда посяхме нашето семе, положихме ръце върху чека по същия начин, по който го бяхме направили и предната година и декларирахме, че съм получил моя елен според Марк 11:24. И за да не бъда многословен, на четвъртия ден от ловния сезон в Охайо аз излязох на лов и отстрелях кошута и елен само за 40 минути. И двете животни бяха на повече от 60 метра от мен, което далеч надхвърляше моите възможности за точен изстрел. В Охайо по онова време бяха позволени по две животни на човек, поради което аз отстрелях два елена през онази година. Точно така, моите два елена ги свалях за 40 минути.

Знаех, че съм напипал нещо. Но по това време нашите финанси бяха в критично състояние, а стресът беше направо задушаваш. И на мен и през ум не ми минаваше да приложя същия този принцип и за нашите финанси.

ПРЕКАЛЕНО МНОГО „СЛУЧАЙНОСТИ“

Онази първа зима, както и следващите 12 месеца в Охайо бяха ужасни, тъй като аз се борех с емоционални проблеми, с панически атаки и с депресия, както ви разказах в увода на тази книга.

Следващия ноември, точно преди да настъпи ловният сезон за елени, изгоря ванът. Въпреки че бях свидетел на удивителния лов на елени през предишните два сезона, аз все още нямах откровение за Царството. Когато ванът изгоря и Бог ми говори за Царството, осъзнах, че в тези три истории има много повече истина. Почувствах се много насърчен, но дори и в този момент аз нямах ни-

каква представа за закона на Царството.

Следващият ловен сезон настъпи и отново за около 40 минути аз вече бях отстрелял моя елен като по часовник. Започнахме да виждаме Царството да работи в нашите финанси, за което ще ви разкажа в следващата глава. Но през всичките тези ранни години аз непрекъснато виждах да се случват удивителни неща.

Разбира се, Бог като че ли винаги ме учеше на нещо ново, когато ставаше въпрос за ловуването на елени. Мисля, че причината е, че в сезона за лов на елени всичко е свързано със събирането на улова (с други думи – жътвата) и всичко се случва в контролиран и много ограничен период от време. Ловният сезон в Охайо обикновено продължава само две седмици. При такъв кратък период за жътва, човек не иска да губи никакво време. Поради това повечето ловци на елени са много фокусирани, навлизайки в този сезон. Повечето прекарват часове в проучване и подготовка за тази двуседмична възможност. Всичко това много добре може да ни помогне в изучаването на Царството.

**ЧЕСТНО КАЗАНО,
БОГ МОЖЕ ДА ИЗ-
ПОЛЗВА КАКВОТО
И ДА БИЛО, ЗА ДА
ПРИВЛЕЧЕ ВНИ-
МАНИЕТО ВИ.**

Извинете ме за всички тези ловни истории, но за мен те са от голямо значение. Те ми разкриват скритите закони, които иначе аз нямаше да мога да забележа. Честно казано, Бог може да използва каквото и да било, за да привлече вниманието ви. Той използва улова на риба, за да привлече вниманието на Петър, Яков и Йоан в Лука, пета глава, когато те улавят толкова много риба, че лодките им не могат да я извлекат на сушата и почти потъват от тежестта ѝ. В моя случай Бог просто използва лова на елени, а не на риба.

След като Бог ми говори за Царството в моята спалня в

онзи ден и след като аз видях как изгоря ванът и си спомних за улова на елени, а след това видях как Бог ни отвори врата да спечелим тази невероятна употребявана седемместна кола без никакъв дълг, изведнъж ние започнахме да проумяваме. И двамата с Дренда скочихме с двата крака в това.

Аз започнах да изучавам Библията по един напълно нов начин. Нарекох се духовен изследовател. Започнах да задавам въпроси. „Защо се случва това? Защо не се случва това?“ Аз търсех внимателно ключове за духовните закони в историите, които четях в Библията.

Бог продължаваше да ми показва различни неща и отново Той използва лова на елени, за да ми покаже повече от Царството. Следващата история всъщност наистина привлече вниманието ми. Тя беше един от онези моменти, в които човек казва: „Еха, видяхте ли това?“

Беше вечерта на празника Хелоуин и разполагах с около 45 минути преди семейството ни да тръгне към църквата, където бяхме организирали парти, което да предостави различна алтернатива на традиционните вдъхновени от демони празненства на този ден.

С Дренда бяхме посели нашето семе за елен, бяхме положили ръце на чека и го бяхме изпратили на едно служение, което вярваме, че Бог лично ни показва, и обявихме всичко за сторено според Марк 11:24 няколко седмици преди това. Това щеше да е първото ми излизане през сезона, щях да ловувам с лък в земите, които бяхме наели.

Времето много ме притискаше, но тъй като Бог ми е показал как да ловувам чрез вяра, аз обикновено за 40 минути отстрелвам своя улов. Затова реших, че макар времето да е много кратко, все пак ще мога да отстрелям елена си за този сезон. В онзи конкретен ден отидох до ловната вишка в края на боровата гора, която беше зад старата селска къща и се покатерих. Не бях стоял дори 10

минути, когато забелязах един елен на около 100 метра от мен, който се беше запътил към гората на съседа. Знаех, че това е моят елен, само че той вървеше в неправилната посока.

Това беше едва втората година, през която излизах на лов с лък и не знаех чак толкова много за него. Аз не носех камуфлажно облекло, нямах свирка за примамване на елени, а за използването на аромати за привличане на елените изобщо не бях чувал дори. Моята вишка представляваше дървена платформа, която сам бях заковал между два клона, само на около 5 метра от земята, а ако разбирате от лов с лък, ще знаете, че това изобщо не е достатъчно високо. Само че предходната година, която беше първата ми година на ловуване с лък, аз бях отстрелял два елена по време на двете ми излизания, прилагайки вярата си и тази година не очаквах нищо по-различно от това.

Докато гледах как еленът се насочва в погрешната посока, не знаех какво да направя и затова започнах да се моля. Изведнъж чух гласа на Святия Дух: „Кажете на елена да дойде при теб.“ Бях малко шокиран от това. Да каже на елена да дойде при мен? Знаех, че не беше възможно да извикам силно, затова само с тих глас казах: „Елен, спри! Обърни се, ела и застани под моето дърво.“ Щуро, нали? Без свирка за примамване, без нищо. Но в секундата, в която аз казах това, еленът спря, огледа се в двете посоки, завъртя се и започна да се приближава към мен. Въпреки че горите, в които се намирах, бяха около 200 метра широки, този елен дойде точно под моето дърво, застана право пред него и застана на място.

Разбира се, аз нямаше как да пропусна такъв изстрел. Еха! Видях ли какво точно се случи? Този елен падна само след един изстрел. Погледнах си часовника и осъзнах, че ако искам да отида на партито, трябва да оставя елена

там, докато се върна и после да го отнеса в къщата. Трябва да ви призная, че със седмици си мислих за случилото се през онази вечер. Само че Бог не беше приключил с това да приковава моето внимание.

През фермата, която бяхме наели, минаваше рекичка с много храсти край нея. Беше отлично място за лов на зайци. В този ден беше валял сняг, а снегът винаги помага по-лесно да се видят следите от зайци. Не можах да устоя, затова със сина ми Тим си проправихме път до рекичката, разривайки храстите и снега, докато вървахме, когато изведнъж един мъжки фазан излетя от гъсталака. В Охайо имаше и сезон за лов на фазани, но аз почти никога не бях виждал тези птици край фермата – най-много по един през годината. Когато този излетя от храстите, аз се развълнувах, че ще мога да отстрелям и фазан, прицелих се и стрелях. Но фазанът падна и започна да тича по земята. Веднага разбрах, че съм го улучил в крилото. Птицата тичаше с всички сили от хълма към рекичката, а един мъжки фазан може да развие скорост до 56 км. в час. Разбира се, при падналия през нощта сняг, той не тичаше толкова бързо, но пак беше доста бърз.

Тъй като рекичката беше в подножието на хълма в едно дълго дърво, аз можех ясно да видя всеки квадратен сантиметър от хълма. Предната година на този хълм отглеждаха чимове с трева, затова повърхността беше изключително равна и само тук-таме стърчаха малко тревички.

Тъй като птицата се беше втурнала с пълна скорост по хълма, знаех, че няма да мога да я хвана, нито да я улуча с ловната пушка. Но изведнъж си спомних за елена и как той сам дойде при мен, когато му говорих. Затова извиках силно: „Фазан, СПРИ!“ И в този момент фазанът изчезна от погледа ми. Имах пълна и открита гледка върху целия хълм, който беше покрит със сняг, въпреки това фазанът изчезна някъде. Тим ме попита: „Тате, къде отиде той?“

„Не знам, не съм сигурен.“ – отговорих аз.

И така, ние започнахме да вървим по следите му по хълма и го открихме да стои неподвижно, сврял малката си глава в снега. Тогава си помислих: „Сигурно съм го ударил и той е ти чал, докато умре.“ Протегнах се и сграбчих птицата, а тя започна да пърха с криле и да кряска – див фазан. Беше си напълно жив! Вечерта, когато разфасовах птицата, я разгледах много внимателно. Нямахме никакви белези от сачми върху тялото на птицата. Успях да видя само къде бях едва докачил дясното крило на фазана. Така че той си беше съвсем жив, когато спря да се движи в секундата, в която аз извиках: „СПРИ!“.

Да, Господи, имаш пълното ми внимание!

ГЛАВА 2

НОВ НАЧИН НА МИСЛЕНЕ

Когато с Дренда започнахме да виждаме как оперира Царството в живота ни, ние просто не можехме да спрем да говорим на хората за това. Знаехме, че сме поели по един вълнуващ път на открития и на освобождение. Аз все още продавах застраховки и ценни книжа, но усещах, че нещо е започнало да се променя. Не знаех какво точно, но бях убеден, че трябва да има отговори за моите финанси, така както виждах отговори в ловуването на елени и както бях видял при получаването на страхотната седемместна кола. Знаех, че се нуждая от много повече от това да притежавам страхотна кола втора употреба, макар че със сигурност бях силно развълнуван да я имам.

Все още имах дългове в този момент от нашия живот. Исках да бъда свободен от тях, но нямах представа какво трябва да променя. Макар да не знаех какво трябва да променя, бях сигурен, че ще разбере. Знаех, че съм открил своя отговор, но отново ще кажа, че трябваше да науча повече затова как мога да видя картините, които наблюдавам в Библията, да се проявяват и в моя живот. Моят бизнес по онова време едва покриваше нашите ос-

новни житейски разходи. Но това беше много по-добре отколкото преди, когато единствено пропадахме във все по-дълбоки дългове с всеки изминал месец.

С Дрендата не спирахме да четем Библията и да търсим повече ключове, свързани с функциите на Царството. Сехме от нашите средства с вяра за финансите, от които имахме нужда.

И тогава една нощ сънувах сън. В този сън видях една гъсеница много бавно да се придвижва нагоре по стеблото на едно растение. После изпълзя и се захвана по-горе на стеблото и изплете пашкул. Изведнъж, от пашкула излезе една красива пеперуда, която после отлетя. Един глас тогава каза: „Така ще бъде и с твоя бизнес.“

Събудих се и разбрах какво означава сънят. Гъсеницата може единствено да пълзи и е много ограничена в начина, по който прекарва живота си, обикновено живее на едно и също растение през целия си живот. Но в един момент настъпва невероятна трансформация, която променя потенциала и изобщо целия живот на тази гъсеница. Тя се превръща в красива пеперуда, което ѝ позволява да лети навсякъде, където поиска да отиде. Някои пеперуди, като Монарха, могат да отлетят на хиляди километри, за да избегнат зимните месеци в северното полукълбо. Маркар във времето, в което имах този сън, аз да не знаех как би могла да се случи тази трансформация, сигурен бях, че Бог ми показва, че тя непременно ще настъпи. Бях толкова насърчен.

УДИВИТЕЛНО ОТКРИТИЕ

Откакто се бяхме преместили в Охайо, всяка сутрин провеждах по 90 обаждания на случаен принцип с цел реклама. Много бих искал да мога да ви кажа, че съм имал някаква невероятна система, по която да го правя, но, съв-

сем откровено, аз просто вземах указателя и карах наред (това беше преди списъка „Да не се обаждам“).

Тъй като бях регионален вицепрезидент на компанията, за която работех, моята основна задача беше да наемам и обучавам нови търговски представители. Аз се обаждах и казвах, че моята компания се разраства в Охайо и че звъня, за да видя дали не познават някой, който би проявил интерес да работи за нас. Повечето пъти се включваше телефонен секретар и аз оставях гласово съобщение. Ако случайно някой имаше интерес, той или тя ми връщаше обаждането. Чрез тези 90 обаждания аз очаквах да успея да си уговоря две или три интервюта и евентуално да осъществя и някоя продажба.

Точно по такъв начин се запознах с Дейв. Докато разговарях с него по телефона, той изрази желанието си да намери ново поле на изява и каза, че ще му е интересно да види какво предлагам. Аз поисках да се срещнем в неговия дом вечерта и той се съгласи. Когато седнах да разговарям с него и със съпругата му, започнах да задавам всичките обичайни въпроси затова къде работи, защо търси промяна в кариерата си и в какво финансово положение се намират. Обикновено винаги питах потенциалните кандидати за техните лични финанси, тъй като всъщност, ако те решат, че нямат интерес да работят за компанията, тогава аз подхождах към тях като към евентуални клиенти, на които да предложа нашия продукт. Събирането на финансовата информация ми позволяваше да преценя каква застраховка да им предложа и какви други застрахователни продукти вече притежават те.

За мое голямо удивление, докато дискутирахме тяхното финансово положение, съпругата започна да плаче в отчаяние. Техните финанси бяха с краката нагоре и те нямаха никаква представа какво да направят или какво да променят. Осъзнах, че техният проблем изобщо не е свър-

зан със застраховането. Те се нуждаеха от увеличаване на своите приходи и от измъкване от дълговете си. Затова им споменах за Царството на Бог и как ние с Дренда сме започнали да осъзнаваме как работи то. Уверих ги, че ще направя всичко по силите си, за да им помогна и се разбрахме да се срещнем отново след седмица, за да поговорим за някои от промените, които може да се наложи те да предприемат.

Отивайки към офиса след тази среща, аз бях разтревожен. Все трябваше да има нещо, което да мога да направя за тях!

Когато влязох в офиса, седнах зад бюрото и изведнъж ми хрумна една идея. Реших да прегледам възможностите за някои от продуктите или услугите, които те използват, и да видя дали няма да ги намеря същите, но на по-ниска цена. Моята цел беше да видя колко пари мога да им спестя, които те да използват за погасяването на дълга си. Това беше по времето преди интернет, затова цялото проучване, което правех, ставаше чрез телефонните упътители и чрез телефонни обаждания.

След седмица вече бях проверил цените на всеки продукт или услуга, която те използваха, и всъщност останах изумен от това, което бях установил. Чрез пренареждане или подмяна на настоящите им доставчици на услуги с други доставчици, които предлагаха същите услуги, но на по-ниска цена, аз успях да им освободя по \$600 долара на месец. След това си взех калкулатора и започнах да смятам, за да изчисля какво ще стане с настоящия им дълг, ако тези пари отидат за погасяването му.

Цифрата, която се появи на екрана, ме поразя. Със сигурност нещо бях объркал в изчисленията. Сметките ми показваха, че тази двойка могат да бъдат напълно свободни от дълговете си за по-малко от седем години, като тук се включваше и изплащането на ипотеката по къщата. И

всичко това без да се налага да повишават доходите си. Невъзможно? – помислих си аз и отново започнах да правя тези изчисления. Резултатите обаче бяха същите.

Веднага отидох до шкафа с досиетата на другите ми клиенти, извадих няколко от папките и направих същите изчисления. Точно както при Дейв и съпругата му, така се оказа, че и останалите могат да бъдат напълно свободни от своите дългове след пет до седем години, като в това е включена и тяхната ипотека и то без да се налага да повишават своите месечни доходи. Ако това е възможно, а аз вече знаех, че е, защо никой не дава гласност на тази истина? Веднага отпечатах на хартия данните, които показваха на моите клиенти как те могат да са напълно свободни от дълговете си за по-малко от седем години. Бях толкова развълнуван да се срещна отново с тях и да им покажа какво съм установил. Любопитно ми беше как щяха да приемат тази информация.

Седнахме с Дейв и съпругата му и аз започнах подробно да им обяснявам как могат да бъдат освободени тези пари. Умишлено скрих крайния резултат докато не обсъдихме всяка една услуга, от която могат да спестят пари. По време на моята презентация клиентите ми стояха безмълвни и почти в шок. От тяхна гледна точка пари нямаше и нямаше начин някога да могат да се освободят от своя дълг! Когато отгърнах на последната страница, показвайки им, че те могат да бъдат свободни от дълговете си за по-малко от седем години, включително и от ипотека по къщата си, съпругът направо подскочи със сълзи на очите си. Той беше толкова развълнуван. И двамата започнаха да плачат и да ми благодарят отново и отново, че съм се отбил. След това прекарах малко време, в което споделих с тях какво ми откриваше Бог и какво бях научил до този момент за Царството Му. А те целите бяха в слух!

Аз не съм спечелил нито пени от тях като клиенти, но

бях по-щастлив от всякога и сега умът ми започна да работи трескаво. Искях да направя това за всеки един от клиентите си. Помолих Бог за мъдрост как да мога и аз да печеля от процеса. Знаех, че това ще се превърне в новия ми бизнес модел, ако съумея да измисля как бих могъл да изкарвам някакви средства, докато го правя. След няколко опита и грешки, намерихме начин, по който да предлагаме безплатно своите планове на всеки клиент, който се интересува, но в същото време и ние да печелим в бизнеса чрез една система на препращане, която измислихме. Направо не беше за вярване, а ние с Дренда бяхме толкова развълнувани.

Сигурен бях, че това е трансформацията, която бях видял в моя сън. Макар да знаех, че все още сме в етапа на какавидата от съня, аз вече бях готов да полетя! Имаше много, което трябваше да науча, преди да съм готов действително да полетя, но знаех, че съм поел по правилния път.

Създадохме нашата нова компания и я нарекохме „Faith-Full Family Finances“, защото знаехме, че чрез вяра финансите на човек ще бъдат изобилни и всъщност повече от финансовите отговори, които предлагаме, именно това беше посланието, което искахме да предадем на другите. Двадесет години компанията носеше това име, но после осъзнахме, че съвсем очевидно това е християнско име, а искахме да достигаме и до невярващите, затова решихме да променим името си на „Forward Financial Group“, което е името на компанията ни и до днес. (Между другото, все още предлагаме тези безплатни планове, а също помагаме на хората да избегнат пазарния риск за своите пенсионни сметки. Можете да се свържете с *Forward Financial Group* на телефон 1-(800)-815-0818 или да ни откриете онлайн на Forwardfinancialgroup.com.)

Макар все още да бяхме в сериозни дългове във вре-

мето, когато стартирахме своята компания, вече знаехме, че сме тръгнали в правилната посока. Компанията се оказа изключително успешна и с Дренда се освободихме от всякакви дългове за около две години и половина. Не мога да изкажа с думи колко вълнуващо беше това! Изведнъж животът ни спря да е погълнат от опитите ни да оцеем и върре в нас започна да извира видение.

Плащането в брой за нова кола беше невероятно усещане. Купуването и плащането отново в брой за 55 акра от най-хубавата земя в Охайо беше нещо, което не можехме да опишем с думи. Построяването на мечтания ни дом от над 800 кв. м., за който отново бяхме платили до стотинка, беше повече от изумително! Никога няма да забравя как стоях там с Дренда и гледах полагаването на основите на приземния етаж. Той беше много по-голям от цялата ни малка селска къща в провинцията, в която живеехме под наем. И двамата седяхме и сълзите се стичаха по лицата ни, докато наблюдавахме работата на строителите. Изведнъж осъзнахме, че в този момент ставаме свидетели на това как деветте години, в които преживявахме ада на земята, се сгромолясват зад нас. Знаехме, че нищо повече няма да бъде същото. Бяхме открили Царството на Бог и сега разбирахме защо пророк Исаия нарича това „блага вест“.

*Духът на Върховния Бог е на Мене, защото Господ
Ме е помазал да проглася благата вест на бедните....*

Исаия 61:1

Откровено казано, с Дренда често ни се налагаше да се ошипем, за да сме сигурни, че не сънуваме, защото се случваха такива невероятни неща. Да бъдем напълно свободни от дългове някога изглеждаше като невъзможна мечта, а сега беше реалност!

Чуйте ме, аз не съм толкова добър! Видяхте каква е била моята история. Опитвал съм дълги години да правя нещата по своя си начин, а съм си докарвал единствено главоболия и стрес. Но сега се учех как да живея живота си по Божия начин и това работеше. Точно затова и вие четете тази книга, за да откриете онова, което аз бях открил, а който търси – намира! Но първо трябва да осъзнаете, че аз се бях докоснал до една нова система, едно ново Царство и един напълно нов начин, по който да живея. Това е отговорът и за вас. Това е отговорът, от който имате нужда. Това е добрата вест, която сте чакали досега. Знам, знам, във вашата църква не ви учат на такива неща. Е, и в моята не ме учеха на това, но всичко се намира в Библията.

БОГ Е ДОБЪР - ВИНАГИ

Нека ви дам един основен ключ за разбирането на онова, което ви говоря – зарежете религията! Това не е религиозен въпрос. Става въпрос за Бог, какво Той иска да имате и как Той е платил цената чрез Исус, за да ви даде Царството. Затова, нека да се разровим в Царството, за да открием как работи то.

Когато с Дренда започнахме да виждаме как оперира Царството на Бог в живота ни, много пъти оставахме шокирани от това, на което ставахме свидетели. Осъзнахме, че повечето вярващи нямат никаква представа как работи то.

Например, наскоро прочетох за седемгодишно дете, което починало на операционната маса докато му премахвали сливиците. Макар това да е толкова често срещана и обикновено много безобидна операция, сърцето на момиченцето спряло по време на операцията – толкова тъжен резултат. Мисля, че на всеки се свива сърцето, когато чува такава новина. Но колкото и трагично да е случилото се,

има друго, също толкова трагично нещо в тази история, което може да повлияе на това семейство до края на техния живот. Позволете да цитирам какво каза бащата пред репортери.

*“Човек не може да разбере защо се случват такива неща, но ние знаем, че това е бил Божият план. И това е единственото нещо, което може да ни помогне да го понесем, защото знаем, че това беше Бог.”*¹

Нека ви цитирам и думите на Арън Роджърс, куотърбек на *Грийн Бей Пакърс*, чиято история е разказана в списание *People* от 22 януари, 2020 г.²

Роджърс разказва как като дете е подлагал религията на съмнение, а като по-голям той вече се отъждествявал с „различен вид духовност“. „За повечето хора, които познавах, църквата беше само..., ами просто трябваше да ходят на църква.“ Също така казва: „Не знам как е възможно хората да вярват в един Бог, Който иска да обрече целия свят на огнен ад. Що за любящо, чувствително, всепристъпващо, всезнаещо същество би искало да обрече красивото си творение на огнен ад в края на всичко това?“.

Налудничави коментари! Но ако това е нещото, в което те вярват, нищо чудно, че никой няма да иска да служи на Бог, който е решил да отнеме тяхната седемгодишна дъщеря. Никой! А и кой би искал да служи на Бог, който „има намерение“ да прати по-голямата част от хората на планетата в ада? Никой! Но по-голяма част от християните вярват точно това! През целия си живот сте чували: „Бог допусна това“, „Бог го направи“, „Такъв беше Божият план“, „Беше му дошло времето да си замине“ и други подобни твърдения. Всъщност, обзалагам се, че и вие най-

¹ <https://nypost.com/2020/02/26/7-year-old-south-carolina-girl-dies-during-tonsillectomy>

² <https://people.com/sports/aaron-rodgers-opens-up-about-religion-to-danicapattick-i-dont-know-how-you-can-believe-in-a-god>

вероятно мислите по същия начин. Затова ще бъде пряк. Ако наистина вярвате, че Бог е такъв, че Той с готовност ще отнеме живота на едно дете или ще изпрати рак на някого, тогава трябва много сериозно да си поговорим. Нека го кажа по този начин:

НИКОГА НЯМА ДА ПОВЯРВАТЕ НА НЯКОГО, НА КОГОТО НЕ СЕ ДОВЕРЯВАТЕ!

Ако сте били научени да не се доверявате на Бог, защото Той убива невинни хора и ако сте съгласни, че Той е всемогъщият Създател на вселената, то тогава всички трябва да даваме най-доброто от себе си, за да виждаме само най-доброто от Него. Точно това правят и хората в повечето примитивни култури. Те принасят всевъзможни жертви, за да умилостивят бога на гнева. Те се поставят под всякакъв вид ограничения и дори се подчиняват на разнообразни форми на болка, за да покажат, че те наистина са му подчинени, надявайки се да избегнат неговия гняв. Но дали това наистина е характерът на Бога от Библията? Трябва ли да живеем в страх от Него? Не, разбира се, че не. Концепцията, че Бог е против нас или че не е надежден, се ражда в резултат на лошо учение, което започва още в Градината с Адам и Ева.

А змията беше най-хитра от всички полски зверовете, които Господ Бог беше създал. И тя рече на жената: „Наистина ли каза Бог да не ядете от всяко дърво в градината?“

Жената рече на змията: „От плода на градинските дървета може да ядем; но от плода на дървото, което е в сред градината, Бог каза: „Да не ядете от него, нито да се допрете до него, за да не умрете.“

А змията рече на жената: „Никак няма да умрете, но знае Бог, че в деня, когато ядете от него, ще ви се отворят очите и ще бъдете като Бога, да познавате доброто и злото.“

И като видя жената, че дървото беше добро за храна и че беше приятно за очите, дърво желателно, за да дава знание, взе от плода му та яде, даде и на мъжа си да яде с нея, та и той яде.

Битие 3:1-6

Сатана хвърля съмнение върху Божия характер от както свят светува. Странното е, че чрез връзката си със самия Бог Ева вече притежава всяка мъдрост, за която вероятно си е мислила, че не ѝ достига. И въпреки това сатана успява да я убеди, че има нещо, което не ѝ достига, което Бог е въздържал от нея. Адам и Ева повярват в лъжа за Бога и с готовност отхвърлят своята позиция в Неговото Царство, за да преследват едно различно царство. Те вярват, че сатана има по-добро бъдеще за тях. Разбира се, това решение им носи единствено болка, скръб и смърт.

Тактиките на сатана не са се променили оттогава и не е изненадващо, че неговата най-голяма цел е Църквата. Тъй като Църквата вече притежава властта да постави сатана под нозете си и да го разгроми във всяко едно отношение, неговото единствено оръжие както тогава, така и сега, си остава измамата и лъжата.

ХАРАКТЕРЪТ НА БОГ

По отношение на вашето бъдеще и вашия промисъл, това е най-важната теза, за която трябва първо да поговорим – характерът на Бог. Ако не решим този въпрос, тогава е по-добре да захвърлите тази книга като поредната мотивационна книга за самопомощ и как да забогатеем.

Моята надежда е да ми дадете необходимото време да разгледаме тази истина. Надявам се действително да искате да бъдете финансово свободни и да желаете мъдрост и знание. Този път поучението не е от лъжеца сатана, който подмамва Адам и Ева, а е от самия Бог.

Първо ще кажа, че разбирам защо смятате, че Бог позволява да се случват лоши неща. Имам предвид, че ако Той е Бог, тогава Той има силата да направи каквото си поиска, нали така? А щом седемгодишното детенце умира, а Бог има силата да го предотврати, то тогава Той трябва да го е допуснал. Е, това изказване е само отчасти вярно. Макар Бог да има силата да го предотврати, Той няма легалната юрисдикция да го направи. В следващата глава ще поговорим по темата за юрисдикцията (правомощията), но първо трябва да поговорим по въпроса за характера на Бог, за да съм сигурен, че знаете без капка колебание, че Бог е добър и Неговото Слово е абсолютната истина.

Може би се чудите защо това е толкова важно. По-нататък в книгата ще дискутираме законите на Царството, техните функции и как тези закони ме освободиха от финансовия ад, в който живеех. Ако не се доверявате на самия Цар, тогава Неговите закони няма да означават нищо за вас.

Ако си спомняте, първото ми откритие на това пътешествие беше, че Царството на Бог е установено правителство. Това правителство има Цар, който определя законите на Царството. Тези закони излагат наличните облаги и отговорности на гражданите, които живеят в Царството. Те предпазват и гарантират на всеки гражданин в Царството изпълнението на волята на Царя в неговия живот. Разбирането на характера на Царя е предпоставка за разбирането на самите Му закони.

Както казах и по-рано, щом разбрах, че Царството на Бог е форма на управление със закони и облаги, които легално се полагат на всеки гражданин на Царството, аз

се превърнах в духовен изследовател. Знаех, че зад всяко действие на Царството има духовен закон, който го предопределя. И тогава получих надежда. Можех да изуча тези закони! Всеки може! Точно това откриха Кийт и Кати.

ЧЕТИРИ ГОДИНИ НАПЪЛНО ПРОМЕНИХА ЖИВОТА ИМ

Кийт и Кати работили най-обикновена работа, изкарвали нормални заплати и живеели нормален живот. Тъкмо си купили нов дом, когато Кийт изгубил работата си. Кийт обаче разбрал за предаването ни по телевизията *Да го оправим този въпрос с парите* около година преди това и прекарвал време в изучаване и размишления върху някои от моите материали, като по този начин научил за Царството и за неговите легални права като негов гражданин.

Когато изгубил работата си, той се помолил и решил, че вместо да търси друга работа, ще стартира своя собствена транспортна фирма. Той не бил наясно много за този вид бизнес, но знаел, че може да научи какво трябва да прави.

Започнал бизнеса си с един камион и превозвал коли и всичко друго, каквото имало нужда. Докато Кийт и Кати продължавали да се развиват и да учат повече и повече, пред тях изникнала нова възможност - да започнат да извозват неща за национална компания, която имала нужда от помощ. За Кийт това била голяма крачка, която изисквала той да притежава собствен ТИР (полуремарке) както и да научи много повече изисквания, свързани с транспортния бизнес. Той обаче поел работата и се доверил, че Бог ще го води.

От този момент насетне компанията му започнала да се развива много бързо. Сега той притежава осем ТИР-а,

които превозват на пълно работно време всеки ден. Кийт ми каза, че в неговата корпоративна работа преди той е печелел по \$1 000 на седмица. А през първата година от-

**ВСЯКО НЕЩО ИЛИ ВСЕКИ
ЧОВЕК, КОЙТО ВИ КАЗВА,
ЧЕ БОГ НЕ Е ДОБЪР, ВИ
ЛЪЖЕ!**

както стартирал транспортната си компания, Кийт каза, че е печелел почти по \$4 000 на седмица. През втората година Кийт скочил до \$15 000 на седмица. След-

ващата година стигнал до \$25 000 на седмица, а следващата - над \$38 000 на седмица. За четири години Кийт е започнал да печели от \$78 000 на година по два милиона годишно!

Получих съобщение от Кийт докато пишех тази глава. Каза ми, че току що е наел още четирима шофьори и че паричният поток сега е по \$70 000 на седмица. От \$78 000 годишно до \$70 000 на седмица само за период от четири години! Кийт и Кати очакват още по-големи неща в живота си, тъй като сега планират да стартират още две компании.

Ако попитате Кийт и Кати как са постигнали това, всичките заслуги ще препишат на това, че са научили как работи Царството.

Първото нещо, което ще ви кажат и Кийт, и Кати, е че им се е наложило първо да се отучат от многото религиозни глупости, на които са били учени през живота си за Бог и затова как работи Той. Един от ключовете, върху които е трябвало да се съсредоточат, е този, че Бог е добър, ВИНАГИ ДОБЪР, и че Той НИКОГА не лъже. Всяко нещо или всеки човек, който ви казва, че Бог не е добър, ви лъже!

Не се заблуждавайте, любезни мои братя; всяко дадено добро и всеки свършен дар е отгоре и сли-

за от Отец на светлините, у Когото няма изменение или сянка на промяна.

Яков 1:16-17

На второ място, ще ви кажат, че е трябвало да се научат да бъдат щедри даващи по един съвсем нов начин. Важен ключ за успеха им е това, че подкрепят Божиите дела с парите, които печелят.

Библията е пределно ясна. Да обвинявате Бог за ужасните неща, които се случват на хората, не е правилно. Библията казва, че сатана е този, който идва, за да убие, да открадне и да унищожи.

Крадецът идва само да открадне, да заколи и да погуби; Аз дойдох, за да имат живот, и да го имат изобилно.

Йоан 10:10

Забележете какво казва Исус: *Аз дойдох, за да имат живот и да го имат изобилно.* В някои преводи се казва „още по-изобилно“. Бог не е ваш враг. Но ако вие смятате, че е, тогава според Яков 1:16 вие сте били измамани и заблудени от някого. Трябва да се запитате кой е този, който ви е казал, че Бог лъже. Кой ви е казал, че Бог е убил това седемгодишно детенце? Кой ви е казал, че Бог само понякога изцелява, но друг път избира да не го прави? Мога да позная – вероятно това е бил някой проповедник, който не е знаел нищо по-добро. Но ето едно твърдение, което трябва да запомните, ако искате да получавате от Бог. Бог не лъже! Всъщност Библията казва, че е невъзможно за Него да изрече лъжа (Евреи 6:18).

Отново ще кажа, че причината, поради която хората вярват, че Бог не винаги е добър, е че те не разбират правната система на Царството тук в земното царство. Както

вече споменах и по-рано, ще се разровим по-надълбоко в тази тема в следващата глава и там ще откриете отговори на безброй ваши въпроси. Но ако искате да разберете как оперира Царството, трябва да знаете, че Бог е добър и Той никога не лъже!

КОНСТАНТИТЕ НА БОЖИЕТО ЦАРСТВО

Преди години в гимназията научих един урок, за който смятам, че важи с пълна сила за това, което говорим тук. Тогава учихме, че когато става въпрос за физическите вещества, те имат определени качества, които никога не се променят и са постоянни величини. Правилно познахте! Тези закони са наречени константи във физиката. Например, температурата, при която водата замръзва, е 32 градуса по Фаренхайт (0 по Целзий). Това е константа, която никога не се променя. По същия начин фактът, че Бог е добър, е константа. По отношение на водата вие ще използвате тази константа за температурата на замръзване за решаването на всяко уравнение, свързано с водата.

Същото се отнася и за разбирането на Божия характер. Ако знаете, че Бог е добър и това никога не се променя, тогава ще можете да тълкувате всеки пасаж от Писанията през призмата на тази константа. Например, нека разгледаме Изход 4:11-12 в превода на Крал Джеймс.

И Господ му каза: „Кой е направил устата на човека? Или кой прави човека да е нем или глух, или да вижда или да е слеп? Не аз ли, Господ?”

Изход 4:11 (превод - KJV)

На пръв поглед изглежда, че Бог нарочно прави хората слепи или неспособни да чуват. Но трябва да помним нашата константа – Бог е винаги добър. Нека сега да видим същия стих, но в друг превод.

Тогава Господ попита Моисей: „Кой прави устата на човека? И кой решава дали човекът да говори или да не говори, да чува или да не чува, да вижда или да не вижда? Не аз ли, Господ?“

Изход 4:11 (превод - NLT)

Контекстът на този пасаж е, че Бог е призвал Моисей да каже на своя собствен народ - юдеите, че Бог го изпраща да отиде при Фараон и да настоява, че юдеите трябва да бъдат освободени. Моисей обаче отговаря на Бог: „А какво, ако юдеите не повярват, че Ти си ми се явил?“ Бог му казва няколко начини, по които да им докаже, че е така, но въпреки това Моисей започва да настоява пред Господ:

“О, Господи, аз не съм много добър с думите. Никога не съм бил и все още не съм, въпреки че сам Ти си ми говорил. Завързва ми се езика и думите ми се оплитат.”

Тогава Господ попита Моисей: “Кой е направил устата на човека? И кой решава дали човек да говори или да не говори; да чува или да не чува; да вижда или да не вижда? Не аз ли, Господ? Сега отиди! Аз ще бъда с теб, когато говориш, и Аз ще те наставлявам какво да кажеш.”

Изход 4:10–12 (превод - NLT)

Нека да перифразирам това, което говори Бог на Моисей. Човешката уста, за да говори или за да не говори съм я направил? Човешките очи за да виждат или за да не виждат съм ги направил? Мисля, че отговорът е очевиден. Устата е създадена, за да говори, а очите са създадени, за да виждат. Това е всичко, което Бог се опитва да накара Моисей да каже. На практика Бог му казва: „Ако аз съм направил устата, то тогава Аз със сигурност мога да

ти помогна да я използваш!“ Бог се опитва да помогне на Моисей да осъзнае, че може да Му се довери, че ще му помогне да говори, когато излезе пред юдейския народ.

Когато нямаме правилна представа за Бог, ние лесно можем да тълкуваме погрешно Неговите намерения. Смятам, че всички сме чували това, че Моисей е заеквал. Повечето хора заявяват това като абсолютен факт, но дали действително е било така? В отговор вие сигурно ще кажете: „Определено е било така. Самият Моисей казва, че той не може да говори добре.“ Съгласен съм, че казва това, но във връзка с какво? Ако Моисей не е можел да говори добре, то тогава трябва да се опитаме да обясним написаното в Деяния 7:22.

Моисей беше научен на всичката мъдрост на египтяните и той беше силен и в слово (реч), и в дело.

Деяния 7:22 (превод - NLT)

Всъщност виждаме, че Моисей е пълна противоположност на човек, който изпитва затруднения с думите. Той е силен в говоренето. Тогава какво има предвид Моисей като казва: „О, Господи, аз не съм добър с думите. Никога не съм бил и все още не съм, въпреки че сам Ти си ми говорил. Езикът ми се завързва и думите ми се оплитат.“?

Когато в Изход 4 глава се говори за това, че Моисей е бавен в говоренето, тук се има предвид факта, че Моисей не говори добре на иврит. Той не е отраснал с юдеите. Отгледан е като египтянин и предимно е говорил египетския език. Бог уверява Моисей, че понеже Той е направил човешките уста, Той ще му помогне да говори на юдеите. Въпреки това Моисей шикалкави.

Тогава Моисей каза: „Моля Ти се, Господи, прати чрез онзи, чрез когото искаш да пратиш. (Изпрати някой друг).”

И гневът Господен пламна против Моисей, и рече: „Нямаш ли брат, левитът Аарон? Зная, че той може да говори добре. А и, ето, той излиза да те посрещне и когато те види, ще се зарадва сърдечно. Ти говори на него и сложи думите в устата му; и аз ще бъда с твоите уста и с неговите уста, и ще ви науча какво трябва да правите. Вместо тебе нека говори той на хората; той ще бъде на тебе вместо уста, а ти ще бъдеш на него вместо Бога.

Исход 4:13-16

Заключението е, че Аарон познава иврит много добре, след като е отраснал като юдеин и може да говори на юдеите вместо Моисей, а не че Моисей е заеквал.

Сега вече виждате колко е важно да имате правилно и константно виждане за характера на Бог. Като знаете, че Той е винаги добър, това ви позволява да поставяте под съмнение приетото значение на текста и да търсите по-надълбоко, докато стигнете до правилното тълкувание.

Вашата стабилна основа

в Царството е да познавате характера на самия Цар. Ако не го познавате, тогава сатана лесно би могъл да ви измами, както направи с Ева, че Бог не ви казва цялата истина или което е още по-лошо, че Той ви е излъгал.

ИМА НАД 7000 ОБЕЩАНИЯ В БИБЛИЯТА, КОИТО ОПРЕДЕЛЯТ ВАШИТЕ ЗАКОННИ ПРАВА КАТО ДЕЦА НА БОГА.

РАЗБИРАНЕ НА БОЖИИТЕ ОБЕЩАНИЯ

Има над 7000 обещания в Библията, които определят вашите законни права като деца на Бога. Всяко обещание ви е дадено от самия Цар и можете напълно да му се доверите. А може би не? Ако във вас може да се надигне съмнение относно Божията доброта, тогава може да се роди и съмнение относно Неговите обещания.

Ето ви пример. Да предположим, че ви дам чек за \$1 000 долара. Вие ще ми благодарите и в мислите си ще знаете, че имате тези \$1 000. Съответно вие ще се държите така, сякаш имате \$1 000 долара, ще говорите сякаш имате \$1 000 и отново ще ми благодарите за тях. Но истината е, че вие нямате \$1 000, а имате само едно подписано обещание. Чекът е само едно обещание, дадено от мен, което заявява, че вие имате законното право да получите \$1 000 от моята банка. От вас се изисква да отидете и да осребрите чека, за да вземете реалните пари! Но тъй като моето намерение спрямо вас е ясно и аз с готовност съм ви дал този чек и съм го подписал и понеже вие се доверявате, че аз разполагам с тези \$1 000, вие ще казвате, че имате тези \$1 000, когато на практика имате само едно обещание.

Бог определено е много по-велик от мен. Неговото Слово не лъже. Той ни дава Своите велики и скъпоценни обещания. Ако Бог ви дава Своето обещание, тогава то е като свършен факт! Единственото нещо, което сатана може да направи, за да попречи на обещанието да се изпълни, е да ви накара да започнете да подозирате Божието слово. Ето защо е от жизнено значение да знаете, че Бог е добър и никога не лъже.

Нека ви дам още един пример. Знам, че много от вас са чували, че чудесата са отминали и че Бог повече не върши същите неща, които е вършил Исус, докато е ходил по зе-

мята. Отраснал съм в много традиционна църква и честно казано, никога не съм виждал силата на Бог да се проявява там, поне до колкото мога да си спомня. Но това, че аз не съм виждал хора да се изцеляват, означава ли, че Бог не изцелява вече? За да отговорим на този въпрос не бива да се водим от собствените си преживявания. Ние трябва да открием какво говори Библията, какво казва законът на Царя за изцелението.

*Исус от Назарет – как Бог Го **помаза** със Святия Дух и със сила; Който обикаляше да прави благодеяния и да изцелява всички угнетявани от дявола, **защото Бог беше с Него.***

Деяния 10:38

Както можем да видим, изцелението е ключов белег за служението на Исус. Текстът казва, че Исус изцелява всички, защото Бог е с Него. Тази фраза „Бог беше с Него“ е изказване, което трябва добре да разберете. Разбира се, Бог е с Исус през целия Му живот на земята. Но тази фраза всъщност се отнася за момента, когато Исус е кръстен във вода и Святия Дух слиза върху Него като гълъб. До този момент Исус не е извършил никакво чудо. Няма писмени сведения за умножаване на Неговата закуска или за изцеляване на някого, докато Той е още дете. Едва след като е помазан от Святия Дух започва Неговото служение. Бог е с Него и извършва работата.

Е, може и да кажете: „Да, Исус изцелява, но Той не е тук сега.“ Съгласен съм, прави сте, но Той повери тази задача на Църквата. Виждате ли, същата тази сила, която слиза върху Исус при кръщението Му, е дадена също и на Църквата. Когато приближава да напусне земята, Исус казва на Своите ученици следните думи:

Но ще получите сила, когато дойде върху вас Святият Дух; и ще бъдете свидетели за Мен в Ерусалим; и в Юдея и в Самария и до краищата на земята.

Деяния 1:8

Същата тази сила, Святият Дух, слиза върху Църквата, за да може тя да върши същите чудеса като тези на Исус.

Не можете да ме убедите в противното. Моята собствена дъщеря Ейми имаше 6-килограмов тумор в корема си. Всички се молихме за нейното изцеление на основата на Божието слово и тя си легна, а на сутринта се събуди напълно изцелена. Този 6-килограмов тумор беше изчезнал, а гърбът ѝ (който поради тумора беше изкривен и подут) беше напълно възстановен. Можете да видите и да прочетете нейната история в книгата ѝ *Изцелена за една нощ*.

Моята снаха имаше тумор с размера на портокал от едната си страна, за който лекарите казаха, че трябва да бъде отстранен оперативно. Казаха, че е някаква рядка форма на рак и че ѝ остават не повече от два месеца живот. Но тя повярва на обещанията на Бог и се събуди една сутрин напълно изцелена. Туморът беше изчезнал.

Съпругата ми, Дренда, също имаше голям израстък с размера на 50 цента на гърба си. Но тя започна да му заповядва да напусне тялото ѝ и след две седмици той напълно си беше отишъл.

Дали Бог избра да изцели тези дами? Нима това беше нещо, което Бог трябваше да реши дали да направи? А може би Той харесваше тези три дами повече, отколкото вас? Нищо такова! Те разбираха законите и облагите на Царството и просто си ги изискаха. Може би ще ме попитате: „Защо тогава толкова много хора са болни? Защо не виждаме по-често хора да се изцеляват в църквите?“

Радвам се, че попитайте. Нека се разровим по-надълбоко в това в следващата глава.

ГЛАВА 3

ВЪПРОСЪТ С ПРАВОМОЩИЕТО

Както съм казвал и по-рано, живея в провинцията върху 60 акра от най-красивата земя. Първоначално имах 55 акра, но моят съсед ми продаде парче от неговата земя, която граничеше с моята и така целият имот стана 60 акра. Със сигурност се наслаждаваме на тази земя през последните 22 години. В имота има гори, където да ловя елени, има мочурливо място, където да ловя диви патици, има поляни, където да ловя зайци и фазани, а също и достатъчно пространство, за да караме нашите АТВ-та, което е голямо благословение. Но ако имате възможност да отгледате отблизо моя имот, ще видите, че по границата му са поставени табели „НЕ ПРЕМИНАВАЙ“. Тези табели са там, за да могат хората да знаят къде минават границите на имота.

Според закона в Охайо, човек, който иска да бъде в моя имот, трябва да носи през цялото време докато е в имота ми писмено съгласие от мен. Ако не разполага с такова съгласие, това е нарушение и такъв човек може законно да бъде изхвърлен от имота и да понесе наказания и глоби в процеса. Въпросът е, че никой, който избере

да мине през моята земя без аз да знам за това, няма законни правомощия да вземе такова решение, тъй като тази земя е моя, а не тяхна. Ако аз им кажа да се махнат от земята ми, те не могат да решат нещо различно. Нямам правото на такъв избор!

Накратко, вие не може да вземете нещо, върху което нямате законни правомощия.

Примерът с нарушаването на границите на имота ми ще ви отговори на много въпроси, които хората задават относно нещата, които се случват или не се случват в Царството на Бог. Осъзнаването на въпроса с юрисдикцията в Царството е предпоставка за ефективното опериране в Него.

ЗАЩО ТЕ НЕ СА ИЗЦЕЛЕНИ?

Сигурен съм, че сте чували подобни истории. Някой, който е много известен, се разболява и за него се организира молитва. Милиони хора се присъединяват в молитвите за изцелението на този човек, но въпреки това той умира. Защо? Или някой ви казва, че баба му е починала, независимо от това, че той се е молил за нея, и сега той иска да знае защо. А някой друг ви казва, че е посял пари за определена финансова нужда, но продължава да е разорен. Има ли отговори за подобен тип въпроси?

Преди да ви отговоря, нека си признаем, че ние не знаем всичко, което се случва в духовната сфера и аз също нямам претенции, че го знам. Но въз основа на Божието слово знаем, че ако някой е болен, Исус вече е платил цената за неговото изцеление. Знаем, че ако сме щедри и даваме, Библията казва, че ще получаваме. Но в ежедневието си като че ли виждаме, че в живота на много хора Божието слово сякаш не функционира. Бог ли е отговорен за това?

Припомняйки си наученото в предходната глава, и дискутирайки темата в настоящата глава, откриваме, че отговорът на този въпрос е категорично „не“. След като Той не е отговорен, защо се получава така и къде е проблемът? Това е важен въпрос. За повечето хора, които нямат най-основното разбиране, че Бог е винаги добър, когато ги попитате дали Бог е виновен за дадена трагедия, допускат, че Той е. Понеже те знаят, че Той има силата да предотврати дадено лошо нещо, но очевидно не го е направил, затова те смятат, че Той трябва да го е допуснал. Но ако имате разбирането, че Бог е добър и Той не може да лъже, щяхте да знаете, че проблемът се крие някъде другаде и щяхте да започнете да търсите правилния отговор.

Учениците демонстрират този начин на мислене, когато не могат да изгонят демона от демонизираното момче. Те не питат: „Защо Бог избра да остави този демон там?“, а питат: „Защо ние не можем да го изгоним?“.

Това трябва да бъде първият ни въпрос, когато обстоятелствата сякаш противоречат на Словото на Бог. Затова отново ще кажа, че е много важно първо да знаем, че Бог е добър и второ, че Той не лъже. Това е причината, поради която толкова много говоря за нещо, което изглежда пределно ясно, но очевидно за по-голямата част от Църквата това е загадка. Трябва да четете Библията, задавайки въпроси, ако искате да научите как оперира Царството.

ЦАРСТВОТО НА БОГ Е ЦАРСТВО, КОЕТО ОПЕРИРА ЧРЕЗ ЗАКОНИ И ПРИНЦИПИ, КОИТО НИКОГА НЕ СЕ ПРОМЕНЯТ.

Не забравяйте, че тези невероятни библейски истории са написани с цел. Исус се опитва да ви покаже нещо. Затова, нека продължим и да видим защо някои не получават това, което говори Словото на Бог. Възможно е да има

много причини, които да възпрепятстват небесните правомощия. Някои от тях обаче не се виждат веднага, а други са лични и скрити.

Царството на Бог е царство, което оперира чрез закони и принципи, които никога не се променят. Тези принципи, както вече казах, могат да се изучат и да се използват точно така, както един фермер прилага законите за сеитбата и жътвата в земното царство и прилага тези закони, за да преуспява. Тъй като Царството също оперира чрез закони, които са дадени на жителите му, за да ги разбират и да ги прилагат, всеки, който поиска, може да ги научи. Понякога познаването на тези закони и начина, по който те оперират, може да се окаже въпрос на живот и смърт.

РЕШЕНИЕ НА ЖИВОТ И СМЪРТ

Марк и Хана дойдоха в нашата църква и желяха да имат дете. До този момент лекарите казвали на Хана, че поради различни проблеми в тялото ѝ, за нея ще е почти невъзможно да забременее и да износи бебе. Но докато слушала за добрината на Бог и за законите на Царството в църква *Жива вяра*, тя установила, че е бременна. Нямахше думи да изрази радостта си. Не след дълго обаче, тя започнала да усеща силни болки в коремната област. Няколко пъти болките ѝ били толкова непоносими, че припадала.

След един такъв случай тя пожелала да отиде на лекар, за да види какво се случва. Личната ѝ лекарка не била там, но имало друг лекар на повикване и той я прегледал на ултразвук, за да види какво става. Установил, че има огромен съсирек и ѝ казал, че е пометнала, защото нямало сърцебиене. Лекарят предложил тя да отиде на следващия ден, за да отстранят мъртвото ѝ бебе от утробата ѝ, но Хана отказала. Вместо това, съпругът ѝ Марк я окуражавал със Словото на Бог и с Неговите обещания,

насърчавайки я да не напуска дръзновението си относно това бебе. През уикенда ние се молихме за нея в църквата и тя беше убедена, че ще роди едно съвсем здраво бебе, независимо от това, което ѝ беше казал докторът.

В онзи понеделник тя отишла, за да види своята лична лекарка, тъй като тя не била там, когато Хана се беше отбила предния път. Хана разказа, че лекарката ѝ останала шокирана, когато видяла изображението на екрана на ултразвука и веднага погледнала записа от предната седмица. После казала следните думи на Хана: „От 30 години правя това, но никога не ми се е случвало подобно нещо. Ясно виждам големия съсирек и липсата на сърдечен ритъм, но това, което виждам днес, е едно съвършено бебе, живо и с ясно изразен сърдечен ритъм.“ След няколко месеца Хана роди напълно здраво момиченце, което нарече Евелин. Любопитна за смисъла на името, един ден тя го проучила и останала изненадана, че то всъщност означава „живот“!

Тази удивителна история очевидно е дело на Бог, но като духовен изследовател вие трябва да мислите върху няколко въпроса. Защо се случи това? Нима Хана е една от Божиите любимци? Или Бог на случаен принцип е избрал да изцели нейното бебе? Това са въпроси, на които трябва да бъде даден отговор. За обикновения християнин се е случило чудо. Но аз насърчавам хората да преосмислят думата „чудо“, тъй като тя означава нещо, което е извън рамките на обичайното. Докато в Царството това е просто функция на царския закон.

Ако изпусна камък и той падне на земята, ще ме помислите за луд, ако започна да викам: „Еха, видяхте ли какво се случи? Камъкът падна на земята, това е чудо!“ Вие няма да се съгласите с мен, че това е чудо, защото добре знаете, че това действие е просто функция на закона за земното притегляне и този закон работи всеки път и

за всеки, който го прилага. Хвърленият камък ще падне на земята. Като духовни изследователи, във всяка история вие трябва да търсите ключове за случилото се, духовни ключове, които ще ви разкрият закона или законите на Царството, проявени в случката.

РАЗКРИВАНЕ НА ВАЖЕН КЛЮЧ

Нека разгледаме една друга история, в която можем да научим повече за функцията на Царството по отношение на всички тези въпроси. Една от най-великите истории в Библията, която ще ни помогне да получим някои отговори, намираме в осмата глава на евангелието от Лука.

... И като отиваше, народът Го притискаше. И една жена, която имаше кръвотечение от дванадесет години и бе изхарчила за лекари целия си имот без да може да се излекува от никого, се приближи изотзад и се допря до полата на дрехата Му и на часа кръвотечението ѝ престана.

“Кой се допря до Мене?” – рече Исус.

И когато всички се отричаха, Петър и ония, които бяха с Него, казаха: „Наставнико, народът се тълпи и Те притиска.“

Но Исус каза: „Някой се допря до Мене, защото Аз усетих, че сила излезе от Мене.“

*И жената, като видя, че не се укри, дойде разтреперана и падна пред Него и извика пред всичките люде по коя причина се допря до Него и как на часа оздравя. А Той ѝ каза: **Дъще, твоята вяра те изцели; иди си с мир.***

Лука 8:42-48

В тази история виждаме една жена, която е много

болна от дълги години и няма подобрение. Идвайки зад Исус, тя докосва Неговата дреха и начаса е изцелена. В тази история има няколко много дълбоки ключа за действието на Царството, от които можем да се поучим и които разкриват някои от търсените отговори.

На първо място, тълпите, които притискат Исус, всеки един измежду тях докосва Исус в този момент. Както разказва историята, Той е почти смазан от хората, които се натискат в Него. Когато Исус пита: „Кой ме докосна?“, Петър е удивен от въпроса, защото всички се докосват до Него. Но Исус казва, че човекът, когото търси, Го е докоснал по различен начин и Той е усетил как сила от Святия Дух излиза от Него.

Когато четете тази история, би трябвало в духа ви да светнат всевъзможни светлинки, провокиращи ви да спрете и да се замислите за случилото се. Умът ви би трябвало незабавно да влезе в режим на разследване и да потърси отговорите на безброй въпроси. Като духовни изследователи ние трябва да знаем защо точно тази жена е изцелена, а никой друг не е. Допускам, че е имало и много други, които физически са Го докосвали в онзи ден и също са били болни, но не са били изцелени. Ето защо трябва да се запитаме: „Защо помазанието протича единствено към тази жена, а не и към всички останали, които се докосват до Исус в онзи момент?“

Традиционният религиозен отговор е, че тя е изцелена, защото Исус я е изцелил. Дали? Исус целенасочено ли служи на тази жена, когато тя е изцелена? Полага ли ръце върху нея? Заповядва ли на болестта да си тръгне от тялото ѝ? Отговорът е – не! Всъщност Исус дори не знае, че тази жена е там. Налага се да попита кой Го е докоснал. Така че Исус ли избира да я изцели в този момент? Отново ще повторя, че Той дори не знае, че тази жена е там. Как тогава тя е изцелена? Защо е изцелена?

Като духовни изследователи ние можем да отхвърлим мисълта, че тя е едно от Божиите специални деца или че тя има някаква специална връзка с Исус, защото Деяния 10:34 (превод KJV) казва, че Бог не е пристрастен по отношение на хората. Можем също да заключим, че Той не участва в нейното решение да бъде изцелена в този ден. Всички сме съгласни, че Той е изворът на помазанието, но Той не играе роля в решението, което тя взема да бъде изцелена в този момент.

Исус ни казва как точно тя се докосва до властта и силата на Царството. Думите Му са: *Дъще, твоята вяра те изцели. Иди си с мир.* Тази сентенция ни казва всичко, което трябва да знаем и отговаря на въпроса ни защо и как тя получава в онзи ден. Нека започнем да изследваме по-внимателно тази история, за да видим дали ще съумеем да открием ключовете за това защо тя получава своето изцеление.

На първо място, Исус се обръща към нея с „дъще“, което означава, че тя е част от народа на Израел, потомка на Авраам. Като дете на Авраам, тя притежава благословието, дадено на Авраам, както и облагите от завета, който Бог сключва с него.

Ако прилежно слушаш гласа на Господа своя Бог и вършиш онова, което Му е угодно, и слушаш заповедите Му, и пазиш всичките Му повеления, то не ще ти нанесе ни една от болестите, които нанесох върху египтяните; защото Аз съм Господ, Който те изцелявам.

Изход 15:26

Когато Исус я нарича „дъщеря“, това означава, че тя има легално право на всичко, което се съдържа в Авраамовия завет, който той сключва с Бог. Въпреки това, този

факт сам по себе си не може да бъде единствената причина, поради която тя получава, защото и всички останали там в онзи ден, които се притискат до Исус, имат същите законни права като нея. Трябва да е имало нещо друго, което да накара силата на Царството на Бог да потече. Исус след това ни казва още една причина, поради която тази жена получава изцеление. Всъщност Исус казва, че това е точната причина, поради която именно тя получава. Той казва, че нейната вяра я е изцелила.

Сега знаем причините, поради които тя може да получи от Бога. Изцелението е нейно легално право, тъй като тя е дъщеря на Авраам, но, на второ място, нейната лична вяра е ключът, който позволява на тази сила да потече конкретно към нейното тяло в този момент. Фактът, че тя е Авраамова дъщеря, може да се сравни с енергодружеството, което е предоставило ток и жиците са свързани с вашия дом. Електричеството ви е предоставено, но това не означава, че във вас осветлението ще е пуснато. Вие трябва първо да включите ключа, преди да светнат лампите.

И така, като законна потомка на Авраам тази жена има законно право да бъде изцелена. Но понеже тя има правомощия на земята и над собствения си живот, тя лично трябва да включи ключа, с който да освободи силата. Къде обаче е този ключ? Как го включваме? За да открием това, трябва да дадем определение на някои термини.

КАКВО Е ВЯРАТА?

Вярата е термин, който християните много свободно употребяват. Убеден съм, че много от тях, да не кажа повечето, изобщо не знаят какво точно е вярата, защо е необходима тя, как могат да знаят дали стоят във вяра и как да придобият вяра. Ако вярата е ключът, който позволява на помазанието да потече и да изцели тази жена, тогава

ние трябва да разгледаме по-задълбочено какво представлява вярата! Определението за вяра откриваме в Римляни 4:18-21.

Вярата е термин, който християните много свободно употребяват.

*Авраам, надявайки се без да има причина за надежда, повярва, за да стане отец на много народи, според реченото: „Толкова ще бъде твоето потомство.“ Без да отслабне във вяра, той вземаше предвид, че тялото му е вече замъртвяло, като бе на около сто години, вземаше предвид и мъртвостта на Сарината утроба, обаче относително Божието обещание не се усъмни, чрез неверие, но се закрепи във вярата и даде Богу слава, **напълно уверен**, че това, което е обещал Бог, Той е силен да го изпълни.*

Римляни 4:18-21

Нека разберем каква е обстановката в тази история. Авраам и Сара не могат да имат деца. Нямам предвид, че не могат да заченат и трябва да продължават да опитват. Те са почти по на сто години и за тях това е приключило. Техните тела не са способни да родят деца. Това е невъзможно! Въпреки това Бог обещава на Авраам дете, макар в естествен аспект това да е невъзможно. Библията казва, че Авраам е напълно убеден, че Бог има силата да направи онова, което е обещал, независимо от естествените факти, които говорят точно обратното.

Ето какво е определението за вяра – да бъдем напълно убедени, че Бог има силата да направи това, което е обещал. Аз го обяснявам по този начин – *сърцето ви да е в пълно съгласие с Небето*. Това не означава, че само умствено се съгласяваме с това, което казва Бог, а означава

ва, че сме абсолютно уверени в думите Му.

Нашето определение за това какво е вярата:

Нека го кажа още един път, за да съм сигурен, че сте го разбрали. Вярата е да бъдем напълно убедени в онова, което говори Бог! Тогава сърцата и умовете ни са в пълно съгласие с Небето, абсолютно убедени!

ЗАЩО Е НЕОБХОДИМА ВЯРА?

Защо не може Бог просто да изцелява всички в болницата, когато си поиска? Защо не може да спре войните? Защо не може да изпрати ангелите Си да ни проповядват Евангелието? Сигурен съм, че сте чували всички тези въпроси и по-рано. Отговорът е, че Той не може да го направи. Не че няма силата да го направи, но Той няма юрисдикцията, за да го направи.

За да разберете какво ви казвам, трябва да разгледаме написаното в Евреи 2:6-8.

Но някой е засвидетелствал някъде, като е казал:

Що е човек, та да го помниш или човешки син, та да го посещаваш (бел. пр. – че да те е грижа за него)? Ти си го направил само малко по-долен от ангелите, със слава и чест си го увенчал и поставил си го над делата на ръцете Си. Всичко си подчинил под нозете му.

И като му е подчинил всичко, не е оставил нищо неподчинено на него, обаче сега не виждаме още да му е всичко подчинено.

Евреи 2:6-8

Бог дава на човека пълни законни правомощия над цялата земна сфера, когато го създава. Няма нещо, което да не е поставено под човешката юрисдикция. Хората

управляват над своето царство с абсолютна юрисдикция и власт. Способността на човека да управлява с власт е подкрепяна от управлението, което Той постановява тук. По същество, човекът управлява с делегираната власт на Царството на Бог. Той носи короната на това управление, която представлява славата на Бог, помазанието и позицията на почит или на авторитет, която има той.

Разбира се, човекът не носи реална, метална корона, но въпреки това има корона по смисъла на това, за което символизира една корона. За да придобиете по-точна представа за това, представете си един реален цар или крал. Макар той да е нормален и естествен човек, който сам по себе си не притежава никаква реална мощ в своето естество, той носи корона, която показва, че той представлява не само себе си, но едно цяло царство и управление. Неговите думи имат авторитет само защото са подкрепени от цялата власт и природни ресурси на управлението и на царството, което той представлява.

Представете си един полицаи, който регулира движението по пътя. Той може да спре огромен камион само с думите: „Спри в името на закона!“ Да, камионът е много по-масивен от човека, а човекът сам по себе си не може да се сравни с камиона, но въпреки това камионът спира не поради човека, а поради значката, която носи човекът, която показва, че той представлява правителството. В този случай правителството е много по-силно от човека, който носи значката. У шофьора на камиона няма страх от самия човек, а има страх от управлението, което човекът представлява, и точно това го кара да спре.

Така е и с Адам. Той управлява всичко, което е създадено в земното царство. Божията сила и владичество, представлявани чрез короната на слава и чест, дават на човека увереността, че неговите думи управляват от името на Божието царство.

Много е важно да отбележим, че когато Адам губи своята способност да управлява над земята като извършва измяна срещу Божието управление, той губи своята корона, своята позиция на власт в Царството на Бог, но той не губи своето легално право върху самата земя. Той все още по закон отговаря за земята. Бог му я е дал, за да владее над нея. Ако се върнем към текста в Евреи, ще видим това.

Но някой е засвидетелствал някъде, като е казал: Що е човек, та да го помниш или човешки син, та да го посещаваш (бел. пр. – че да те е грижа за него)? Ти си го направил само малко по-долен от ангелите, със слава и чест си го увенчал и поставил си го над делата на ръцете Си. Всичко си подчинил под нозете му.

И като му е подчинил всичко, не е оставил нищо неподчинено на него, обаче сега не виждаме още да му е всичко подчинено.

Евреи 2:6-8

Макар да говори за времето, когато са създадени Адам и Ева, текстът казва, че „Бог не е оставил нищо неподчинено на него“.

Небесата са небеса на Господа, а земята Той даде на човешките деца.

Псалм 115:16

ЧОВЕКЪТ ОТХВЪРЛЯ БОГ

Макар човекът да има правна юрисдикция над земята, той е изгубил своята власт да управлява духовно. На практика в Градината Адам отблъсква Бог от човешките

дела. При грехопадението земното царство става омърсено и различно. Смъртта влиза на земята и сатана добива право да въздейства върху човешките дела. Независимо обаче, че се е случило всичко това, задължително е да

**ЕТО ЗАЩО БОГ ТРЯБВА ДА
ИЗПОЛЗВА ИЗПЪЛНЕНИ С
ДУХА ХОРА, КОИТО ДА ИЗ-
ВЪРШАТ НЕГОВАТА ВОЛЯ
В ЖИВОТА НА ХОРАТА.**

проумеете, че човекът все още е законният обитател на земята. Дори в това провалено състояние, той продължава да отговаря за нея. Да, той няма повече короната на Божието управление.

Няма власт да управлява с Божията сила и слава и е изгубил своята позиция на почит. Но той продължава да е единственото живо същество, което има законното право да владее над земното царство.

Ето защо Бог трябва да използва изпълнени с Духа хора, които да извършват Неговата воля в живота на хората. По същия начин, сатана използва вдъхновени от демоните хора, които да влияят на земята за изпълняването на неговите цели. Този принцип за човешките правомощия над земята е от особено значение за вашето разбиране на закона на Царството и по-специално защо се изисква вяра, за да може Бог да получи легални правомощия в дадена ситуация.

Може би ще си кажете: „Но аз мислех, че Бог притежава земята и всичко, което е на нея.“ Вярно е. Така е. Надявам се следващият пример да ви помогне да разберете за какво говоря. Ако ви отдам под наем къща, която притежавам, макар по закон аз да съм собственик на къщата, също по закон аз се отказвам от правото си да се отбивам в нея когато си поискам. В повечето договори за наем има клауза, която конкретно посочва кога хазяинът може законно да влезе в имота – например, за да се погрижи за

нещо спешно или да извърши някакъв ремонт, както и колко по-рано трябва да предизвести наемателите за това. Ако се опитам да вляза в къщата във време, различно от посоченото в договора, това може да бъде сметено за влизане с взлом, независимо от това, че аз съм собственик на имота. Ако наруша споразумението, което е упоменато в договора, тогава законно мога да бъда принуден да напусна сградата, независимо че съм неин собственик.

Това обяснява защо сатана трябва да мине през Адам, за да получи достъп до земното царство. Единствено Адам притежава ключа! Сатана трябва да мине през вратата и да получи ключа от този, който го притежава законно иначе, напълно законно, той може да бъде изгонен навън.

По същия начин, след като Адам отхвърля Божието управление над земното царство, Бог трябва да намери начин, по който законно да върне обратно Своето управление на земята. Това отново трябва да стане чрез човек. Този път мъж на име Аврам е този, който отваря вратата.

*Товага Господ каза на Аврам: Излез от отечеството си, измежду рода си и из бащиния си дом, и отиди в земята, която ще ти покажа. Ще те направя голям народ; ще те благословя и ще прославя името ти, и ти ще бъдеш за благословение. Ще благословя ония, които те благославят, а ще прокълна всеки, който те кълне; **и в тебе ще се благославят всички земни племена.***

Битие 12:1-3

Авраам е наречен бащата на нашата вяра, защото той е човекът, който отваря вратата на земното царство за Бог, така че всичките народи на земята да бъдат благословени. Разбира се, това говори за Исус Христос и за Божия спасителен план за човечеството. Вярата на Авраам отваря

законна врата, която Бог блокира в отключено положение, правейки легално споразумение между Авраам и Себе Си. Това споразумение е обвързващо и за потомството на Авраам и точно това се има предвид в Битие 12, където Библията казва: *Всички земни племена ще се благославят чрез теб.* „Благославят чрез теб“ говори за идването на Исус чрез родословието на Авраам и за възстановяването на онова, което е било изгубено от Адам.

Нека перифразирам това, което казвам. Един мъж или жена, които имат легална юрисдикция на земята, трябва да стоят в съгласие с Небето, за да може Небето да има законен достъп до земното царство. Това споразумение с Небето се нарича вяра. Това е същият принцип, чрез който сатана печели законен достъп до земята чрез човека, който държи ключа – Адам.

Тогавя като Го заведе на една планина на високо и Му показа всичките царства на вселената, в един миг време, дяволът Му рече: На Тебе ще дам всичката власт и слава на тия царства, (защото на мене е предадена и аз я давам на когото искам), и тъй, ако ми се поклониш, всичко ще бъде Твое.

Лука 4:5-7

Виждате в този стих, че сатана твърди, че всичката власт и великолепие (богатство) на царствата на земята е била дадена на него. Той претендира за абсолютна власт над земята, що се отнася до човечеството. Кой обаче му дава тази власт? Този, който я е притежавал – Адам! Ето защо Бог не може просто да се намеси в човешките дела без законен достъп, защото това би било незаконно. Тогавя сатана би претендирал за нечестна игра. Затова Бог трябва да мине през същата врата, през която минава и сатана, чрез мъж или чрез жена на земята.

Исус не може да ги изцели – научаване на един много силен урок

*А Исус им каза: Никой пророк не е без почит, освен в своята родина, и между родените сродници, и в своя си дом. **И не можеше да извърши там никакво велико дело**, освен дето положи ръце на малцина болни и ги изцели. И чудеше се за тяхното неверие. И обикаляше околните села и поучаваше.*

Марк 6:4-6

Ако попитам когото и да било на улицата дали Исус може да направи каквото си поиска, вероятно отговорът ще е, че Той може. Ако после попитам дали в Библията има място, на което се говори, че Исус е опитал, но не е успял да направи чудо, какво ли ще ми отговорят? Гарантирам ви, че всички ще ми отговорят, че такова място в Библията няма. Но ние току-що прочетохме точно това. Исус не можа да ги изцели. Като духовен изследовател аз искам да знам защо става така. Отговорът е, че Той не можа да го направи и сега вече вие знаете защо това е така. Писанието ни казва, че това се случва поради тяхното неверие, което означава, че няма съгласие с Небето, поради което Небето няма легални правомощия в тази ситуация. Постарайте се ясно да разберете това, което вече установихме.

Небето няма правомощия на земята, освен ако сърцето на някой мъж или жена не е напълно уверено в това, което говори Небето, което се нарича ВЯРА.

Ако се върнем на въпроса, който зададох в първата част на тази глава за неотговорената молитва, сега можем да му дадем отговор. Ако си спомняте, споменах евентуална ситуация, в която милиони хора се молят за някого,

но въпреки това той умира. Защо? Основната причина е поради това, че липсва вяра. Повечето хора бъркат голямата връва с вяра.

А когато се молите, не говорете излишни думи, като езичниците; защото те мислят, че ще бъдат послушани заради многото си говорене. И тъй, не бъдете като тях; защото Отец ви знае от що се нуждаете преди вие да Му искате.

Матей 6:7-8

Мнозина смятат, че колкото повече хора се молят, толкова по-голям е шансът Бог да чуе и да се намеси. Надявам се, че до сега сме казали достатъчно, за да знаете, че това нещо не е вярно. А когато казваме, че няма вяра, предимно говорим за този, който се нуждае да получи от Бог - той трябва да има вяра.

В нашата история от Марк 6 глава, предполагам ще се съгласите, че Исус има достатъчно вяра, но въпреки това Той не може да изцелява. Ако трябва да говорим за болния приятел с милиони вярващи, които се молят за него, аз бих попитал: „А какво казва самият той?“ Вижте, никой човек или група от хора, колкото и многобройна да е тя, нямат духовна власт над някой друг. Може 20 милиарда души да се молят за някой друг, но ако този човек няма вяра и настоява, че ще умре, той наистина ще умре.

Нека отново да разгледаме примера, който току-що споменахме в Марк 6 глава. Знаем, че Исус има вярата да изцелява, но Той не може да направи нищо за хората, без да бъде ангажирана и тяхната вяра.

Толкова много хора са идвали при мен и са ми казвали, че тяхна баба или дядо, или някой друг роднина, е болен и те са се молили за него или за нея, но не се е случило нищо. Аз винаги питам: „А какво казва бабата? Какво

казва дядото? Има ли вяра?“ Вижте, вие не притежавате духовна власт над никой друг човек. Вие можете да му послужите, но той или тя също трябва да бъде ангажиран в това. Затова казвам на хората, че онова, което трябва да направят, преди да могат ефективно да послужат, е да променят картината. Говоря за картината, която болният човек вижда в своята собствена ситуация. Не им давайте множество религиозни цитати; обрисуйте им картина. Нека ви покажа какво имам предвид.

И учениците на Йоан му известиха за всичко това. И Йоан повика двама от учениците си и ги прати при Господа да кажат: „Ти ли си Оня, Който има да дойде, или друг да очакваме?“

И като дойдоха при Него човеците, рекоха: „Йоан Кръстител ни прати до Тебе да кажем: „Ти ли си Оня, Който има да дойде, или друг да очакваме?“

И в същия час Той изцели мнозина от болести и язви и зли духове, и на мнозина слепи подари зрение. Тогава в отговор им каза: „Идете и разкажете на Йоан това, което видяхте и чухте, че слепи проглеждат, куци прохождат, прокажени се очистват и глухи прочуват; мъртви биват възкресени и на сиромасите се проповядва Благо-вестието.“

Лука 7:18-22

Забележете, че Исус не цитира никакъв стих. Той би могъл да каже „Върнете се и кажете на Йоан този стих и този стих.“ Но не, Той им казва за всичките добри неща, които се случват чрез Царството на Бог. И вие направете същото. Разкажете на своя приятел, който е болен, свидетелство за това как Исус е изцелил някой друг. Ако е възможно, разкажете му за човек, изцелен от същата болест, от която страда

самият той. Тази картина ще го вдъхнови и ще му донесе надежда. Надеждата винаги носи нова картина или представа със себе си. Точно това е картината, която искате да види и вашият приятел - че има лек за това заболяване.

Веднъж след като приятелят ви започне да вижда, че е възможно да бъде изцелен, той ще ви попита как става това. Това е моментът, който вие чакате. Вместо да му проповядвате, сега той е отворен да приема настав-

**РИМЛЯНИ 10:17 - И ТЪЙ,
ВЯРВАНЕТО ИДВА ОТ СЛУ-
ШАНЕ, А СЛУШАНЕТО Е ОТ
ХРИСТОВОТО СЛОВО.**

ления относно Словото на Бог и принципите на Царството. Най-напред трябва да го доведете до Царството, ако той не е новороден. След това трябва да отделите вре-

ме да му обясните Писанията, свързани с изцелението. Ако е възможно, оставете му някакви материали, които да затвърдят това, което сте му говорили.

Вече знаем какво е вярата (съгласие с Небето) и защо легално се изисква вяра, но сега ни остава да разберем как да получим вяра и как да знаем дали сме във вяра.

Как достигаем до вярата?

И тъй, вярването идва от слушане, а слушането е от Христовото слово.

Римляни 10:17

Как точно вярата идва чрез слушането на Словото на Бог? Какъв е процесът? Нима само чуването на Словото е всичко, което е необходимо, за да се зароди вяра в човешкия дух? За да разберем как идва вярата и за какво говори Римляни 10:17, можем да разгледаме Марк 4 глава. Винаги казвам, че ако си подхвърлите Библията във въздуха,

когато пада тя трябва да се отвори на Марк 4 глава, толкова е важно написаното там! Исус казва в Марк 4:13, че ако не разбираме какво учи Той в тази глава, няма да можем да разберем никоя друга притча в Библията. Бих казал, че това е доста важно!

Защо тази глава е толкова значима? Защото тя ни казва как Небето си взаимодейства със земното царство, как придобива правомощия и къде се случва всичко това. Нищо не е по-важно в живота ви от това да знаете за какво говори цялата тази глава.

В нея Исус разказва три притчи, свързани с това как се ражда вярата в човешкия дух, която, както вече знаете, е задължителна, за да може Небето легално да нахлуе на Земята. Тези три истории са притчата за сеяча, притчата за човека, който разпръсва и сее семена, и историята за синапеното семе. Нека започнем с разглеждането на втората история, която Исус разказва в Марк 4, историята за човека, който разпръсква семената.

Божие то царство е също, както кога човек хвърли семе в земята и спи и става нощ и ден; а как никне и расте, той не знае. Земята сама по себе си произвежда първо ствол, после клас, подир това пълно зърно в класа. А когато узрее плодът, на часа изпраща сърпа, защото е настанала жътва.

Марк 4:26-29

Първото нещо, което трябва да направим, е да дадем определение на термините. Какво представляват семената, за които говори Исус и какво представлява почвата? Исус всъщност обяснява тези два термина в предходната притча за сеяча в същата глава. Семето е Божието слово, а почвата е човешкото сърце или духа на човека.

В тази притча Исус казва, че човекът разпръсва Словото на Бог в сърцето си. А после почвата съвсем сама, или човешкото сърце, започва да ражда вяра или съгласие с Небето. Това е естественият процес и функция на вашия човешки дух. Като инкубатор той ще отгледа онова, което вие поставите в него. Преди да продължи по-нататък, критично е да запомните какво е определението за вяра – сърцето на човека да е напълно убедено (уверено) в онова, което говори Небето. Тук сложното нещо, което трябва да запомните, е че съгласието с Небето не е същото нещо като умственото съгласие със Словото на Бог. Библията казва, че Авраам е бил напълно убеден.

НАПЪЛНО УБЕДЕН

За да ви помогна да придобиете по-ясна представа за това какво представлява човек да бъде напълно убеден, нека предположим, че аз ви накарам да скочите от върха на *Емпайър Стейт Билдинг* в Ню Йорк Сити. За да ви убедя да направите опит, аз ви казвам, че ако размахвате с ръце достатъчно силно, вие ще можете безопасно да долетите до земята. Със сигурност ще ми се изсмеете в лицето, защото вие ЗНАЕТЕ какво ще ви се случи, ако направите подобно нещо. Вие сте напълно убедени в крайния резултат. Това е абсолютната увереност. Вие знаете, че сте напълно убедени, защото друга вероятност за вас, ако скочите, не съществува. Направите ли го, загивате!

Нека сега си представим друга ситуация и как ще реагирате в нея. Да предположим, че имате огромна, видима бучка някъде по тялото си и лекарят ви казва, че ви остава само един месец живот. Имате рак и то толкова рядък, че никой не е оживявал, след като е бил диагностициран. Но да допуснем, че вие знаете какво казва Словото в I Петрово 2:24.

Който сам понесе в тялото Си нашите грехове на дървото, тъй щото като сме умрели за греховете, да живеем за правдата; с Чиято рана вие оздравяхте.

1 Петрово 2:24

Словото ни казва какъв е отговорът, но ние с вас имаме сериозен проблем. Израснали сме в царството на мрак, извращение и смърт навсякъде около нас. Отраснали сме в царство на страх, в което сме били напълно убедени в онова, което говори страхът. В горния пример, ние сме били обучени, че ракът убива. Имаме доказателство във всяко предаване по медиите, че това е истината. Но как ще променим онова, с което се съгласяваме; как можем да станем напълно убедени в това, което казва Бог? Истината е, че сами не можем. Но Словото на Бог е живо и пълно със сила и когато го засадите в духа си, от само себе си духът ви и Словото започват да раждат съгласието с това, което говори Небето.

СЪГЛАСИЕ С НЕБЕТО

*И каза: Божието царство е също, както кога човек хвърли семе в земята и спи и става нощ и ден; а как никне и расте, той не знае. **Земята сама по себе си произвежда** първо ствол, после клас, подир това пълно зърно в класа. А когато узрее плодът, на часа изпраща сърпа, защото е настала жътва.*

Марк 4:26-29

Почвата (вашето сърце) сама по себе си ражда съгласието. Забележете, че не можете да се молите за вяра; това е функция на вашето сърце и на Словото. Когато раз-

глеждаме този текст, виждаме, че съгласяването на сърцето ни с Небето е процес; не е нещо, което се случва моментално.

Този пример ни показва, че когато първоначално сърцето ни приеме Словото, вярата започва да расте точно както пониква кълнът на едно новопосадено семенце. След това то пораста и продължава да расте, оформя се стеблото и най-отгоре съцветието, класът или кочанът. Там започват да се оформят семенцата или плодът. На този етап от живота на растението, няма какво да ядете от него. Растението все още не е родило зрял, съвършен плод, но продължава да расте.

Така е и със Словото на Бог. Все още няма видима промяна в естествения свят, когато вярата е в процес на израстване. Все още няма съгласие, но бъдете сигурни, растението израства, вярата се ражда и настъпва съгласяването. Исус обяснява, че когато семето в класа е напълно зряло, тогава настъпва жътвата, съгласието е на лице и сега вече имаме вяра.

Ето какво разбираме. Когато посеете семе в почвата, чрез процеса на покълване, то започва да израства, но все още не дава плод. Растението продължава да расте, стига да стои в правилната среда; а когато узрее, то дава своя плод. Да предположим, че отглеждате царевица. Царевичното растение ражда кочан, но отначало той е много малък и в него няма зрели царевични зърна, които можете да ядете. След определено време зърната върху кочана стават сочни и зрели. Искам ясно да разберете това, което ще ви кажа! В момента, в който царевичните зърна върху зрелия кочан достигнат и съвпаднат с посятото царевично зърно, тогава можем да кажем, че имаме съгласие.

Когато семето в съцветието, в класа или в кочана узрее, то изглежда *ТОЧНО* като семето, което е било посадено.

Засадете си царевично зърно и зърната на узрялата царица ще съвпадат напълно със зърното, което сте посадили. Те са еднакви. Изглеждат еднакво и на вкус са напълно еднакви. Не можете да направите разлика между тях.

Нека сега перифразираме това, което казва Исус. Когато чуем Словото на Бог (Римляни 10:17), ние всъщност разпръскваме Божието слово в своя духовен човек, в сърцето си. Ако опазим това Слово в сърцето си, то ще порасне и узрее, а когато узрее, сърцата ни ще бъдат напълно убедени в това, което казва Небето. Небето и земята съвпадат и Небето сега е получило законна юрисдикция на земята чрез този човек, който е напълно уверен. Нашите мисли и вяра напълно съвпадат с това, което казва Небето. Това не е психология. Това вече се е превърнало в нещото, в което непоколебимо вярваме, точно както сме сигурни, че, хвърлен, един камък непременно ще падне на земята. Небето сее Словото в земния свят, където то донася съгласие с Божията воля. Ако Небето казва, че вие сте изцелени, тогава когато Словото узрее в сърцата ви, вие ще видите реално онова, което говори Небето. Без повече страх! Когато затворите очите си, вие ще се виждате изцелени! Ето защо Евреи 11:1 (в превода KJV) казва:

*А вярата е същността (субстанцията) на нещата, за които се надяваме, **доказателството за нещата, които не се виждат.***

Може би все още в естествения свят не можете да го видите, но в духа си сте го видели и за вас то е толкова реално, все едно действително го държите в ръцете си. Това съгласие се нарича вяра и тази вяра ще осъществи тази картина в живота ви тук на земята!

ВКЛЮЧВАНЕ НА ОСВЕТЛЕНИЕТО

Но почакайте, Марк четвъртата глава не спира до тук. След като ни учи как сърцата ни да дойдат в съгласие с Небето и да се роди вярата, тя ни учи как да ожънем този плод.

*А когато узрее плодът, начаса изпраща сърна,
защото е настанала жътва.*

Марк 4:29

Забележете, макар сърцето да е в съгласие с Небето и да има вяра, все още не се случва нищо. Защо? Както през цялото време повтарям, вие сте тези, които имате легални правомощия тук на земята. Спомняте ли си дискусията ни от Лука 8 глава във връзка с жената с кръвотечението? А помните ли, че Исус ѝ казва: „Дъще, твоята вяра те изцели.“? Тогава ви казах, че обръщението „дъщеря“ говори за правната ѝ позиция пред Небето, понеже е потомка на Авраам, тя има законни права.

Вие трябва да освободите силата на Царството на Бог тук на земята, защото само вие, мъж или жена на земята, можете законно да го направите.

Сравних това с кабелите за ток, прекарани до вашия дом. Имате ток в къщата си, но трябва лично да включите ключа за осветлението. И това е същото. Щом бъде установена вярата, силата е на ваше разположение, но нищо не се случва все още, защото вие лично трябва да натиснете ключа. Вие трябва да освободите силата на Царството на Бог тук на земята, защото само вие, мъж или жена на земята, можете законно да го направите. Това е принципът, чрез който вие сте се спасили, както е споменато в Римляни 10:10.

Защото със сърце човек вярва и се оправдава и с уста прави изповед (на своята вяра) и се спасява.

Римляни 10:10

Със сърце човек вярва в Словото и се оправдава. „Оправдавам“ е правен термин, който означава прилагането на закона. Когато сърцето на човек е в съгласие с Небето, когато той вярва в онова, което говори Небето, той е оправдан пред Небето и земята. Сега вече е законно за Небето да потече в и през неговия живот и да повлияе върху земята от името на Царството на Бог. Странно е, че макар вече сега да е законно и човекът да е във вяра, все още нищо не се случва. „Но, Гари, мислех си, че казваш, че щом имам вяра, това дава на Небето законни правомощия тук на земята.“ Правилно, но някой трябва да освободи авторитета на Небето тук на земята, след като се появи вярата. Нека да разгледаме нашия Стих още един път.

Защото със сърце човек вярва и се оправдава и с уста прави изповед (на своята вяра) и се спасява.

Римляни 10:10

Веднъж след като сте достигнали до вярата или сте оправдани, сега вече е законно за Небето да нахлуе на земята, но забележете, че след това се казва, че с уста си човек прави изповед и се спасява. Успявате ли да разграничите двете части? Частта на Небето е да донесе Словото в сърцето ви, където то да роди съгласие тук на земята. Но след като има съгласие или вяра, вие трябва да действате според това съгласие и да освободите властта на Небето в своята ситуация, за да можете действително да получите онова, което говори Небето. В нашия стих в

Марк 4:29 се казва, че когато дойде времето за жътва, човекът (на земята) веднага изважда сърпа и събира реколтата. Той е този, който трябва да действа според Словото на Бог - щом има вяра, наистина да пожъне своя плод.

ПОЛУЧАВАНЕ В ЦАРСТВОТО НА БОГ

Нека се върна малко назад, за да поговорим за сърпа в Марк, четвъртата глава. Вярвам, че по-голямата част от църковния свят не е научен как да употребява сърпа, с което искам да кажа, че те не са научени как да пожънат онова, от което се нуждаят. И аз не знаех всичко това, докато един ден Господ не започна да ме учи как оперира Неговото Царство. Ето какво се случи, когато за първи път до мен дойде откровението за този жизненоважен процес в Царството.

Бях поканен да говоря в една църква в Атланта. Беше сряда вечер и църквата изобщо не беше толкова голяма, но за мен това не беше проблем. Аз обичам да поучавам за Царството. Когато пристигнах в църквата, стори ми се много странно, че вратите все още бяха заключени и там нямаше никого. А беше само десет минути преди началото на службата. Зад себе си чух някакъв голям шум и когато погледнах, наистина зад църквата видях да паркира много стар пикап. Нищо не си помислих, все пак бях в центъра на Атланта.

Докато си чаках, един мъж се появи точно от посоката, където беше паркиран този пикап. Представи ми се като пастора. Каза, че съжالياва, че е закъснял, но старият му пикап не искал да запали. Каза, че трябвало да го запали като го пусне по инерция надолу по пътя, тъй като съединителят му отказал. Продължи да обяснява как понякога изобщо не искал да пали и той трябвало да ходи пеш 8 километра до църквата. Да ви призная, бях леко изненадан от целия този разговор.

После продължи и ми обясни, че служението му е предимно евангелизационно и че всеки месец храни хиляди хора, обикновено раздава по 10 000 порции на месец от същото това място, където бяхме сега. Докато пасторът говореше, аз все повече се разстройвах. Това беше един мъж на Бога, който храни 10 000 човека на месец, а самият той няма свята кола? Е, аз можех да се погрижа за това. Имах у дома една сравнително нова кола на 32 000 километра, която реших да му дам. Казах му за своя план и че ще изпратя някой от екипа ни до Атланта, за да му я закара. Той, разбира се, беше толкова щастлив.

През онази вечер аз поучавах него и малката му църква за Царството на Бог и как функционира то във връзка с парите. Знаех, че е от жизнено значение те да започнат да демонстрират какво представлява Царството на Бог пред онези, които отчаяно имат нужда от това.

Когато се прибрах у дома, организирах закарването на колата до Атланта. Когато човекът от моя екип дойде, за да я вземе, аз знаех, че в Небето правя духовна транзакция. Знаех, че освобождавайки тази кола в Царството на Бог, аз мога да Му се доверя за автомобила, от който самият аз бих имал нужда. Не съм човек, който си пада по колите. Изобщо не ме вълнуват. Има хора, които много обичат колите, но не и аз. И така, положих ръка върху колата, когато дойде човек от екипа, за да я откара в Атланта и само казах: „Татко, освобождавам тази кола да послужи на Твоето дело в Атланта. Освобождавайки я, аз я посявам като семе и вярвам, че получавам“. Не можех да се сетя за конкретна кола, която да искам. И казах: „За това ще Ти кажа по-късно!“

През следващите няколко месеца не се бях замислял толкова много за кола, но една сутрин попитах Дренда какъв автомобил би искала да има тя. Като помисли малко, каза, че би й харесало да има кабриолет. Попитах я какъв

точно модел кабриолет, но нито тя, нито аз можехме да се сетим за някакъв модел, който се предлага на пазара. Тъй като аз щях да купя колата на Дренда, исках да съм сигурен, че ще е автомобил, който тя харесва. Накарах я да разгледа онлайн или по автокъщите близо до нас и да ми каже дали е открила кабриолет, който да ѝ харесва. На никого не споменахме даже за желанието ни за нова кола, но в същото време държахме очите си отворени докато пътувахме на разни места, оглеждайки се за кола-кабриолет, която може да привлече вниманието ни.

Един ден тъкмо паркирахме до близък местен ресторант, за да обядваме, и изведнъж Дренда извика: „Ето я, тази е!“ „Коя, къде е?“ – попитах аз. „Колата, която ми харесва.“ Тя ми сочеше от другата страна на паркинга и аз преместих нашата кола и паркирах зад едно наистина красиво - BMW 6 от серията Si, кабриолет. И мога ли само да добавя, че това беше също така една скъпа кола. Направих ѝ комплимент за добрия вкус и ѝ казах, че това е наистина красив автомобил.

Трябва също да знаете, че с Дренда не ходим и не плащаме големи пари за коли. Както вече казах, аз никога не съм си падал по колите. Работейки във финансовата сфера, добре знам колко бързо им пада цената и че винаги е най-добре да се купи кола, която е на една или на две години. Такъв беше планът ми и този път. Щях да ѝ потърся страхотна употребявана кола.

Само седмица по-късно един човек от църква се обади и ми каза следните думи: „Открих колата на Дренда!“ Бях много изненадан, защото на никого не сме казвали за колата, която бяхме видели онзи ден на обяд. Затова го попитах за каква кола става въпрос, а той отговори, че е едно BMW 6 от серията Si, кабриолет. Каза, че докато пътувал нанякъде, видял тази кола и Господ му казал, че това е колата на Дренда. „Добре, сега вече привлече вни-

манието ми“ – казах му аз. Автомобилът беше на една година и в безупречно състояние. Платих в брой и Дренда получи своята кола.

Как се случи това?

Нека сравним историята с наученото за това как да бъдем във вяра и да замахнем със сърпа, за да пожънем. Когато подарих моята кола, аз стоях във вяра. Но когато Дренда изговори на глас „Ето това е тя!“, тя извади сърпа за жътва и само няколко дни по-късно се появи колата. Макар че я чух да казва на глас: „Ето я, това е тя!“, аз нито веднъж не свързах нейното заявление с Марк, четвъртата глава, и със сърпа. Но следващата история направи това пределно ясно.

СИЛАТА НА ВАШИТЕ ДУМИ

Както вече неведнъж казах, ние притежаваме 60 акра земя, 10 от които са мочурлив терен. Обичам да ловувам есента и макар да бях излизал на лов за диви патици като ученик в гимназията, тук в Охайо не бях ходил на лов за тези птици. Но тази година тресавището беше пълно с вода и огромни ята от диви патици непрекъснато прииждаха и се настаняваха там. По стотици на ден идваха, за да нощуват. Една вечер си грабнах пушката, излязох и имах страхотно време докато отстрелях няколко патици за вечеря.

През онази есен заедно с двете ми момчета се радвахме на добър ловен сезон. Едно нещо, което ми направи впечатление, беше, че в повечето случаи патиците все бяха на максималното разстояние, на което е обхватът на пушката ми. Когато ловувате диви патици, имате право по закон да използвате само стоманени куршуми, а не традиционните оловни. Оловният куршум е по-тежък и набира по-голяма инерция отколкото стоманения и от там идваше

проблемът от това, че трябваше да стрелям на огромно разстояние, когато съм на лов за патици.

През онази есен, докато говорих с няколко от другите ловци на патици, те ми казаха, че има някакви нови пушки, създадени специално за лов на диви патици. Те могат да се зареждат с повече патрони и освен това са камуфлажни. Аз бях заинтересован да си купя такава, но беше декември месец, сезонът за лов на патици тъкмо щеше да бъде закрит и затова повече не си и помислих за въпросната пушка.

В началото на януари се отбих в „Кабела“ (местния магазин за спортни стоки) за нещо и си спомних за тези пушки за лов на пернати. Искях да разгледам такава. Затова отидох до секцията с ловните пушки, излизайки от магазина, и видях пълен набор от нови оръжия, създадени специално за лов на водоплаващи птици. Спомням си, как без дори да се замисля, посочих с пръст към една от тях и казах на глас: „Господи, ще взема тази.“ Дори не си го бях помислял, но това нещо излезе от устата ми. Ловният сезон за диви патици нямаше да бъде открит преди есента, затова аз нямах намерение да купувам пушка преди съвсем да наближи сезонът.

Две седмици по-късно бях поканен да говоря на една бизнес конференция. Когато приключих, изпълнителният директор излезе да ми благодари и ми каза, че са ми купили подарък. Удивително, но той ми донесе точно същата пушка, същия модел и цвят като тази, която бях посочил в „Кабела“ две седмици по-рано. Аз бях толкова изненадан от този щедър подарък, но знаех, че това не е случайно. Спомних си точно какво бях казал в магазина и тогава осъзнах какво бях направил – бях замахнал със сърпа.

Исус каза: „Божие царство е също, както кога човек хвърли семе в земята и спи и става нощ

и ден; а как никне и расте, той не знае. Земята сама по себе си произвежда първо ствол, после клас, подир това пълно зърно в класа. А когато узрее плодът, начаса изпраща сърпа, защото е настанала жътва.“

Марк 4:26-29

Изпращането на сърпа илюстрира същия принцип за вярата, който обсъждахме по-рано в Римляни 10:10.

Защото със сърце човек вярва и се оправдава и с уста прави изповед и се спасява.

Римляни 10:10

Със сърцето си аз повярвах, а с устата си освободих Царството на земята. Подарил съм над 30 пушки, но това беше първият път, в който мога да си спомня, че казах на глас: „Ще взема тази.“ Когато за кратко се замислих върху това, аз се сетих, че само веднъж бях правил подобно нещо, но по онова време нямах никаква представа как работи Царството.

Когато с Дренда се преместихме в Охайо, ние пристигнахме от Оклахома, където ловуването става с ловни пушки винтовки, докато в Охайо ловът с такива пушки беше незаконен и тук разрешаваха само използването на пушки за сачми. По това време аз разполагах само с пушка двучевка, 20 калибър, и с нея успях да отстрелям два елена през първата година, когато се преместихме. Много исках обаче хубава ловна пушка за сачми, която е създадена специално за лов на елени. Спомням си, че след първия ловен сезон в Охайо бях споменал на Дренда, че много искам *Ремингтън*, модел 1187, 12 калибър, с черен синтетичен приклад за лов на елени. Рождество беше само след няколко седмици и аз останах много изненадан, ко-

гато татко ми подари точно такава пушка за празника. А аз изобщо не му бях споменавал, че се нуждая от такава пушка. Спомням си как си помислих: „Това е много странно.“ Бях замахнал със сърпа, без дори да го осъзнавам.

ГЛАВА 4

НЕ СИ ЛИ СПОМНЯТЕ?

В самото начало, когато тепърва научавах как работи Царството, аз бях шокиран от нещата, които откривах. Това беше така предимно защото никога дотогава не бях учен на тези неща. Но както казах в първата част от книгата, Бог като че ли използваше лова на елени, за да ми даде повечето от уроците, на които ме учеше. По принцип аз съм един много обикновен човек и смятам, че това беше невероятен начин, по който Бог да привлече моето внимание. След като се научих как да сея за моя улов на елени и след като започнах да ги отстрелвам – обикновено това ставаше до 40 минута откакто съм излязъл на лов, Бог започна да прецизира уроците ми и да ми открива големи прозрения за функциите на Царството на Бог.

Бях в Тулса, Оклахома, когато Бог ми показа как да ловя с вяра и тогава отстрелях елен с големи, красиви рога. Както ви казах, ние се преместихме в Охайо на следващата година. В Охайо има много големи стада и там е позволено да отстреляте две животни, и само единият може да бъде мъжки елен, а другото трябва да е сърна. Затова, когато дойдох в Охайо, аз започнах да сея за един елен и за една сърна. Като по часовник, за каквото сеех, такава получавах.

Една година обаче забелязах нещо, което ме озадачи. Помислих си: „Не, това не може да бъде.“. Когато приклю-

чи този ловен сезон, аз забелязах, че елените са идвали точно в последователността, в която съм си ги записвал върху чека, който съм сял. Например, ако съм записал „за сръндак и за сърна“, елените идваха в тази последователност, първо сръндакът, а после сърната. Докато размишлявах върху последните няколко ловни сезона в Охайо, се замислих дали това не се случва всяка година. Не бях обръщал особено внимание, но по някаква причина взех да се чудя дали това е вярно.

Затова, следващата година бях решил, че ще разбера. Съгласен съм, че това е щура идея, но тъй като смятах, че нещата се случват именно по този начин, аз нямаше да мога да разбера, освен ако не направя няколко експеримента. Затова обърнах последователността, в която ги записах, когато посях своето семе. Този път първа в списъка написах сърната. И естествено, животните дойдоха в последователността, в която ги бях записал. На следващата година отново направих същия експеримент и ги отстрелях отново в последователността, в която ги бях записал. Никога не си бях помислял дори, че може да се случи нещо подобно. Искам да кажа, нима действието на Царството беше така специфично?

За да установя дали това действително е така или е някаква случайност, аз реших да направя един експеримент, който е малко по-задълбочен. През онази година аз посях своето семе за елен със седем разклонения на двете си рога. Обикновено разклоненията на двата рога са четен брой, затова аз избрах нечетно число и посочих конкретна цифра. И така, с Дренда посяхме за такъв елен, колкото и странно да изглеждаше това. Помолихме се и освободихме своето семе за еленът със седем разклонения на своите рога.

КОЛКО СПЕЦИФИЧНА Е ВЯРАТА?

Най-после дойде октомври и откриха сезона за лов с лък. Обикновено едва чаках да навляза в горите още с откриването на сезона, но този път се чувствах много странно. Нямах никакво желание да излизам на лов. Усещането беше толкова силно и колкото и да е странно, аз знаех, че все още не е дошъл моментът аз да изляза да ловувам. По това време си мислих, че тази липса на желание ще се изпари с напредването на сезона, когато започнат да падат листата. Но не, аз просто не можех да си го обясня. Нямах никакво желание да излизам на лов. Никакво. Спомням си, че си помислих: „Това ли се случва, когато човек остарее, просто спира да прави различни неща?“ По никакъв начин не можех да си обясня това странно усещане, което имах. Все едно изобщо не ми представлява интерес отново някога да ида на лов. Вече беше ноември и аз започнах леко да се притеснявам. Не стига, че бях пропуснал най-красивия и топъл сезон в гората, ами по средата на ноември аз все още нямах абсолютно никакво желание да изляза на лов за елени. Чудих се дали изобщо някога ще го направя. Такова нежелание изпитвах.

Родителите на Дренда бяха дошли от Алабама, за да останат с нас за няколко дни. Докато си седяхме и си говорихме в дневната, изведнъж знаех без никакво съмнение, че на следващия ден трябва да изляза на лов в гората. Все едно някой ми включи копчето. Казах на всички, че на сутринта трябва да изляза, за да уловя моя елен. Изведнъж отново бях силно развълнуван и с големи очаквания, докато си подготвях оборудването за лова на следващата сутрин.

Бях убеден, че моят елен със седем разклонения на рогата си ще бъде в гората. И тогава разбрах. Явно той не е бил там през октомври и не е бил там до предния ден.

Това трябва да е била причината аз да се чувствам така странно при мисълта за ходене на лов до този момент. Представям си колко трудно щеше да бъде да чакам цял месец и половина и през цялото време да надничам през прозореца, искайки да съм навън в гората. Това щеше да е много депресиращо. До този момент всичко това си оставаше една интересна теория, но на следващата сутрин аз щях да я проверя.

Беше още тъмно, когато станах в онази сутрин, а през нощта се бях молил на вишката на кое дърво да отида. Аз имам няколко ловни вишки в имота си и докато се молих, усетих със сигурност, че трябва да ида на вишката, която е в мочурливия район. Наричаме я вишката в мочурливия район, защото тя е на границата на 10 акра мочурище от едната страна, но от другата ѝ страна има ниска растителност и храсти. Аз знаех, че елените понякога минаваха от там, точно между мочурището и ниската растителност. Ловната вишка напълно ми се беше отплатила през последните сезони и този път също очаквах, че ще видя моя елен някъде покрай тази вишка.

Докато си проправях път към конкретното място, аз си припомнях нещата, които Бог до този момент ми беше показал за Неговото Царство чрез лова на елени и имах усещането, че Той ще ме на учи на още нещо. Бях много развълнуван да видя какъв ще е резултатът от моя експеримент.

Утринната светлина бавно си проправяше път над хоризонта, а обичайните звуци и аромати на есенното утро бяха дългоочаквано разнообразие за мен. О, как ми липсваше всичко това. Мина вече повече от час, но нямаше и следа от елени. Въпреки това знаех, наблюдавайки пътеката от стъпки на различни животни, че и елените се навъртат в този регион от имота ми рано сутрин, тъй като това беше основна зона за нощуване. Макар да стоях на

ловната вишка вече цял час, светлината беше станала подходяща за стрелба само преди 40 минути.

Както стоях там, чух до къщата да се затваря врата на кола. Тогава си спомних, че родителите на Дренда си тръгваха същата сутрин, за да пътуват обратно към Алабама и разбира се, аз исках да си взема довиждане с тях. Затова с нежелание слязох от вишката, мислейки си, че ще трябва да изляза някой друг ден за моя елен със седем разклонения на рогата си.

Когато стигнах до къщата, всички бяха станали и готови за закуска. Винаги аз приготвям закуска за семейството, правя го почти всяка сутрин за двама ни с Дренда и за всички, които е у дома. Затова и този път се захванах да приготвя закуската, докато родителите на Дренда приключат с товаренето на колата си. Разбира се, те ме попитаха как е минал улова, а аз им казах, че съм решил да се откажа от плана си, за да мога да прекарам утрото с тях. Да, бях малко разочарован. Аз очаквах те да си тръгнат малко по-късно, което да ми даде достатъчно време да отстрелям своя елен.

Докато стоях надвесен над плота на печката и приготвях бърканите яйца, погледнах през кухненския прозорец, който гледаше към горите и полето зад къщата. Тогава видях един елен да гони сърна през полето, насочвайки се право към мочурливия регион, където беше моята ловна вишка. Бързо извиках някой да поеме готвенето вместо мен, защото бях видял моя елен и хукнах да го отстрелям. Знаех, че нямам много време.

Трябваше да обиколя от другата страна на имота, за да не бъда забелязан от елена. Прецених, че той най-вероятно отива към пътеката, на която беше ловната ми вишка. Тичах с всички сили и успях да заобиколя и да стигна до нея без да видя нито един елен, което беше добре. Ако елените изберяха да минат от там, щях да знам, че съм ги

надхитрил. Много бързо се покатерих, сърцето ми препускаше като лудо, а по лицето ми се стичаше пот.

И тъкмо когато седнах за миг, те се появиха. Сърната подскачаше право под вишката, затова скочих и се приготвих, защото знаех, че еленът е някъде наблизко. И разбира се, той се появи. Нямах време да проверявам дали наистина е със седем разклонения на рогата или не. Едва имах време да вдигна лъка и да стрелям. Видях, че улучих животното, но го бях ударил малко по-ниско и това ме притесни. Еленът скочи към храстите. Аз изчаках на вишката още 20 минути и накрая слязох от дървото, нетърпелив да огледам стрелата за следи от попадение. За съжаление имаше много малко кръв върху стрелата и на земята.

Бях малко разочарован от стрелбата си, но знаех, че еленът се укрива и лежи някъде в храстите, но аз не исках все още да го подгонвам. И друг път бях ранявал елени по този начин и знаех, че най-доброто нещо е да ги оставя за кратко на спокойствие. Затова се върнах отново в къщи, довършихме си закуската, разказах на всички историята и след това казах на момчетата, че ми е нужна помощта им, за да обходим имота и да потърсим елена. Надявах се, че еленът ще се окаже улучен по-добре, отколкото показваше стрелата и че ние ще го намерим някъде мъртъв. Все пак знаех, че винаги има възможност да съм го уцелил твърде ниско и той да е само ранен.

След като изчакахме няколко часа, излязохме навън и тримата се пръснахме из полето. Аз държах лъка си зареден и готов в случай, че ми потрябва. Изведнъж, в другия край на полето, Тим подплаши елена. Но той не ме беше забелязал и тичаше право към мен. В един момент спря, за да се огледа накъде да поеме.

Еленът беше на около 60-65 метра от мен, което беше голямо разстояние за добър изстрел с лък, но аз знаех,

че това е единственият ми шанс. Набързо вдигнах лъка, прицелих се и отпуснах стрелата. За мое удивление стрелата уцели елена право в центъра на врата му. Той обаче се спусна надолу по хълма и се скри от погледа ми. Бях смаян. Бавно поехме в посоката, в която беше побягнал еленът и го видяхме да лежи на около стотина метра от нас. Беше надигнал главата си, но не ни виждаше и ние решихме да се отдръпнем и да се върнем по-късно.

Нашето по-късно се оказа много късно, тъй като цял ден бях в църква и не успях да се върна у дома преди

да мръкне. Дватамата с Тим взехме фенери и се запътихме към мястото, където за последно бяхме видели да лежи елена. Намерихме го само на няколко метра от мястото. Първото нещо, което погледнах, бяха рогата му и пред очите ми стоеше елен със седем разклонения на тях.

Стоях в изумление. С Тим

благодарихме на Бог за елена и докато го влачихме към къщи, говорихме за Царството и за това, което току-що бяхме видели.

Да, Царството е толкова конкретно! Никой никога не ми беше казвал, че Царството работи по този начин, че Царството е толкова специфично и че ние всъщност имаме такава власт.

ДА, ЦАРСТВОТО Е ТОЛКОВА КОНКРЕТНО! НИКОЙ НИКОГА НЕ МИ БЕШЕ КАЗВАЛ, ЧЕ ЦАРСТВОТО РАБОТИ ПО ТАКЪВ НАЧИН, ЧЕ ЦАРСТВОТО Е ТОЛКОВА СПЕЦИФИЧНО И ЧЕ НИЕ ИМАМЕ ТАКЪВ АВТОРИТЕТ.

ОЩЕ ЕДНО ОТКРИТИЕ

Спомням си един друг лов на елени, когато бях посял своето семе за едногодишен сръндак. Неговите рога са

много малки. Понеже са толкова малки, отдалеч той може да бъде объркат със сърна. Поради това в щата Охайо едногодишните сръндаци ги приравняват при улова към сърните. Държа да отбележа, че това не са бебета сърнета. Те не са чак толкова големи колкото е един възрастен екземпляр, но все пак са големи.

В онзи конкретен ден аз стоях на ловната вишка и тогава се приближи цяло стадо елени – девет или десет. Те бяха малко извън обсег, но много бавно се приближаваха към мен. Изведнъж съседът запали АТВ-то си и това подплаши цялото стадо. В този момент казах на глас: „Сръндак, заповядвам ти да се върнеш и да застанеш под дървото, на което е ловната ми вишка.“ Представете си цялата картина. Това е огромно, вече ожънато поле и всичките елени бягат стремглаво, отдалечавайки се от мен. Но при моите думи един от елените се отделя от стадото, прави пълен кръг и продължава да тича право към дървото, на което е ловната вишка, след което спира! Отнесох този елен у дома и да, беше едногодишен сръндак.

Това нещо се повтаряше отново и отново. По-късно ще поговоря за това колко изумително детайлно и конкретно е Царството, но сега искам да осъзнаете, че се случва нещо невероятно.

Царството промени нашия живот и ние не можем да спрем да говорим на хората за него. Имаме толкова много свидетелства и сме видели толкова много чудеса. Видяли сме мъртви да оживяват, тумори мигновено да изчезват, невероятни финансови свидетелства и страхотни истории за освобождение и показване на посока. Поради глада си да разказваме на хората за добротата на Божието Царство, с Дренда усетихме, че Бог ни води да основем църква „Фейт Лайф“ през 1995, за да помагаме на хората да разберат истината за Царството. След това Бог ни води да стартираме медийното си служение „Фейт Лайф Нау“

през 2006, което излъчва телевизионните ни предавания във всяка часова зона на планетата ежедневно. Открили сме, че хората по целия свят искат да знаят как могат да живеят този царствен начин на живот на свобода и на победа.

БОЖИЕТО ЦАРСТВО РАБОТИ ЗА ВСЕКИ

Когато седнах да пиша тази глава тази сутрин, първо си проверих пощата. Получавам имейли от хора, които ни разказват как Царството на Бог е променило и техния живот. Реших да ви направя част от моя ден като ви споделя този имейл, който пристигна само преди няколко минути.

Кой съм аз, че Той да е загрижен и за мен? Преди няколко години започнах да слушам вашите поучения и оттогава съм бил свидетел на много чудеса. Видял съм изцеления и финансови чудеса. Точно сега съм направо изумен от Неговата доброта. Виждам хора в нужда и врати да се отварят за Благовестието и за истината. Виждам врати, отворени за истината! И това, което ме изумява, е че виждам портфейла си пълен. Той толкова много ме е обогатил, че да мога да давам, така че и другите да могат да Го виждат! Аз съм самостоятелно заето лице и работя като жилищен инспектор. Редовно обучавам по-младите инспектори и основах християнска бизнес група, на която говорим за призива да бъдем щедри и да възпитаваме идното поколение, че начините на Царството не се състоят в съревнование, но в изобилие. Съвсем сериозно искам да ви кажа, че вашето поучение промени напълно моя живот и сега аз мога да предавам това и на другите, тъй като Той ме е утвърдил и другите сега слушат за и виждат Неговата слава.

Толкова е смиряващо да виждам какво прави Той и как продължава да снабдява. Благодаря за вашето служение!

С почит,
Б.Ф.
Ноксвил, Тенеси

Непрекъснато получаваме такива имейли. Получаваме и много въпроси във връзка с функциите на Царството. Хората питат как да оперират в Царството и как да видят нещата, които аз и Дренда виждаме в нашия. Точно такава е целта на тази книга, която е четвърта в поредицата „Твоята финансова революция“. Ако имате другите ми книги, тогава знаете, че до тук преговарях някои от ключовите концепции, които трябва да знае всеки, който би искал да оперира в Царството.

Сега обаче искам да влезем още по-надълбоко във функциите на Царството и се надявам да мога да ви помогна да разберете повече затова как да видите в живота си съответните резултати на Царството. Искам да започна като ви изложя така наречените от мен пет основни стъпки за получаване на промисъла, от който се нуждаете от Царството на Бог, точно както Бог ме е научил.

Петте основни стъпки за получаване на промисъла, от който се нуждаете

Нека започнем с историята от Марк 8:14–21.

*Но учениците Му забравиха да вземат хляб, и нямаха със себе си в ладията повече от един хляб. И Той им заръча, казвайки: „Внимавайте, пазете се от кваса на фарисеите и от кваса на Ирод.“
И те разискаха помежду си, думайки: „Това е защото нямаме хляб.“*

А Исус, като разбра това, рече им: „Защо разисквате задето нямате хляб? Още ли не разбирате, нито проумявате? Окаменено ли е сърцето ви? Като имате очи, не виждате ли? И като имате уши, не чувате ли? И не помните ли? Когато разчупих петте хляба на петте хиляди души, колко кошове пълни с къшеи дигнахте?”

Казват му: „Дванадесет.”

“И когато седемте хляба разчупих на четирите хиляди души, колко кошници, пълни с къшеи вдигнахте?”

Казват Му: “Седем.”

И каза им: „Не разбирате ли още?”

Марк 8:14-21

На практика Исус им казва: „Момчета, не си ли спомняте? Вече сме го говорили това и вие лично видяхте как се справихме с липсата на хляб по-рано.“ Но учениците не могат да го проумеят. Затова Исус ги кара да се замислят и да си спомнят какво точно се е случило в миналото. Той им дава сериозни улики. „Спомнете си последния път, в който трябваше да се справим с подобна ситуация и там ще намерите отговора.“ Ще ви кажа само, че това е и нашият отговор. Да, виждаме, че хлябът и рибите се преумножават, но като духовни изследователи трябва да погледнем по-надълбоко. Как се случва това? Нека се върнем към историята, за която говори Исус и да потърсим основни ключове.

И когато беше станало вече късно, учениците Му се приближиха при Него и казаха: „Мястото е уединено, и вече е късно; разпусни ги, за да отидат по околните колиби и села и да си купят нещо за ядене.”

*А Той в отговор им рече: „Дайте им вие да ядат.“
А те Му казаха: „Да идем ли да купим за двеста
пенязи хляб и да им дадем да ядат?“
А Той им каза: „Колко хляба имате? Идете и вижте.“
И като узнаха, казаха: „Пет хляба и две риби.“
И заповяда им да насядат всички на групи по зеле-
ната трева. И те насядаха на редици по сто и по
петдесет. И като взе петте хляба и двете риби,
Исус погледна на небето и благослови; и разчупи
хлябовете и даваше на учениците да наслагат
отпреде им; раздели и двете риби на всичките. И
всички ядоха и се наситиха. И дигнаха къшеи, два-
надесет пълни коша, така и от рибите. А ония,
които ядоха хлябовете, бяха пет хиляди мъже.*

Марк 6:35-44

Сигурен съм, че учениците са шокирани, когато питат Исус дали да не разпратят хората да си отидат, за да си намерят храна, а Той се обръща към тях и им казва: „Вие ги нахранете!“. Въпросните „ги“ обаче са повече от 5000 души. Библията казва, че там има 5000 мъже, следователно можем да заключим, че там също има и жени и деца, което значи, че броят на хората е бил между 15,000 и 20,000. Смятам, че всички ще се съгласите, че това са много хора за изхранване, особено без някакво предварително предупреждение или подготовка.

Убеден съм, че Исус е загрижен да нахрани хората, но смятам, че Той много повече иска да обучи Своите ученици в тази ситуация и затова им казва: „Вие ги нахранете.“. Те са виждали Исус да върши толкова много чудеса, но сега е техен ред. В крайна сметка, в близко бъдеще Той ще си тръгне от тях и иска да е сигурен, че те знаят как да се справят с живота от една по-различна перспектива, перспективата на Царството.

Стъпка #1:Какво имате?

А Той им каза: „Колко хляба имате? Идете и вижте.“ И като узнаха, казаха: „Пет хляба и две риби.“

Тук се крие един основен ключ. Исус не им казва: „Момчета, нека да превърнем камъните в хляб.“ Това би било незаконно в духовен аспект. Вместо това Той ги пита с какво разполагат. По-специално Той ги пита колко от това, което им е нужно, те вече имат. Той знае, че няма достатъчно хляб и риба, за да

се изхрани тълпата, но не такава е целта на Неговото питане. За един естествен ум цялата перспектива за изхранването на тези хора звучи малко налудничаво. Учениците знаят без да се налага да проверяват, че каквото и да имат, то не

ИСУС ИСКА ДА Е СИГУРЕН, ЧЕ ТЕ ЗНАЯТ КАК ДА СЕ СПРАВЯТ С ЖИВОТА ОТ ЕДНА ПО-РАЗЛИЧНА ПЕРСПЕКТИВА, ПЕРСПЕКТИВАТА НА ЦАРСТВОТО.

може да стигне за нахранването на 20000 човека. Можете ли да си представите какви мисли са минавали през ума им, когато Исус им казва да идат и да проверят с колко хляб и с колко риба разполагат? А после да се върнат и да докладват, че са успели да намерят само пет самуна хляб и две риби? Налудничаво, нали?

Нека да поставя този разговор в правилна перспектива. Като пастор съм помагал на много семейства, които преминават през трудни финансови обстоятелства, на някои съм плащал месечната ипотека, на други наем, на трети сметки или съм им купувал продукти. Но нека да предположим, че аз знам, че истинският отговор за тях не е да им давам милостиня от време на време, но знам, че

отговорът е Царството.

Разговорът би протекъл по следния примерен начин. „Хей, пастор Гари, този месец нямаме достатъчно пари и могат да ни изхвърлят от къщи. Дали църквата би могла да ни помогне?“ „Разбира се, мога да ви помогна. Ето моят съвет. Просто си изплатете къщата и няма да се налага да се тревожите за месечните вноски.“ Те ще ме погледнат и ще кажат: „Но пасторе, вие май не разбирате. Ние изобщо нямаме пари за следващата вношка, да не говорим за изплащането на цялата къща.“ „Да, знам“ – отговарям им аз. „Точно поради това ви казвам да си изплатите къщата, че да нямате повече вноски по нея.“

Ако след този разговор ги накарам да идат и да видят какви пари имат, които да използват за изплащането

ТРЯБВА ДА ОСВОБОДИТЕ ЗА ЦАРСТВОТО ЧАСТ ОТ ТОВА, ОТ КОЕТО ИМАТЕ НУЖДА, ЗА ДА МОЖЕ ТО ДА СЕ УМНОЖИ!

на къщата, те съвсем ще си помислят, че съм откачил. Но, ако поради покорството си към мен те действително отидат и проверят и после дойдат при мен и ми кажат: „Отново проверихме, пасторе. Всичко, което имаме, са 20 долара, но цялата ипотека

е в размер на \$360 000.“ Мисля, че схващате картинката. Те определено ще си помислят, че съм си изгубил ума, нали така?

Точно така се чувстват и учениците в онзи ден, напълно смутени и объркани. Пет самуна хляб и две риби, с които да нахранят 20000 човека?

ВИЕ ЖЪНТЕ ТОВА, КОЕТО СЕЕТЕ

Преди да задълбаем по-надълбоко в тази история, искам за момент да отклоня вниманието ви към един друг

закон на Царството, който предстои да се изпълни. Хлябът, умножен, е пак хляб. Рибата, умножена, е пак риба.

Нека ви дам още един пример от Библията и след това ще се върна обратно на историята ни от Марк 6. Ще прочетем какво пише в IV Царе 4:1-7.

А една от жените на пророческите ученици извика към Елисея и каза: „Слугата ти, мъжът ми умря; и ти знаеш, че слугата ти се боеше от Господа; а заемодавецът дойде да вземе за себе си двамата ми сина за роби.“

И Елисей ѝ каза: „Що да ти сторя? Кажу ми що имаш в къщи?“

А тя рече: “Слугинята ти няма нищо в къщи, освен един съд с дървено масло.“

И рече Елисей: “Иди, вземи на заем вън, от всичките си съседни, съдове празни съдове, заеми не малко. Сетне влез и затвори вратата зад себе си и зад синовете си, и наливай от маслото във всички тия съдове, и пълните туряй на страна.“

И тъй, тя си отиде от него, та затвори вратата зад себе си и зад синовете си; и те донасяха съдовете при нея, а тя ги наливаше. И като се напълниха съдовете, тя рече на един от синовете си: „Донеси ми още един съд.“

Но той ѝ рече: „няма друг съд.“ И маслото престана да тече.

Тогавя тя дойде та извести Божия човек. И той рече: „Иди, продай маслото, та плати дълга си, и живеи с останалото, ти и синовете ти.“

IV Царе 4:1-7

Забележете, че пророкът не ѝ казва: „Ами да погледнем в касата и да видим с какво разполагаме.“ Не, той

знае по-добър начин, по който да разреши проблема ѝ. Първо той я пита: „Как мога да ти помогна?“ Жената може би е била смутена, докато му отговаря: „Как можеш да ми помогнеш? Аз се нуждая от пари!“ Той по никакъв начин не се опитва да я подцени. Задава ѝ много важен въпрос, за който знае, че ще доведе до нейния отговор. Това е същият въпрос, който ще доведе и до търсения от вас отговор.

Как мога да ви помогна? Кажете какво имате в къщи?

Какво имате?

Какво имате в къщата си? Аз съм сигурен, че тази жена е останала леко шокирана от неговия въпрос, защото тя вече му е обяснила защо го търси.

А тя рече: “Слугинята ти изобщо няма нищо в къщи, освен един съд с дървено масло.”

Забележете, че тя набляга на „изобщо няма нищо в къщи“. Но наистина ли тя няма абсолютно нищо?

Не, технически нейното твърдение не е вярно. Тя казва, че има малък съд с масло. Бинго! Това е всичко, което пророкът чака да разбере.

Това е всичко, което трябва да запитате и себе си. Бог просто се нуждае от нещо, което е под вашата правна юрисдикция, за да може да работи чрез него.

Нека преговорим първата стъпка. Ще се наложи да дадете на Бог малко от това, от което имате нужда. Когато го дадете на Царството на Бог, то променя юрисдикцията, преминавайки под законното господство на Бог, така че то може да се умножи. Нека помним, че умножаването може да не означава същото, което видяхме в тази история. Хлябът може би няма да се умножи физически, дока-

то стои в шкафа ви, макар че съм виждал и такива чудеса да се случват. Обикновено Бог прави така, че хлябът да се умножи чрез взаимодействие с други хора. Някой може да прояви щедрост към вас или да получите повишение в работата или неочаквано да ви бъде възстановена някаква сума. Има безброй начини, по които Бог може да умножи хляба ви.

Можете да наричате парите си

Искам да посоча много важно нещо за парите.

Парите могат да се използват като семе за всичко.

Вие си наричате парите всеки ден от живота си, когато си купувате нещо. Например, когато сте в хранителния магазин и си купувате хляб, вие разменяте парите срещу този хляб или на практика вие наричате парите си „хляб“. Нека разгледаме какво имам предвид. Ако имате нужда

от хляб, сега вече вие разбирате един закон на Царството, наречен закон на сеене и жънене. Прилагайки този закон, вие знаете, че ако посеете хляб, ще пожънете също хляб. Но да предположим, че се нуждаете от хляб, обаче нямате хляб, който да посеете. Какво ще направите? Можете да посеете пари и да ги наричате хляб, когато

ги сеете. Запомнете, че парите са просто една бартерна система. Ние ги наричаме всеки ден на онова, от което имаме нужда – от млякото до наема и до обувките и храната. Така че, когато давате и сеете, вие можете да наричате също и парите.

КОГАТО ГО ДАДЕТЕ НА ЦАРСТВОТО НА БОГ, ТО ПРОМЕНЯ ЮРИСДИКЦИЯТА, ПРЕМИНАВАЙКИ ПОД ЗАКОННОТО ГОСПОДСТВО НА БОГ, ТАКА ЧЕ ТО МОЖЕ ДА СЕ УМНОЖИ.

Можете да наименувате парите си, когато ги давате.

Църква „Фейт Лайф“ в Ню Олбани, Охайо е църквата, която основахме заедно с Дренда преди 25 години. Построихме „НауСентър“, кампуса, в който се намира църквата, през 2008 година. Беше огромен проект, който по онова време струваше 6,5 милиона долара, голям проект за около 550 души.

Е, през последните 10 години ние се увеличихме много повече от капацитета на тази сграда. През уикендите не можем да поберем повече от около 3000 души. Всеки уикенд провеждаме четири служби, които излъчваме на живо и това беше единственото решение. Затова решихме да надстроим настоящата си сграда. Сега проектът щеше да ни струва 10 милиона, но щеше да ни позволи да се разраснем като увеличим размера на залата и като добавим още класни стаи за неделното училище. В същото време осъзнавахме, че времето, необходимо ни, за да съберем тези средства а след това и времето, в което на практика да построим по план проекта, щеше да бъде проблем. Това означаваше, че ще ни се наложи да чакаме две години и половина, преди действително да можем да се възползваме от добавеното пространство.

Имайки това предвид, ние сметнахме, че трябва да продължим с проекта по разширяването на настоящата ни сграда, но в същото време решихме да започнем да се оглеждаме за нова, по-голяма сграда, в която да можем в рамките на шест месеца да се нанесем. Вярвахме, че това ще намали част от напрежението от основната ни сграда, докато в същото време ще позволи на църквата ни да продължи да се разраства. Затова сформирахме екип, който да започне да прави огледи и да търси нов кампус. Направихме демографско проучване на града и се спряхме на район, който сметнахме за най-подходящата локация в нашия град. Оглеждахме и оглеждахме и на няколко пъти

за малко да сключим сделка за някои от имотите, но когато сядахме, за да обсъдим и да се съгласим, че точно това е мястото, всички се съгласявахме, че все още нещо не е както трябва да бъде. Всички усещахме това в духа си.

Минават шест месеца, а ние изобщо не се приближаваме нито крачка към това да намерим нашата нова сграда. Все още сме в стартова позиция. Трябва да си призная, че с Дренда не веднъж сме били изкушавани да се обезсърчим по време на това търсене. Бяхме разгледали всички налични възможности в този регион, но не намирахме идеалната сграда за нас. Да, бяхме посели своето семе още в началото на това пътешествие и знаехме, че Бог има съвършената сграда за нас, но не очаквахме, че ще отнеме толкова дълго, докато тя се превърне в реалност. Ще ви дам един ключ – съвършеното понякога отнема по-дълго време!

По това време трябваше да бъдем част от един телевизионен маратон за набиране на средства за нова телевизионна мрежа. Това беше едно три дневно събитие, което се предаваше на живо цяла сутрин и цяла вечер. Мисля, че вече беше третият ден от този маратон, когато чух Господ да ми говори. Каза ми: „Напиши чек за \$100,000 от служението и го посеи в тази телевизионна мрежа с намерението да излезете от тази задънена улица с намирането на новата сграда. Носи този чек на всяка от четирите служби и нека църквата да се моли за това дарение докато го освобождават и назовете локализирането на кампуса за финализирано!“ После ми говори когато се моля да смърря сатана и да заповядам на смута и забавянето да престанат. Точно това направихме идния уикенд по време на службите ни в съботата и неделята.

На следващия ден, който беше понеделник, от екипа, който отговаряше за търсенето на новата сграда, позвъниха и казаха, че се е обадил един агент на недвижими

имоти, който току що е открил едно частно училище, което тъкмо е било обявено на пазара. Те решили да идат и да го огледат. Когато отишли, открили сграда, изцяло оборудвана със стаи за ученици от предучилищна до дванадесети клас. Разбира се, сградата беше обявена на цена много по-висока от сумата, която бяхме готови да похарчим. Всъщност ние се надявахме да отдадем под наем новата сграда, за да можем да имаме средства за разширяването на основния ни кампус. Макар цената да не беше такава, в която ние да можем да се впишем, с Дренда решихме да идем и да погледнем това училище във вторник сутринта.

Това, което видяхме, беше изумителен имот, кампус от 88,000 квадратни фута, четири сгради, действаща писта, зала за вдигане на тежести, четири тенис корта, отделно сграда за приложни изкуства, научни лаборатории и на практика всичко, от което се нуждае едно училище с ученици от предучилищна до 12 клас. Удивителното беше, че училището беше изцяло обзаведено и пълно с всякакви пособия, материали и консумативи. С Дренда бяхме във възторг, обаче не виждахме как бихме могли да закупим този имот.

Същата вечер имяхме вече уговорена среща с един от нашите партньори, за да се видим и да си поговорим. Може би три или четири пъти отлагахме и променяхме времето на тази среща през последните два месеца, защото и той и ние бяхме много ангажирани. Но във въпросната вечер успяхме да се срещнем. Докато седяхме в ресторанта и вечеряхме, започнахме да говорим за разширението на църковната ни сграда. Със съпругата му ни попитаха с каква скорост напредваме, но ние им разказахме, че сме имали проблеми с разрешителни за строеж, с проекти и други неща. Казахме им, че по всичко личи, че няма да успеем да направим пристройката преди края на 2022 или началото на 2023 при скоростта, с която се развиваха нещата.

Те ни попитаха дали не сме се замисляли за това да купим имот и ние веднага им отговорихме положително. Обяснихме им как сме търсили през последните шест месеца без да намираме подходящ имот. След това им разказахме за невероятното училище, което бяхме разгледали същата сутрин, което би било чудесна опция, но за жалост е обявено за милиони.

Двамата седяха срещу нас и дори не мигаха, а само ни казаха: „А какво, ако тази сграда е безплатна?“ Отначало не ги разбрахме и те ни попитаха отново: „А какво, ако сградата е безплатна?“ Ние си мислихме, че те нещо се шегуват, но този път господинът каза: „Дрендa, какво ако кампуса е безплатен?“ „Какво искаш да кажеш?“ – попитахме ние. Казаха ни: „Ние ще ви напишем чек!“ Бяхме смаяни. Накратко, те наистина го направиха.

Два дни след като ние бяхме поселили това семе, наречено за нашия кампус, Бог ни заведе до съвършения имот. Днес ние притежаваме имот за 12 милиона, който получихме безплатно! Кой би си помислил или дори представил подобно нещо? След като видяхме това, с Дрендa се съгласихме, че при всичките велики дела, които бяхме видели, ние трябва да мислим още по-наедно. Бог е способен да направи наистина удивителни неща!

Предполагам, че и учениците са се чувствали по подобен начин в онзи ден, след като бяха нахранили 20,000 човека с пет хляба и с две риби. Обзалагам се, че са си легнали онази вечер с думите: „Еха, видяхте ли това?“.

ГЛАВА 5

ОВЛАСТЯВАНЕ НА ВАШЕТО СНАБДЯВАНЕ

Говорихме в предната глава за първата стъпка от прилагането на закона на Царството във вашето снабдяване.

Трябва да освободите за Царството част от това, от което имате нужда, за да може то да се умножи!

Казах ви, че ще отговоря на някои въпроси във връзка с това твърдение, първият от които е: „Какво означава да освободите нещо в Царството, за да може то да се умножи?“

Нека се върнем отново към нашата история от Марк 6 глава.

И когато беше станало вече късно, учениците Му се приближиха при Него и казаха: „Мястото е уединено, и вече е късно; разпусни ги, за да отидат по околните колиби и села и да си купят нещо за ядене.“

А Той в отговор им рече: „Дайте им вие да ядат.“

А те Му казаха: „Да отидем ли да купим за двеста пенязи хляб и да им дадем да ядат?“

А Той им каза: „Колко хляба имате? Идете и вижте.“ И като узнаха, казаха: „Пет хляба и две риби.“

И заповяда им да насядат всички на групи по зелената трева. И те насядаха на редици по сто и по петдесет. И като взе петте хляба и двете риби, Исус погледна към небето и благослови; и разчупи хлябовете и даваше на учениците да налагат пред тях; раздели и двете риби на всичките. И всички ядоха и се наситиха. И вдигнаха къшеи, дванадесет пълни коша, така и от рибите. А ония, които ядоха хлябовете, бяха пет хиляди мъже.

Марк 6:35-44

Искам да забележите няколко неща в тази история, които може би сте пренебрегвали. Когато Исус казва: *Ви е им дайте нещо да ядат*, техният отговор и Неговата реакция ни показват един от най-важните ключове за нашето разбиране на Царството по отношение на снабдяването. Когато Му отговарят, те обясняват, че ще е необходима сума, по-голяма от средната заплата за половин година, за да се нахранят толкова много хора. Забележете как техните умове, изправени пред този проблем, свързват необходимото им снабдяване с труда. Факт е, че всички ние го правим. Само че този менталитет – пари срещу часове труд – не винаги е бил част от човешкото съзнание. Той се появява при грехопадението и първият потърпевш на това мислене е Адам. Трябва да ви върна обратно към падението на Адам, където ясно можем да видим как точно се случва това.

МАНТАЛИТЕТЪТ – ПАРИ СРЕЩУ ТРУД

А на човека каза: „Понеже си послушал гласа на жена си и си ял от дървото, за което ти заповядах, като казах: „Да не ядеш от него?“, то прокле-

та да бъде земята поради тебе; със скръб ще се прехранваш от нея през всичките дни на живота си. Тръни и бодли ще ти ражда; ти ще ядеш полската трева. С пот на лицето си ще ядеш хляб, докато се върнеш в земята, защото от нея си взет; понеже си пръст и в пръстта ще се върнеш.“

Битие 3:17-19

Ако си спомняте, Адам и Ева са поставени на земята, за да я управляват от името на Царството на Бог. Те управляват с делегирана власт. Сатана, който вече е на земята, ги презира и пожелава властта, която имат те. Макар Адам и Ева да имат пълна власт над него, той успява да ги подмами да повярват, че Бог не е на тяхна страна и е неблагонадежден. Дяволът им предлага уж едно по-добро бъдеще, затова те решават да последват него вместо Бог. Поради своя бунт, те губят законните си позиции в Царството на Бог и на практика Го отхвърлят от живота си, давайки на сатана легални правомощия над цялата земя, що се касае до човечеството. Павел нарича сатана богът на този век във 2 Коринтяни.

... за тия, невярващите, чийто ум богът на тоя свят е заслепил, за да не ги озари светлината на славното благовестие на Христос, Който е образ на Бога.

2 Коринтяни 4:4

Конфронтирайки Адам за греха му, Бог му казва: *Проклетата е земята поради теб, чрез мъчителен труд ти ще си изкарваш прехраната през всичките дни на живота ти.* Пропускаме едно изречение и след това се казва: *С пот на челото си ще изкарваш прехраната си.*

Бог казва на Адам, че поради неговото непокорство,

земята няма да ражда така, както е раждала до този момент. Сега вече Бог е с вързани ръце и Адам трябва сам да си проправя път в живота чрез пот и изнурителен труд. Моля да забележите, че Адам е този, който обрича земята на проклятие, а не Бог. Адам има пълната правна юрисдикция над земята, но когато той се разбунтува срещу Бог, благословието от Бог е принудено да се оттегли. Точно затова Бог казва на Адам: „Проклетата е земята поради тебе.“ Градината, където Адам е създаден, за да живее, която е промислена за снабдяване, вече я няма. Преди своя бунт, Адам изобщо не е имал притеснения за снабдяването си; имал е изобилие навсякъде. Сега обаче той трябва сам да си намира провизии чрез собствения си мъчителен труд и пот. Наричам това системата на мъчителен труд и пот.

Сега вече са необходими мъчителен труд и пот за производството на провизии!

Земята не е единственото нещо, което се променя. Променен е самият Адам, заедно с цялото човечество. Адам губи своята идентичност, цел и осигурено снабдяване и сега вече се превръща в роб на оцеляването. Така сме отраснали и ние с вас, поробени под системата на мъчителен труд и пот.

Всяко решение в тази земна система е свързано с оцеляването и обикновено се върти около намирането на пари или справянето с някакъв паричен проблем. Къде и как да намерим решението, снабдяването от което имаме нужда, управлява всяка наша мисъл и целия ни живот. Идентичността ни, някога уникално сътворена, за да можем да изпълняваме своите цели и възложени задачи на земята, сега е отвлечена насила и е заменена с потребността ни да намираме парите, от които се нуждаем, за да можем да оцелеем, вечно търсещи снабдяване за следващия ден.

ЕДНА ПОРОБВАЩА СИСТЕМА

Попаднах на скорошно проучване, което показва, че 70% от хората в Съединените щати не харесват своята работа.¹ И може би ще ме попитате: „Защо тогава ходят на работа, ако не я харесват?“ Просто казано, те са роби на следващата си заплата!

Под прокълнатата земна система на мъчителен труд и пот, всеки мечтае да бъде милионер, да избяга от безкрайната конкурентна надпревара и да се спаси от напрежението да намира провизии и снабдяване. Хората мечтаят да спечелят от лотарията, мечтаят да бъдат богати, така че да бъдат свободни да правят каквото си поискат вместо каквото са длъжни да правят. **ОЩЕ ОТ ВРЕМЕТО НА АДАМ МЪЖЕТЕ И ЖЕНИТЕ СА ПОРОБЕНИ ОТ СТРЕМЕЖ ЗА ОЦЕЛЯВАНЕ И ИЛИ ПРЕСЛЕДВАТ СНАБДЯВАНЕТО, ИЛИ СЕ ПРЕЗАПАСЯВАТ С НЕГО, ЗАЩОТО ДА ИМАТ ПАРИ Е ЕДИНСТВЕНИЯТ ИМ ИЗХОД ОТ ПОСТОЯННАТА КОНКУРЕНТНА НАДПРЕВАРА С ЖИВОТА.** Още от времето на Адам мъжете и жените са поробени от стремеж за оцеляване и или преследват снабдяването, или се презапасяват с него, защото да имат пари е единственият им изход от постоянната конкурентна надпревара с живота.

Нека ви дам пример, който показва как тази система е успяла да обучи мисленето ни. Ако ви кажа, че трябва напълно да си изплатите дълговете през следващите 12 месеца, вие автоматично ще започнете да пресмятате как да вложите още повече мъчителен труд и пот в уравнението, за да успеете. Мъчителният труд и пот е знаменателят,

¹ <https://returntonow.net/2017/09/22/85-people-hate-jobs-gallup-poll-says>

който е включен под всяка една мечта. Ако се нуждаете от нова кола, ще разделите цената ѝ на труда и потта и ще си кажете: „Не, не можем да си я позволим.“ „По-голяма къща? Не, не можем да си я позволим.“

БОГ ВИЖДА ВЪЗМОЖНОСТИ В НЕВЪЗМОЖНОСТИТЕ

Под прокълнатата земна система, мечтите са заменени от кратки пътувания до “Уолмарт”, а после бургер на път към къщи. А ако няма достатъчно време или труд, за да постигнете своята мечта, изоставяте я и признавате пред себе си, че трябва да си продължите по старому и да ходите на работата, която мразите, както правят и всички останали. Уравнението на мъчителния труд и пот обикновено за повечето хора след знака равно има думата „невъзможно“.

Точно така учениците гледат на тази ситуация. „Да нахраним тези 20 000 човека? Невъзможно! За това е необходима сума, равняваща се на надниците за шест месеца!“ Надниците в този случай означават още повече мъчителен труд и работа, отколкото е възможно за посрещане на нуждите. Тяхното единствено разбиране за придобиване на провизии и снабдяване е чрез тежък труд. Така се случват нещата в земното царство. Всеки знае това, но предстои Исус да им покаже един нов начин на живот, едно ново Царство с нови закони. Да, наистина има изход от системата на мъчителен труд и пот. Наистина!

Да се върнем обратно към момента, когато учениците казват, че е невъзможно да се нахранят всичките тези хора и нека да видим как отговаря Исус. Може би е добре да си направите кожена гривна с инициали ПТКПИ (Правете това, което прави Исус), за да не забравяте като учениците това, което Той показва тук. Вместо да се съгласява с

диагнозата, която поставят учениците на ситуацията, Исус поема отговорността за нещата, като им дава инструкции: „Идете и вижте колко хляба имате.“ Учениците знаят, преди още да са погледнали, че колкото и да имат, те няма да бъдат достатъчно за нахранването на огромната тълпа от хора. Точно затова от самото начало те идват при Исус и Го карат да разпрати хората някъде, за да си намерят сами храна. Но в покорство те отиват, проверяват и се връщат с доклада за намирането на оскъдните пет хляба и две риби.

Сега, нещо се случва тук, което трябва да видите и е друга важна улика! Но за да я прозрете, искам да погледнете в същата история, но както е записана в евангелието от Матей.

*А Исус им рече: „Няма нужда да отидат; дайте им вие да ядат.“ А те Му казаха: „Имаме тук само пет хляба и две риби.“ А Той рече: **„Донесете ги тук при Мене.“** Тогава, като заповяда на народа да насяда на тревата, взе петте хляба и двете риби, погледна към Небето и благослови; и като разчупи хлябовете, даде ги на учениците, а учениците на народа. И всички ядоха и се наситиха; и вдигнаха останалите къшеи, дванадесет пълни коша. А ония, които ядоха, бяха около пет хиляди мъже, освен жените и децата.*

Матей 14:16-21

Забележете, че в 18 стих Исус кара учениците да донесат хляба и рибите при Него. След това в края на стих 19 виждаме, че Той дава хляба и рибите отново на Своите ученици. Нещо се случва между тези два момента в Писанието, което би трябвало да привлече вниманието ви и да ви провокира да се запитате: „Защо Исус кара уче-

ниците да донесат хляба и рибата при Него, ако Той така или иначе веднага ще им ги върне?“ Исус не прави нищо религиозно, следователно трябва да има причина, поради която Той иска хляба и рибите. Като духовни изследователи трябва да знаем какво се случва, когато Той взема хляба и рибата от учениците.

Като взе петте хляба и двете риби, погледна към Небето и благослови; и като разчупи хлябовете, даде ги на учениците, а учениците на народа.

Библията казва, че Той благодари. Някои версии – благославя. Какво означава това? Гръцката дума, употребена тук за „благодари“ или „благослови“, буквално означава „освещавам едно нещо, искам Божието благословение върху това нещо или искам Бог да благослови нещо, за да може да се използва от друг“. Ще направим още по-задълбочен анализ – да посветите нещо или да го осветите, означава да го провъзгласите за свято, посветено предимно на божествена цел.

На практика, когато Исус благославя рибата и хляба, те се отделят от земната юрисдикция и преминават под юрисдикцията на Небето.

Когато Той говори върху тях и ги благославя, хлябът и рибата сменят царствата.

ПОСТАВЯНЕ НА НЕЩАТА ПОД НОВА ЮРИСДИКЦИЯ

Хлябът и рибата до преди това са под юрисдикцията на човеци в земната сфера, далеч от Божиите възможности да направи нещо с тях. Но сега виждаме, че чрез щедростта на едно малко момче, те са предадени на Исус и така те са прехвърлени под юрисдикцията на Царството. Трябва

да сме наясно, че оставени под правомощията на земното царство, хлябът и рибата никога не биха могли да се преумножат.

Изследвайки нещата, ние трябва да обръщаме особено внимание и на най-малките подробности. Кога точно се случва това прехвърляне? Първоначално може би си мислите, че промяната в юрисдикцията настъпва, когато малкото момче дава рибата и хляба на учениците. Това, разбира се, е част от процеса, както и фактът, че малкото момче ги дава доброволно. Но даването на хляба и на рибите на учениците не е моментът, в който се случва действителното прехвърляне от едното царство в другото. Моментът, в който Исус говори над тях, когато Той ги благославя, тогава настъпва легалното прехвърляне от едната власт на другата. Аз смятам, че макар Исус да е получил хляба и рибата и да ги държи в ръцете Си, те нямаше да се преумножат, докато Той не говори върху тях със специфични указания.

Нека приложим това към нашия урок на вяра, който научихме по-рано. Открихме, че дори в сърцето си да имате вяра, което вече прави законно за Небето да нахлуе и да се намеси на земята, нищо не се случва, докато вие, които имате правна юрисдикция на земята, не освободите небесната власт тук.

Защото със сърце човек вярва и се оправдава и с уста прави изповед (на своята вяра) и се спасява.

Римляни 10:10

Въпреки че в тази история не са записани точните думи, които Исус казва, когато Той благославя хляба и рибата, сигурен съм, че те са звучали подобно на тези: „Татко, благодаря Ти за Твоя промисъл и Аз приемам този хляб

и тези риби в Твоето Царство за Твоя слава. Сега този хляб и тези риби ще се умножат, за да могат да нахранят тази огромна тълпа от хора с повече от достатъчно, за да могат те да намерят почивка и сили, но и да видят Твоята слава.“ Но както вече казах, Неговите думи не са записани. Убеден съм, че Той е дал относно хляба и рибите указания, след като са били поставени в ръцете Му. Откъде знам това ли? Понеже Той вече знае какъв е планът и вече е накарал хората да насядат на групи.

А Исус им рече: „Няма нужда да отидат; дайте им вие да ядат.“

А те Му казаха: „Имаме тук само пет хляба и две риби.“

*А Той рече: **“Донесете ги тук при Мене.”** Тогава, като заповяда на народа да насяда на тревата, взе петте хляба и двете риби, погледна към небето и благослови; и като разчупи хлябовете, даде ги на учениците, а учениците на народа.*

Матей 14:16-19

Забележете, че Той вече е дал инструкции на хората да насядат на земята, преди да благослови хляба и рибите. Той много добре знае какъв е Неговият план. Убеден съм, че Той дава инструкции относно хляба и рибата, след като те са били поставени в Неговите ръце. Даването на директива, когато освобождавате своето семе, е жизненоважен аспект от сеенето на вашето семе. Жизненоважен ли казах? Да, така казах, затова внимавайте. Трябва да поговоря точно тук за даването на указания или директиви, когато сеете своето семе.

Казва им: „Но според както вие казвате, кой съм аз?“ Симон Петър в отговор рече: „Ти си Христос

(т.е. Месия, Помазаник), Син на живия Бог.”
Исус в отговор му каза: „Блажен си, Симоне, сине
Йонов, защото плът и кръв не са ти открили
това, но Отец Ми, Който е на небесата. Пък и аз
ти казвам, че ти си Петър (значи: Канара) и на
тая канара ще съградя Моята Църква и порти-
*те на ада няма да ѝ надделаят. **аз ще ти дам***
ключовете на небесното царство; и каквото
вържеш на земята, ще бъде вързано на небе-
сата, а каквото развържеш на земята, ще
бъде развързано на небесата.”

Матей 16:15-19

Този стих много ясно ни показва, че способността ни да управляваме на земята от името на Царството на Бог сега е възстановена чрез Исус Христос. Дадена ни е власт да връзваме дявола и да освобождаваме волята на Небето на земята. Сега, аз вярвам, и се надявам, че много християни вече знаят какво означава да връзват дявола. Много е просто, връзването на дявола означава да му попречите и да го възпрете да изпълнява нечестивите си планове. Това става, когато гоните демони от хората, когато полага-те ръце на болни и те оздравяват или просто като кажете: „Спри, в името на Исус!“ Вие вземате своята власт в Царството на Бог и я използвате, за да наложите победата, която Исус е извоювал над дявола.

Дадена ни е власт да връзваме дявола и да развързва-ме небесната воля на земята.

ИЗПОЛЗВАНЕ НА ВАШАТА ВЛАСТ

По мои наблюдения, много малко хора знаят как да развържат и да освободят Небето на земята. Вече говорих върху 1 Йоан 5:14-15 като модел за ефективна молитва.

И увереността, която имаме спрямо Него, е това, че ако просим нещо по Неговата воля, Той ни слуша; и ако знаем, че ни слуша, за каквото и да Му попросим, знаем, че получаваме това, което сме поискали от Него.

1 Йоан 5:14-15

Да повярвате в сърцето си или да имате вяра, това не е крайт на уравнението. Както вече видяхме, когато повярвате в това, което говори Небето, вие сте оправдани. Сега вече е законно за Небето да потече в земното царство, но нищо не се случва, докато не освободите тази власт на земята. Вие сте сложени да седите в небесни места с Христос от дясната страна на Бащата. Вашите думи са думите на цар и Небето не може да бъде освободено тук преди вие да говорите! Това може да е декларация или съгласие, изговорено в молитва, но вие държите ключовете на Царството. Бог не може да го направи без вас!

Въпросът не е само да знаете как да извършите правилното действие на молитва, което да накара нещата да се случат; трябва да знаете как да дадете директива, когато го правите. Помнете, че ако не освободите Небето тук на земята, нищо няма да се случи. Затова е наложително да разбираме как да освободим небесната воля в живота си и в света.

Един от най-добрите примери за даване на директива виждаме в Господната молитва. В нея има основни ключове, които трябва да разберете. На първо място, текстът казва, че Бог вече знае от какво имате нужда, затова престанете да просите. Просенето не е вяра и то показва невежество по отношение на това как работи Царството и какви са вашите права като гражданин на Царството. Даването на директива в молитва всъщност е официално искане. Искането е много подробен списък на онова, от

което имате нужда. Това не е да умолявате за тези неща, а да предявявате претенции и да изисквате тези неща.

И когато се молите, не говорете излишни думи, както езичниците; защото те мислят, че ще бъдат послушани заради многото си говорене. И тъй, не бъдете като тях; защото Отец ви знае от какво се нуждаете преди вие да Му поискате. А вие се молете така: „Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име! Да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля, както на небето, така и на земята. Дай ни днес ежедневния хляб...“

Матей 6:7-11

Исус започва с думите: „Татко наш, който си на небесата, да се свети (да благоговее пред и да почита) Твоето име (отразявайки Неговото господство и власт).“ В това първо изречение Исус определя законовата позиция на молитвата. Нека го сравним с първото изречение, което се изговаря в една съдебна зала.

Съдебният пристав се изправя и казва: „Моля, всички да станат. Съдът (тук той споменава името на съда). Това може да е Окръжен съд на Франклин, Втори градски съд, Наказателен съд или някакво друго име. Но няколко неща се случват още в началото. Приставът казва: „Всички да станат!“, с което се показва почитта, която трябва да се отдаде както на съда, така и на съдията, който председателства съда. Името на съответния съд се споменава, за да се установи подходящата юрисдикция, така че да знаете, че сте в правилната съдебна зала, в която се гледа вашето дело.

Нека продължим с думите на пристава. „Моля, всички да станат. Окръжен съд на Франклин открива заседанието, председателствано от уважаемия съдия Смит.“

Цялото първо изречение: *Татко наш, който си на небесата, да се свети Твоето име* определя позицията на Онзи, Който ще отсъди този случай и който ни дава правото да бъдем там. Той е нашият Баща и ние имаме легален достъп до този съд. Това първо изречение също така определя юрисдикцията на съда като Небесен съд – най-върховният съд над цялата власт.

След това в Господната молитва се казва: *Да дойде Твоето царство, да бъде Твоята воля.*

Тази фраза налага искане върху съда да се произнесе съобразно законите на Царството. Предстои ви да отправите искане или да представите проблем пред съда и молите Съдията да наложи онова, което казва Неговата воля (закон) във връзка с това дело. След това се казва: *на земята, както е и на небето.* Отново, вие заявявате, че желаете това решение на Небето да бъде наложено на земята такова, каквото е в Небето. Всичко това установява и поставя вас в съда. До този момент нищо не е поискано. Но след това идва и молбата.

Дай ни днес ежедневния хляб. Това изказване няма много общо с хляба, освен ако именно хлябът не е това, от което имате нужда. Ако си спомняте, целият този разговор започва, когато Исус наставлява Своите ученици как да се молят за своите нужди. Тук отправяте своите молби, но както вече казах, по-добра дума за това е искания.

Разбира се, и двете работят, а молбите (петициите) са споменати във Филипяни 4 глава. Но това, което искам да разберете, е че молбата (петицията) е детайлно искане. Важната дума тук е „детайлно“. Вие давате директива в молитвата; тя трябва да бъде детайлна и точна. Филипяни 4:6-7 ни казва същото нещо.

А повечето християни казват нещо подобно: „О, каквото Бог иска да ми даде, добре. Той знае най-добре.“ Грешно, грешно, грешно!

*Не се безпокойте за нищо; но във всяко нещо, с молитва и **молба** (петиция) изказвайте прошенията си на Бога с благодарение; и Божият мир, който никога ум не може да схване, ще пази сърцата ви и мислите ви в Христос Исус.*

Филипяни 4:6-7

Забележете, че молитвите и молбите са нещо различно. Нашите молитви носят нашите молби (петиции), но молитвите са средството, което ги отнася до нашия Баща. Отново, петицията е много детайлна и прецизна. А повечето християни казват нещо подобно: „О, каквото Бог иска да ми даде, добре. Той знае най-добре.“ Грешно, грешно, грешно!“

БОГ Е ДАЛ НА ВАС КЛЮЧОВЕТЕ НА ЦАРСТВОТО!

Ако сте чели моите книги, тогава сте видели, че в тях разказвам безброй детайлни свидетелства за Царството. В тази книга също има много, които се надявам да ви помогнат да видите колко подробно и конкретно е Царството и колко детайлни трябва да бъдат и вашите думи. За да подчертая това, което се опитвам да ви кажа, позволете да ви разкажа няколко стари свидетелства, които може би сте чували вече. Смятам, че е необходимо да отделя нужното време, за да можете да разберете добре колко специфично е Царството. Нека ви припомним няколко от историите, за които вече сме говорили.

ЦАРСТВОТО В ДЕЙСТВИЕ

По-рано прочетохте как ми изгоря ванът, след като казах на глас: „Господи, по-добре да беше изгорял този ван.“ Съвпадение? Нека продължим напред. Казах ви и за елените и как Бог ме научи да сея за тях и как никога не е

заставал елен под вишката ми, за който не съм сял. Всеки път е идвал правилният елен, еленът, за който бях сял. След това ви разказах как Бог ми показа, че елените идват в точния ред, в който съм сял за тях. Признайте си, чували ли сте някога за подобно нещо? Признавам, че и аз не бях чувал подобни неща, докато не ги видях със собствените си очи. Царството е толкова точно, че ви разказах и за експеримента с елена със седем разклонения на рогата и за този с шест, за който беше посял Тим. Говорих и за това как Бог ме научи да говоря с авторитет и как еленът, който се отдалечаваше от мен на почти 200 метра, спря в секундата, в която му говорих, а след това се обърна и дойде право под дървото, на което седях аз. Казах ви и за фазана, на който заповядах да спре и как той на мига закова на място.

Споделих ви за пушката, към която посочих в спортния магазин като същевременно изрекох „Господи, ще взема тази“ и само след няколко седмици ми подариха абсолютно същата пушка. Казах ви също и за кабриолета - BMW 645Ci, който Дренда видя на един паркинг и каза „Ето я, това е тя!“ На никого не бяхме казвали за това, но след няколко седмици един мъж в църквата ми се обади и ми каза, че е видял колата на Дренда в онзи ден. Бях шокиран и го попитах какво има предвид. А той ми разказа как е минавал през града и видял едно BMW 645Ci, кабриолет в съвършена форма, което се продава. Когато видял колата, Господ му говорил, че това е колата на Дренда. Това привлече вниманието ми, защото беше харесаният модел кола!

В 7 глава ще ви разкажа една история за това как получих точния самолет, за който бях посял от един напълно неочакван източник и как получих парите, за да платя за него. Имам безброй свидетелства, които демонстрират колко точно работи Царството.

Спомням си, когато отстрелях моя огромен елен с 26 разклонения на рогата си. Беше сравнително топъл ноемврийски ден. Оставих го да виси през целия ден, че и на следващия, преди да го занеса на таксидермиста, за да приготви главата му като трофей, който да закача в офиса си. Когато видя състоянието на козината, той каза: „Съжалявам, но ми се струва, че топлото време е унищожило кожата. Не мисля, че ще се получи, но все пак ще опитам.“ Аз обаче нямаше да позволя главата на трофейния ми елен, който бях уловил с вяра, да не може да бъде препарирана и поставена на стената в офиса ми. В този момент той влезе в стаята си, за да вземе формуляра, в който да попълни моята поръчка. В този момент, аз положих ръце на елена и обявих, че козината му е перфектна и че трофеят ще се получи изключително добре. Когато след месец се върнах, за да си го взема, таксидермистът каза: „Знаете ли, казах ви, че смятам козината за унищожена, но се оказа чудесна и трофеят ви е направо уникален. Козината беше съвършена.“

С часове мога да продължавам да ви разказвам такива свидетелства, но най-важното е какво изричаме? С всяка казана дума вие задвижвате някакъв духовен закон! Може и да не сте го знаели досега. Аз самият не го знаех, но е истина. Царството е много специфично. Нека ви разкажа още една история, а до края на книгата ще прочетете още много подобни свидетелства, които ще ви докажат това, за което ви говоря. Както вероятно разбирате, аз силно копнея да ви предам тази истина.

ЗАДВИЖВАНЕ НА ЕДИН ДУХОВЕН ЗАКОН

Това се случи по време на една от женските конференции, които Дренда организираше. Бяхме наели един кадиллак „Ескалейд“ за гостенката ни докато е в града.

Конференцията приключи, дамата си тръгна, но ние не трябваше да върнем кадилака веднага, а на следващата сутрин. Решихме, че ще се приберем вечерта с тази кола, за да видим как вози. Никога преди това не бяхме карали „Ескалейд“. Както можете да си представите, автомобилът взеше отлично. На следващата сутрин докарахме колата до църквата, където беше нашият автомобил. По пътя си говорихме и двамата се съгласихме, че искаме такава кола. Тази, която бяхме наели, беше късата база и беше в перлено бяло. Съгласихме се и в това, че и на двамата повече ни харесва късата база от дългата; и много, много харесвахме този перлено бял цвят.

Не повече от месец след това събитие, тъкмо се подавах от вратата, за да си взема вестника, когато извън телефонът и отсреща чух гласа на човек от нашата църква. Той просто ми каза: „Бих искал да ти купя Кадилак „Ескалейд“. Какъв цвят да бъде?“ Той ме хвана напълно неподготвен, но аз казах: „Перлено бял.“ Пропуснах обаче да спомена късата база. Мина почти месец и аз реших, че той най-вероятно е забравил за „Ескалейда“, но точно тогава той отново се обади и каза, че колата е при него. Отидохме да се срещнем и при него стоеше съвършен, перлено бял „Ескалейд“, къса база. Докато се приближавахме, той ни каза следното нещо: „Съжالياвам, че се забавих толкова много, но никъде не успях да намеря от дългата база.“ Това, което той не знаеше, е че ние изобщо не искаме такава. Тъй като той самият харесвал дългата база, мислил, че и ние ще искаме такава, обаче намерил само „Ескалейд“ къса база. Съвършено точното превозно средство, което бяхме изговорили в съгласие.

Друг удивителен пример, който видях в бизнеса, се случи през последните няколко години. Както може би знаете, а може и да не знаете, аз все още съм собственик на финансова компания. Преди да започна да пастирувам

преди 25 години, аз постигах най-добри резултати в работата си с определен доставчик, измежду още 5 000 други компании, които също търгуваха с него. Когато стартирах църквата, знаех, че ще съм много ангажиран и предполагих, че няма да мога да задържа челната си позиция, както и стана. В моята бизнес сфера доставчиците, с които работим, предлагат стимулиращи пътувания, чрез които да възнаградят своите търговски представители за добре свършената през годината работа.

Един от тези търговци, с когото работих и аз, по време на годишната си конференция раздаваше на най-добрите десет компании, които са направили над десет милиона, бонуси в размер на \$100 000. Също така плащаха разносните по пътуването и престоя на тази конференция на всеки, който е направил над 3 милиона. Аз обикновено правих по около 4 милиона на година с тази компания, така че получавах безплатното пътуване, но след това стоях и гледах как те раздаваха тези чекове от по \$100 000 на най-добрите десет компании. Това се случваше в продължение на 18 години. Да, 18 години. Никога не съм си представял дори, че е възможно да постигна такава голяма цел докато пастирувам църква, затова никога не бях си и помислял да упражнявам вяра в тази посока.

Една година обаче, докато седях на тази конференция и гледах как десетте най-добри компании получават своите чекове за \$100 000, Господ ми говори и ми каза: „Ти защо не си там отпред?“ Преди да мога да отговоря, Той добави: „Искам и ти да си там. Искам Моето име да бъде видяно там.“ Е, вече беше март месец, а както ви казах, правех по около 4 милиона на година през последните 18 години в съвместната си работа с тази компания. Естествено, не виждах никакъв начин да успея да постигна такава цел, обаче се помолих за това и с Дренда посяхме своето семе, което нарекохме именно за достигането на

тази цел от 10 милиона за настоящата година. Господ ми показва една промяна, която мога да въведа в начина, по който моята компания обработва анкетните проучвания, което направи голяма разлика. Казано накратко, ние бяхме сред десетте най-добри през тази година и получихме въпросния чек от \$100 000. Но ето какво още искам да ви споделя. Ние успяхме да направим толкова много само чрез една продажба!

На следващата година компанията повиши целта на 12 милиона за получаването на чека от \$100 000. Затова ние посяхме отново своето семе и през тази година също получихме въпросния награден чек. Познахте, и този път постигнахме въпросната сума само чрез една продажба. През следващите две години тази програма беше прекратена. Но последната година, през 2019-а г., те отново започнаха да дават тези бонуси за всеки достигнал 10 милиона. Ние отново посяхме своето семе и отново бяхме сред десетте най-добри. И отново познахте, пак постигнахме тази сума чрез една продажба. Дали това беше случайно съвпадение, че всяка година чрез една продажба достигаме до поставената цел? Не, сеехме, за да постигнем необходимия минимум, така че да получим въпросния бонус. И го получавахме. Искали ли сме да го постигнем чрез една продажба? Не, ние цяла година работихме с пълна сила и не знаехме как точно ще се изпълни намерението ни до последния ден от месеца. И това само по себе си е една изумителна картина на начина, по който се случват нещата.

ВАЖНОСТТА НА ТОВА ДА ДАДЕТЕ ДИРЕКТИВА

По време на тазгодишната конференция „Снабдяване“, Бог ми говори да споделя на хората за онова, което двамата с Дренда сме научили относно даването на точна

директива. Святият Дух употреби именно тази дума „директива“. Затова аз започнах да поучавам в тази посока, тъй като съм наясно, че много хора не знаят как да правят това. Според речника „директива“ е официално или ръководно указание, дадено от авторитетна инстанция. Забележете, че не се казва умоляваща милост инструкция от типа „горко ми“. Не, това е авторитетно указание! Нека погледнем още по-задълбочено в нещата. Ако аз давам духовна директива, кой я изпълнява? Точно така, някой трябва да я изпълни. Нека видим кой.

*А Исус в отговор им каза: „Имайте вяра в Бога. Истина ви казвам: Който каже на тая планина: Дигни се и хвърли се в морето, и не се усъмни в сърцето си, но повярва, че онова, което казва, се сбъдва, **ще му бъде**. Затова ви казвам: Всичко, каквото поискате в молитва, вярвайте, че сте го получили, и ще ви се сбъдне.*

Марк 11:22-24

Има две неща в този пасаж, които искам да ви посоча. Забележете, че се казва: „Който каже (бел. пр. - на английски „Ако някой от вас каже ...“) ...“. Тук виждаме точно това, което сме установили с Дренда. Нашите думи освобождават Небето тук на земята.

На второ място искам да наблегна на тази част от пасаж.

*... и не се усъмни в сърцето си, но повярва, че онова, което казва, се сбъдва, **ще му бъде**.*

Забележете, че се казва „Ще му бъде!“ (Бел. пр. - на английски „Ще бъде сторено за него!“) Не за Бог, но за него, за този, който говори тук на земята.

Удивително! Спрете за момент. Трябва да помислите върху това! Тази истина трябва да влезе дълбоко във вас. Тук става въпрос за вас!

И кой го сбъдва, кой го прави за него? Нека погледнем Евреи 1:14, за да разберем.

Не са ли всички те служебни духове, изпращани да слугуват на ония, които ще наследят спасение?

Забележете, че тук има две различни думи, които описват ангелите – „служебни“ и „слугуват“. Да слугуват означава, че те изпълняват задължения и услуги за друго лице, в този случай за вас. „Служебни“ е свързана със службата на високопоставен държавен служител, натоварен с управлението на отдел от правителствените дейности. С други думи, ангелът е представител на небесния съд, оторизиран да действа от името на Царството на Бог в наша полза! Моля, отбележете, че не можем да командваме ангелите, тъй като те не отговарят и не се отчитат пред нас, но можем да отправяме молбите си пред небесния съд за нещата, от които имаме нужда, и тогава ангелите ще бъдат изпратени. Това е удивително!

„Трябва да призная, това не го знаех.“ Така може да бъде описан урока, на който ме научи Бог чрез следната история.

През онази конкретна година аз бях посял своето семе за улов на едногодишен сръндак. По времето, в което се случи тази история, бях напълно уверен за улова на моя елен. Затова излязох с очакване както обикновено да отстрелям сръндака съвсем набързо. Докато седях на вишката, наистина видях един сръндак да се разхожда през гората, но той беше твърде далеч, че да мога да го отстрелям с лъка си. Опитах се да му кажа да се приближи към мен, но нищо не стана. Нищо друго не видях през цялата

сутрин. На следващото утро излязох отново, но не видях нито един елен. В този момент вече знаех, че нещо ми убягва и не е наред.

Докато на втория ден излизах от гората, аз започнах да се моля в Духа за отговор. Много бързо Святият Дух ми показа какво не е наред. Когато посях за моя елен, аз просто написах един чек, поставих го в плик за писмо и го изпратих. Не положих ръце върху този чек и не говорих върху него както правя обикновено. Тогава Святият Дух ми припомни историята, в която Исус умножава хляба и рибата и ми посочи, че Исус ги благославя преди те да могат да се умножат. Спомням си, че си помислих: *Това ли трябва да направя?* Аз винаги полагах ръце върху плика и изказвах думи върху него, но в онзи ден бях толкова зает, че изпратих плика и забравих да се помоля. Смятах, че щом сея семе, това само по себе си ще доведе елена под юрисдикцията на Царството.

Е, нямах търпение да поправам грешката си и да изпробвам новото си разбиране за Царството, за да видя дали съм бил прав. Затова посях отново своето семе за сръндак, но този път се постарях да говоря върху него, докато го сея. Когато говоря върху него, нека ви кажа какво обикновено казвам. „Татко, днес, когато сея това семе, аз получавам едногодишен сръндак в името на Исус. Считам това за свършено според Марк 11:24 и Ти благодаря за това. Свети Душе, доведи този сръндак в обсега ми за свършен изстрел в името на Исус. Амин.“ Както виждате, не казвам нищо особено, но аз не моля, нито прося за този елен. Аз декларирам, докато обявявам своето искане. Някой, който е на фронтовата линия в армията, не се налага да моли за амуниции; той просто обявява своето официално искане. С други думи, той вече има легален достъп до всичко, от което се нуждае, без да е необходимо да иска и да моли, а само трябва да каже: „Подайте ми амунициите.“

На другата сутрин бях на вишката още по тъмно и тъкмо когато слънцето едва започваше да огрява листата по върховете на дърветата, забелязах, че един самотен елен се приближава към мен. Беше много тъмно, за да стрелям, но виждах, че еленът върви право към дървото, на което беше ловната ми вишка. Когато еленът доближи, той спря и през следващите 15 минути много бавно обикаляше дървото. Аз, меко казано, бях изненадан. Еленът стоя на 15 метра от дървото и бавно го обикаляше.

Когато почти се развидели, аз можех да видя, че това не е елен с рога. Всъщност приличаше ми на кошута, защото не можех да видя на главата му никакви наченки на рога. Все още не беше напълно светло, но вече можех да започна да стрелям, тъй като в Охайо има закон за това по кое време на сутринта е законно да се ловува. Не можех да преценя дали това е сръндак, както вече ви казах, но също така знаех, че понякога малките наченки на рога са под козината и не се забелязват. Прецених, че при странното поведение на това животно, това трябва да е точно моят елен, затова стрелях и еленът падна на място. Когато го доближих, бях приятно изненадан да видя, че има малки като копчета наченки на рога и действително това беше моят сръндак. Оставих го да лежи така, защото осъзнах, че съм забравил да си донеса ножа, затова се прибрах до къщата, за да си го взема.

Когато се запътих обратно към елена, видях Тим да се приближава към мен. Той ме попита дали съм виждал елени в този ден, а аз му разказах за случилото се на сутринта. Докато вървахме към мястото, където лежеше еленът, той ми каза, че през последните три дни не е виждал нито един елен. Тим излизаше също като мен през последните три дни, но когато ми каза, че не е виждал нито един елен, аз веднага се сетих какъв е проблемът. Спомних си деня, в който той дойде в моя офис и ми подаде чек за своя улов,

който беше избрал да посее в църквата. Сетих се, че и той изобщо не говори върху своето семе. Отделих малко време и му обясних какво ми е показал Бог във връзка с говоренето върху семето, когато го сеем.

Същата вечер с Тим трябваше да се погрижим за една работа в Кълъмбъс. Пътят ни минаваше точно покрай църквата. Тим ме попита дали не можем да се отбием до офиса и той отново да посее своето семе, но този път да говори върху него и така да го освободи. Докато седяхме в моя офис, той освободи своето семе и върху него видях, че е записал, че сее за елен с шест разклонения на рогата си. Помислих си, че това е доста дръзко и конкретно деклариране.

Обаче на следващата сутрин Тим отиде на същото дърво, на което аз бях предния ден и там преживя същото нещо, което се беше случило и на мен. Преди още да съм-не, един елен се появил директно при дървото с вишката и просто се въртял в кръг около него, докато не станало достатъчно светло, че Тим да може да го отстреля. Тим стрелял и си помислил, че го е улучил добре, но, за съжаление, еленът побягнал и се скрил от погледа му. Въпреки че го търсихме в продължение на два часа, не успяхме да го намерим. Удивително, обаче по-късно през деня един наш приятел, който живее на около километър от нас, ни каза, че съседът му станал тази сутрин и намерил елен с шест разклонения на рогата да лежи мъртъв на алеята пред дома му. В него имало забита стрела. Къщата на въпросния съсед е точно в посоката, в която побягнал еленът, след като Тим го отстрелял. Приятелят ми каза, че съседът му, като не знаел кой е отстрелял елена, сам го разфасовал на сутринта. Шантава история, но си научихме урока!

Говорете върху своето семе, когато го освобождавате, точно както прави и Исус.

Между другото, Тим пося ново семе и отиде и улови своя елен на следващата седмица.

КОГАТО ГОВОРИТЕ, БЪДЕТЕ КОНКРЕТНИ

Знам, че елен с шест разклонения на рогата е доста конкретно искане, но както все повече осъзнавахме, Царството е конкретно! Погледнете природата например!

Понеже от създаването на света това, което е невидимо у Него, сиреч вечната Му сила и божественост, се вижда ясно, разбираемо чрез творението; така щото човеците остават без извинение.

Римляни 1:20

Библията казва, че Божиите невидими качества се виждат в природата. Нека ви задам един въпрос: „Колко детайлна е природата?“ Изключително детайлна! Ако ви кажа, че отивам да си купя кола, следващият ви въпрос ще бъде каква ще е колата, нали? Не можете да си я представите в мислите си, когато казвам само „кола“. Вие си представяте колата като един много специфичен автомобил, например „Форд“, или „Шевролет“, определен модел кола, с определен цвят. Няма снимка на кола, която да се казва само „кола“, защото тя винаги е специфична. Такива трябва да бъдете и вие в своя молитвен живот.

Някога налагало ли ви се е да четете правен документ? Сигурен съм, че ви се е случвало. В него всичко е изключително детайлно. Е, това което освобождавате със своите думи, е също толкова точно, дори когато не ви се иска да е така. Забележете как служи Исус. Той разбира важността на думите.

А когато слезе от хълма, последваха Го големи множества. И, ето, един прокажен дойде при Него, кланяше Му се и каза: „Господи, ако искаш, можеш да ме очистиш.“

Тогава Исус простря ръка и се допря до него и рече: „Искам, бъди очистен.“ И на часа му се очисти проказата.

Матей 8:1-3

Забележете, че нищо не се случва, докато Исус не казва - „Искам, бъди очистен!“.

И когато дойде на отвъдната страна, в гадаринската земя, срещнаха Го двама, хванати от бяс, които излизаха от гробищата, твърде свирепи, така щото никой не можеше да мине през онзи път. И ето, извикаха, казвайки: „Какво имаш с нас, Ти Божи Сине? Нима си дошъл тук преди време да ни мъчиш?“

А недалеч от тях имаше голямо стадо свине, което пасеше. И бесовете му се молеха, думайки: „Ако ни изпъдиш, изпрати ни в стадото свине.“

И каза им: „Идете.“ И те като излязоха, отидоха в свинете; и, ето, цялото стадо се спусна надолу по стръмнината в езерото, и загина във водата.

Матей 8:28-32

Моля да забележите, че демонът говори на Исус и не побягва! Те всъщност водят разговор! Демонът си тръгва едва когато Исус казва: „Идете!“ Вие отговаряте, във вас са ключовете, но вие трябва да говорите! Да кажете нещо! Пак ще повторя, че Царството е царство със закони и подобаващо упражняване на власт. Вашите думи са от значение!

Преди да продължим нататък, нека преговорим това, което сме научили. Когато Исус благославя хляба и рибата, те сменят царството, на което принадлежат. Също както и Исус, вие трябва да давате на своето семе директива,

**ВИЕ ОТГОВАРЯТЕ, ВЪВ
ВАС СА КЛЮЧОВЕТЕ,
НО ВИЕ ТРЯБВА ДА ГО-
ВОРИТЕ!**

когато го освобождавате. Какво очаквате да видите, след като освободите своето семе? Всяко семе върви с картина, прикачена към него. Всяко обещание също носи със себе си някаква картина. Ще поговорим за това по-късно, но следващият въпрос, на който искам да обърна внимание, е къде трябва да сеете своето семе.

КЪДЕ ТРЯБВА ДА ПОСЕЕТЕ СВОЕТО СЕМЕ?

На първо място трябва да сеете в Божието дело на земята. Моля, отбележете, че това не е нормален начин на живот на щедрост към онези, които са в нужда. Не за това ви говоря.

Някой, който е щедър към бедния човек, дава на заем на Господа, и Той ще му се разплати за неговото добро дело.

Притчи 19:17 (версия - NASB)

Истината е, че когато вие сте щедри, Бог наистина ще ви се отплати!

А това казвам, че който сее оскъдно, оскъдно ще и да пожъне, а който сее щедро, щедро ще и да пожъне. Всеки да дава според което е решил в сърцето си, без да се скъпи, и не от принуждение; защото Бог обича онзи, който дава на драго сър-

це. А Бог е силен да преумножи на вас всяко благо, така щото, като имате всякога и във всичко това, което е достатъчно във всяко отношение, да изобилствате във всяко добро дело; както е писано:

Разпръсна щедро, даде на сиромасите, правдата му трае до века.“

А Този, Който дава семе на сеяча и хляб за храна, ще даде и ще умножи вашето семе за сеене, и ще прави да изобилстват плодовете на вашата правда, за да бъдете във всяко отношение богати във всякаква щедрост, която чрез вашето служение произвежда благодарение на Бога.

*Защото извършването на това служение не само запълва нуждите на светиите, но и чрез **много-то благодарения** се излива и пред Бога; понеже **те славят Бога** поради доказателството, което това служение дава за вашата послушност на Христовото благовестие, което изповядвате, и за **щедростта на вашето общение** (споделяне с) към тях и към всички. А и те, с молитви за вас, копнеят за вас поради дадената ви изобилна Божия благодат. И да благодарим Богу за Неговия неизказан дар!*

2 Коринтяни 9:6-15

Очевидно, Бог възнаграждава тези, които са щедри. Но това даване, за което аз говоря, е **целенасоченото даване с целенасочена жътва**. Не забравяйте, че в типа даване, за който говоря, аз наричам, говоря върху семето си. Щедростта е проява на състрадание и аз обикновено не наричам своето щедро даване, по-скоро изисквам това, което току-що прочетохме във 2 Коринтяни 9 глава, че Бог

ще ми даде семето, от което имам нужда, за да бъда щедър и когато продължавам да бъда щедър, Той ще увеличи моето богатство, за да увеличи моето даване.

ЦЕЛЕНАСОЧЕНО ДАВАНЕ

Споменах ви, че когато сея, аз всъщност правя така нареченото от мен целево даване. Това даване има и целева жътва. Точно това прави и Исус в Марк 6 глава. Той е изправен пред много специфична нужда и се нуждае от специфичен отговор. Той се нуждае от храна, с която да нахрани всичките тези 20 000 човека, затова има нужда от много специфично семе, с което да работи. В Неговия случай не Той сее семето; Той получава семето. И това не е доброволно дарение, при което човек дава каквото си поиска. Той трябва да намери някой, който да е готов да посее много конкретно семе, така че то да се умножи в Божиите ръце. Ето защо Той казва: „Отидете и вижте колко хляба имате.“ Хлябът и рибата са точното нещо, от което Той има нужда в този момент, а не от дърва за огрев или от някаква дреха.

Внимавайте, когато давате - давате тази директива така, че да посрещнете специфичните нужди, които имате. Когато се нуждая от нещо конкретно, аз обикновено оперирам в този вид даване, като съм наясно от какво имам нужда и назовавам своята нужда, когато сея своето семе. Когато давам, аз обикновено пращам чекове или давам онлайн, затова пиша върху самия чек. Или ако давам по интернет, отбелязвам в документацията си какво съм дал, каква е директивата за това даване, както и датата и часа, в който съм го дарил. Не забравяйте, че вие не очаквате да получите това, за което се молите или което сте прокламирали, в някакъв бъдещ ден; не, вие всъщност получавате тези неща, в мига, в който се помолите!

Затова ви казвам: всичко, което поискате в молитва, вярвайте, че сте го получили, и ще ви се сбъдне.

Марк 11:24

Това целево даване е посято в някоя задача или дело на Царството, нещо, което сам Бог върши на земята. Обикновено това е служение, в което Бог е дал на човека поръчение, чието изпълнение се нуждае от финансиране. Пак ще кажа, че това е различно от обичайното помагане на бедните или на нуждаещите се, което също е Божие дело, разбира се, и Бог е много категоричен за наградата, която получава човек за този вид даване. Ние сега говорим за целевото даване. Разбира се, можете да посеете това целенасочено семе в своята църква, всъщност по-голяма част от вашето целево даване трябва да бъде давано на вашата църква.

Говорейки за вашата църква, десетъците ви също принадлежат на местната ви църква. Много хора ме питат дали не могат да дават десетъците си в нашето служение, понеже са част от нашата онлайн църква. Аз им отговарям: „Разбира се, че можете!“ Но същевременно ги насърчавам да си намерят страхотна локална църква, която да се превърне в техен дом. Когато ние сме тяхната основна църква, тогава да, те могат да дават своите десетъци при нас. Като пастор обаче, аз знам, че хората растат много по-бързо и много по-силни, когато са част от добра местна църква. От друга страна, църква, която ви поучава на съмнение и неверие, не е църква, която бихте искали да посещавате и да подкрепяте.

Затова, когато говорим да сеете в поръчение, което Бог е дал на някой друг, трябва да сеете в съгласие в някого или в служение, което разбира вярата и което знае какво означава съгласието. Много внимавайте, когато чу-

ете: „Ако не посеете в нас, няма да се справим.“ В такава изказване няма никаква вяра. Библията е пределно ясна да не сеем, когато сме принуждавани. Ако някой мъж или жена на Бога ви карат да се чувствате виновни, ако не сеете или ви притискат да го направите, по-добре е да си задържите парите. Вярата не се нуждае от притискане.

Ако искате да посеете, но нямате водителство да дадете на някое конкретно място, тогава посейте в дело, за което виждате, че е демонстрирало резултати и учи вяра в онова, което говори Бог. Никога не сеите в църква, която ви учи, че Бог убива хората или им дава рак, за да ги научи на нещо или други такива безумни неща. Сеите своето семе в служения, които учат Словото на Бог.

Не забравяйте да изповядате или да говорите над своето семе, докато го давате. С Дренда правим това откакто Господ ме научи как да получа своя елен още в най-първата година. Разбира се, имаше и една година, за която ви разказах в тази глава, през която аз не изповядах нищо върху своето семе и вие знаете какво се случи тогава. Ние с постоянство говорим върху своето семе от години, без дори да се замисляме за това, нито дори да знаем, че то е жизненоважна част от сеенето. Затова и предположих, че самото даване е всичко необходимо, за да мине то под юрисдикцията на Царството, и всъщност то прави точно това, но без ясна директива няма фокус, няма точна жътва. А ако не знаете точната жътва, вие ще пропуснете сезона за нея.

Научил съм много уроци чрез лова на елени и сега, когато привършвам тази глава, в която ви насърчавам как да освободите вярата си, искам да добавя още една история.

Беше само няколко години след като бях разбрал как да ловя чрез вяра, когато по някаква причина реших, че през нея година аз няма да сея никакво семе. Не бях говорил за

това с жена си. Изобщо не бях повдигал темата за сеенето и за молитвата за улов на елен с приближаването на ловния сезон. Предните години вече бях отстрелвал елени на вяра и свидетелствата бяха невероятни, но предполагам, че понеже всичко все още ми беше много ново, аз реших, че имам достатъчно вяра за този сезон и че няма нужда да преминавам през процеса на освобождаване на вяра чрез сеене. Предполагам се сещате какво се случи.

Първата сутрин от откриването на сезона видях един елен да тича на около 250 метра от мен, но това беше всичко. На вечерта отново нищо. Когато се прибрах у дома с празни ръце в първия ден от ловния сезон, Дренда беше поканила приятелка на гости и аз ѝ казах, че нещата не вървят добре с лова. Казах ѝ също, че не съм последвал инструкциите, които ми е дал Бог относно улова на елени. Дренда ми каза: „Помислих си за това, когато излезе на лов.“ Е, аз си признах грешката и ги попитах дали ще се помолят заедно с мен за ситуацията. Написах чек като семе за моя елен, без да отбелязвам дали да е мъжки или женски. Всички заедно положихме ръце, помолихме се и получихме моя елен чрез вяра.

На следващия ден не можех да изляза на лов сутринта, затова излязох вечерта. Даже си бях набеязал едно голямо кленово дърво, за което смятах, че ще е добро място, където да застана и се запътих натам. За декемврийска вечер беше много топло. Ако правилно помня, беше около 21 градуса навън, но беше ветровито. Само няколко минути след като бях стигнал до дървото, една голяма сърна изскочи от гората и излезе на поляната, към която гледаше голямото кленово дърво. Сърната беше обърната странично към мен и това ми позволяваше да я отстрелям без проблем. Докато преценявах нещата, видях, че животното е на около 65 метра от мен и бях леко неуверен, дали тя е в обхвата ми, тъй като използвах гладко-

цевна пушка, дванадесети калибър. Все пак се прицелих много внимателно, стрелях и сърната падна на място. Бях толкова развълнуван! Прибрах се вкъщи преди още да се е стъмнило, а Дренда отново беше поканила приятелката си, която беше у дома и предната вечер. Всички заедно се радвахме в законите на Царството, като в същото време аз сметнах, че съм си научил урока.

В тази глава ние преговорихме втория принцип за получаване от Царството:

Стъпка #2: Освобождаване на вашето семе в Царството на Бог

Научихме, че когато сеем своето семе в някое дело на Царството, то сменя царството, на което принадлежи. Преговорихме също така как освобождаваме своето семе **с думи и с директива**. Ето още няколко точки, които трябва да помним, продължавайки напред.

1. Можем да назоваваме (наричаме) парите.
2. Можем да сеем за специфична нужда.
3. Не можем да определяме и назоваваме десетъците.
4. Даването не е някаква формула, то трябва да става чрез вяра.
5. Специфичното даване води до специфична жътва.

Ние освобождаваме своето семе с думи.

ГЛАВА 6

ВЯРАТА Е КЛЮЧЪТ

Няколко години след като бяхме стартирали нашата църква, аз се прибирах към къщи и вече почти бях до входа към алеята за дома, когато видях да премигват светлините на полицейска кола. Нищо ново, помислих, че някой е спрял за неспазване на скоростта. Когато намалих, видях кола пред полицейската кола, която бавно тръгва и се насочва надолу по пътя. Но когато достигнах до самата полицейска кола и още повече намалих, за да я подмина, нещо привлече вниманието ми. Отстрани на пътя страхотен елен с осем разклонения на рогата си. Веднага разбрах какво се беше случило. Еленът беше ударен от колата, която видях да потегля надолу по пътя.

Аз отбих малко след елена, върнах се пеша до полицейската кола и попитах полицаия какво възнамеряват да правят с елена. Тъй като къщата ми беше на не повече от 300 метра от инцидента, а и имах деца, които трябва да храня, реших, че мога да попитам дали мога да взема елена. Полицаят изглеждаше облекчен от факта, че има някой, който е готов да вземе животното. Записа си името и адреса ми и ми даде съответния документ за елена.

Точно преди да се разделим, той ми каза, че постоянно стават инциденти с елени и ако проявявам интерес, той може да впише моето име в списък с желаещи, на които да се обаждат, когато имат ударено на пътя животно, ко-

ето никой не е взел. Помислих си, че това звучи направо невероятно. Беше началото на есента и аз все още не бях излизал на лов. Това беше преди да започна да ловувам с лък, а сезонът за лов с пушка се откриваше чак през декември, затова си помислих, че възможността да имаме дивечово месо е нещо чудесно. Не след много време ми се обадиха от полицията за още един елен. Преди да бъде открит ловния сезон, аз вече бях разфасовал и прибрал четири или пет елена. Не си спомням точния им брой, но бяха поне четири. Най-важното беше, че фризерът ми вече беше пълен, преди още да е започнал сезонът.

Странното беше, че Дренда нямаше да е в града през седмицата, в която беше разрешен ловът. Не си спомням защо я нямаше, но знам, че беше необичайно да сме разделени и то за цяла седмица. Затова аз нямаше как да се моля заедно с нея за успешния ми улов и изобщо не си и помислих да посея в тази насока. Предполагам съм смятал, че не ме интересува толкова много дали ще отстрелям животно, тъй като фризерът ми вече беше пълен. Едно можете да сте сигурни, аз въпреки всичко излязох на лов. За да не бъда многословен, цяла седмица излизах по време на ловния сезон, но нито един път дори не съм стрелял. Когато Дренда се прибра у дома, тя ми напомни за онова, което Бог ме беше научил за сеенето на нашето семе и за това да се молим заедно, за да получим своя елен.

Следващата година нямах никакво намерение да допускам същата грешка. Макар от полицията няколко пъти да ни се бяха обаждали за блъснати на пътя елени, аз взех само един от тях, защото планирах повечето дивечово месо да си подсигурия чрез собственото си ловуване. Този път с Дренда посяхме своето семе за елен и се помолихме върху него. Не конкретизирахме какъв точно да бъде еленът. Първата сутрин от откриването на лов-

ния сезон аз не успях да изляза на лов, но за сметка на това вечерта излязох с особено вълнение. Трябва да ви призная, че не се появи никакъв елен. Бях малко смутен, докато се прибирах към къщи в онази вечер, след като бях чакал в гората.

Тъкмо бяхме седнали да вечеряме, когато извън телефонът. Обаждаха се от полицията. Казаха ми, че има блъснат елен и ме попитаха дали го искам. Аз се поинтересувах къде точно се намира животното и те ми дадоха адреса. Не можех да повярвам на ушите си. „Бихте ли ми казали отново адреса?“- помолих аз. Дамата повтори адреса и аз осъзнах, че това беше моят адрес! Бях шокиран! Веднага надникнах през прозореца, и разбира се, в края на алеята на пътя имаше полицейска кола и се виждаха червените светлини как просветват. Казах им, че веднага ще го взема. Нашата алея, по която захождаме да паркираме пред къщи, е на 300 метра от пътя и аз си спомням как извървах това разстояние в почти пълно неверие. Когато стигнах до елена, той се оказа огромен сръндак в съвършено състояние. Попълних необходимите формуляри, благодарих на полицаия и след това довлачих еленът по алеята до хамбара. Дали бях объркан? Много! Повече не мислих за лов на елени чак до септември или октомври на следващата година.

КАКЪВ Е ВАШИЯТ ИЗТОЧНИК?

Не си спомням точно кой месец се случи това, но бях излязъл да потичам около полята зад къщата, както понякога правех, за да се раздвижа. Докато тичах, се молах за случилото се през последните две години. Изведнъж, както тичах, много ясно чух думите „полицейския списък“. За момент се замислих. Дали Бог не се опитваше да ми каже нещо? И след това осъзнах. Разбрах, че моето доверие не

е в Божието слово и в Неговото Царство. Моето упование беше в полицейския списък! Знаех, че ако не мога сам да отстрелям своя елен, полицейския списък ще се погрижи и ще ми подсигури животното.

След това разбрах и защо предната година получих своя елен в края на алеята на къщата, а не отстрелян от собствената ми пушка. Моята вяра всъщност беше в полицейския списък. Когато с Дренда посяхме за тогавашния елен, животното се появи точно навреме още първия ден, в който излязох, само че се появи на неправилното място, а може би не? Седях във възхита, докато Святият Дух ми поясняваше нещата. Осъзнах, че еленът беше точно там, където трябваше да бъде, тъй като моето упование беше именно в списъка на полицията. Щом осъзнах това, изтичах право в къщи, веднага се обадих в полицейския участък и ги помолих да махнат името ми от този списък. Тогавя разбрах, че резервният ми план е моят истински план! От тогава насетне никога не съм пропускал да отстрелям елен, а еленът не пропускаше да се появи всеки път, когато отивах на лов.

Колко измамливи обаче са сърцата ни. Нашето упование лесно се прехвърля върху естествените неща. Това е нещо, което трябва да осъзнаем и от което непрекъснато да се пазим. Вярата няма нужда от резервен план. Все още съм удивен, че макар вярата ми да беше в полицейския списък, еленът все пак се появи на входа от пътя към моята алея в деня на откриването на сезона. И това ми напомня за третия принцип, който Бог ми показва.

Стъпка #3: Освободете своето семе, когато стоите във вяра!

Това е голям проблем, както видяхме и по-рано, когато учениците не успяват да прогонят демона от обладаното

момче. Исус казва, че причината за това е тяхното неверие или липсата им на вяра. По-рано говорихме за това какво е вярата и как можем да получим вяра, но тук е важно да се научите да преценявате себе си и да знаете кога стоите във вяра и кога не сте във вяра. Нека ви покажа един лесен тест, който можете да си правите, за да видите дали наистина стоите във вяра или не. Затворете очите си и ми кажете какво виждате?

А вярата е даване твърда увереност за неща, за които се надяваме, убеждение за неща, които не се виждат.

Евреи 11:1 (версия - KJV)

Вярата е същината или субстанцията на нещата, за които се надяваме. Надеждата винаги носи в себе си картина. Ако ви обещава фунийка сладолед, веднага ще си представите фунийка сладолед в ума. Ако вярвате, че съм честен в предложението, което ви отправям, и че имам необходимите средства, за да платя за въпросния сладолед, веднага ще си се представите с тази фунийка сладолед, а в доказателство ще се чувствате уверено и същевременно ще бъдете развълнувани.

Така е и със Словото на Бог. Когато вярвате в дадено Негово обещание и сте напълно убедени, че Той има както намерението, така и средствата да спази обещанието Си, вие ще си се представите с това обещание. И въпреки че в настоящия момент все още нямате обещаното нещо, вие ще се държите така, сякаш вече го притежавате, защото в известен смисъл е точно така. Обещанието е валидно, намерението е валидно и то ви принадлежи. Затова вярата - да бъдете напълно убедени в Божието намерение и сила, е същността на обещанието към вас. Тя е също така и доказателството за нещата, които не се виждат.

Все още се налага вие да сте тези, които да осребрите чека, което е легален процес, който се прилага в духовната сфера както и в реалния свят. И когато ви казвам да затворите очите си и ви питам какво виждате, това което се опитвам да ви кажа, е следното. Ако не можете да го

КОГАТО ВЯРВАТЕ В ДАДЕНО ОБЕЩАНИЕ НА БОГ И СТЕ НАПЪЛНО УБЕДЕНИ, ЧЕ ТОЙ ИМА КАКТО НАМЕРЕНИЕТО, ТАКА И СРЕДСТВАТА ДА ГО СПАЗИ, ВИЕ ЩЕ СИ ПРЕДСТАВИТЕ ТОВА ОБЕЩАНИЕ.

видите и да си го представите, няма как да го получите. Нека го кажа по един много семпъл и практичен начин. Ако затворите очите си и не можете да си представите, че имате това обещание, вие не стоите във вяра. Ако сте болни и когато затваряте очите си, се виждате изцелени – искам да кажа,

виждате се здрави без никакъв страх, но в пълна увереност – това вече е вяра. Но ако затваряте очите си и си се представяте болни, чакащи изцеление, тогава вие не стоите във вяра. Ако се нуждаете от пари и вярвате в обещание, дадено ви от Бог, то тогава вие не се притеснявате повече за средства и си се представяте със снабдяването, от което имате нужда.

СТРАХЪТ Е ПРОТИВОПОЛОЖЕН НА ВЯРАТА

Страхът е несъпоставим с подобен вид увереност. Ако вие все още се притеснявате за крайния резултат, тогава не стоите във вяра. По отношение на вярата трябва да знаете как да разпознаете дали сте във вяра или не. Не бива да вземате важни решения, ако не стоите във вяра, защото, ако не сте във вяра, то тогава вие сте в страх. Страхът винаги се опитва да играе на сигурно, а това е

неверие. Затова ви казвам, че винаги трябва да сеете своето семе, когато стоите във вяра. Не трябва да сеете само за да се съобразите с някаква формула и за да сте дали, защото това няма да роди абсолютно нищо. Трябва да сте уверени в онова, което казва Бог, така че когато затворите очи, да виждате само себе си и това обещание. Вие вече го имате, притежавате го, то е ваше, а мирът е заменил всяка тревожност, която е възможно да сте изпитвали.

Не се безпокойте за нищо; но във всяко нещо, с молитва и молба изказвайте прошенията си на Бога с благодарение; и Божият мир, който никой ум не може да схване, ще пази сърцата ви и мислите ви в Христос Исус.

Филипяни 4:6-7

Когато стоите във вяра, имате мир, който не се базира на обстоятелствата ви, но на обещанието.

Доказателство за вярата ви е способността ви да се защитите в духовния съд. Тъй като вярата се основана на Словото на Бог, вие трябва да знаете защо вярвате в това, в което вярвате. Представете си, че сте в съдебна зала и че сте адвокат, защитник на ответника. Обвинението твърди, че вашият клиент живее в дома на техния клиент незаконно и заявява, че къщата всъщност не принадлежи на вашия клиент, а на техния. Какво правите вие? Казвате, че съжалявате и че клиентът ви ще освободи имота незабавно? Ако разполагате с подписания договор по сделката, страхът ви ще е заменен с увереност и вие ще накарате съдията да изхвърли тези самозванци извън съдебната зала. Така работи вярата. Тя знае истината, уверена е и понякога изглежда направо арогантна. А вие можете ли да защитите своята позиция?

Сара дойде в нашата църква един ден, без да знае

къде се намира, тъй като не познавала града и просто си обикаляла. Тя и съпругът ѝ обаче били наскоро прехвърлени по служба в Кълъмбъс и се молили да си намерят църква. И докато обикаляли наоколо, се оказали пред нашата църква и решили да ни проверят. Останаха и изобщо не са си тръгвали. Сара страдала от астма през целия си живот. Като дете непрекъснато влизала в болница, а сега животът ѝ беше в плен на това заболяване. Тя се беше научила как да отбягва определени среди, в които астмата ѝ се обостряше и винаги носеше инхалатора си навсякъде, където ходеше.

Във „Фейт Лайф“ тя научи, че изцелението е нейно законно право и разбра как да се защитава духовно. На една от службите, докато слушаше член от църквата да разказва как е бил изцелен от животозастрашаващо заболяване, тя взела твърдо решение. Бог не гледа на лице. Махнала инхалатора от чантата си и го заменила с картончета, на които били записани пасажи от Словото, всички описващи нейното законно право да бъде изцелена. Тя ги четяла всеки ден. Всеки път щом започнела да усеща, че астмата се опитва да се върне, тя бъркала в чантата и вадела картончетата със стихове вместо инхалатора и никога повече не е получавала астматичен пристъп!

Моята леля дойде при мен по време на едно семейно събиране. Попита ме дали ще се помоля за нея, тъй като имала рак на белия дроб и ѝ предстоеше операция само след няколко седмици, за да отстранят голям тумор. Разказа ми как лекарите цяла година проследявали образуване с размера на грейпфрут в белите ѝ дробове. Но то започнало изведнъж да расте по-бързо и лекарите казали, че трябва да го отстранят оперативно. Докато я слушах, си припомних живота ѝ. Тя винаги е била страстен пушач, палеше си цигарите една от друга, а на църква не беше стъпвала от години. Обещах ѝ да се моля наистина за нея,

но в същото време усещах, че тя не е готова за молитва в този момент. Попитах я дали би прочела някои материали, които искам да ѝ дам, свързани с изцелението, преди да се помоля. Казах ѝ, че ще се радвам да се моля за нея идната неделя сутрин, веднага след поклонението. Тя се съгласи.

Знаех, че тя беше предала сърцето си на Господ преди много години, но не живееше за Него. Надявах се, че след като отдели време да размишлява върху Божиите обещания за изцеление, това ще насърчи нейната вяра. Знаех също, че има много по-голям шанс да видим позитивен резултат, ако можем да се молим в съгласие със Словото на Бог, Който е котвата и надеждата, в която ние поставяме своето упование.

И така, следващата неделя леля ми дойде на църква, точно както беше казала. След поклонението я поканих да излезе напред и когато застана там, аз я попитах дали е прочела материалите, които ѝ дадох. Тя потвърди и след това я попитах: „А откъде знаеш, че ще бъдеш изцелена, когато положи ръце на теб?“ Тогава тя цитира няколко стиха и заяви, че упованието ѝ е в Словото на Бог. В този момент вече знаех, че тя е готова за молитва и положих ръце на нея, молах се, обявих, че е изцелена и освободена от рака. Помазанието на Бог слезе върху нея докато се молих и тя се строполи на пода под силата Му. Когато се изправи, цялата трепереше и възкликна: „Изцелена съм!“.

Във вторник тя влезе на операция, за да отстраняват въпросния тумор, но когато я прегледали, там нямало нищо. Нито тумор, нито дори някакъв белег или някаква индикация, че някога е имало нещо.

Странно е да наблюдавам как живеят хората. Човек би си помислил, че моята леля ще е толкова благодарна, че Бог я е изцелил, че никога повече няма да пропусне богослужение до края на живота си. Е, не стана така. Мисля,

че само един път след това я видях да идва на църква. Живя още шест или седем години и почина от друг вид рак. Но този път тя така и не пожела да се моля за нея.

ДРЪЖТЕ СЕ ЗА МОМЕНТА, В КОЙТО СТЕ ОСВОБОДИЛИ СВОЯТА ВЯРА

Едно нещо, което напомням на хората, е че винаги минава време между момента, в който кажат „амин“ и момента на изпълнението на обещанието. Ето защо е важно да се държите за този момент на освобождаване на вярата. Предлагам ви да си го запишете в личния си дневник или на ня-

**ВИНАГИ МИНАВА ВРЕ-
МЕ МЕЖДУ МОМЕНТА, В
КОЙТО КАЖЕТЕ „АМИН“
И МОМЕНТА НА ИЗПЪЛ-
НЕНИЕТО НА ОБЕЩАНИЕТО.
ЕТО ЗАЩО Е ВАЖНО
ДА СЕ ДЪРЖИТЕ ЗА ТОЗИ
МОМЕНТ НА ОСВОБОЖ-
ДАВАНЕ НА ВЯРАТА.**

каква бележка, така че да го запомните. Споменавам го и по-рано, но аз вярвам, че това е изключително важно. Пример за нещо, което аз бих си записал, е: „На 12 ноември, в 13:30 аз вярвам, че получих (посочете специфичното си искане), според Марк 11:24 и вярвам, че съм го получил, още когато се помолих.“

Можете да добавите още неща, като например кой се е съгласил с вас в молитва, каква сума сте посели и в какво служение или в кое Божие дело сте посели. Това е само един пример, обаче е важно да си ги записвате тези неща, защото след това можете да воювате с това.

Когато обстоятелствата ви изкушават да се оттеглите в страх, винаги можете да си напомните датата и часа, в който сте получили своя отговор. Когато се опита да се надигне страх, аз вземам тази бележка и започвам да я чета на глас като прокламация. „Не, страх, ти си лъжец. Аз

вече съм получил това на тази дата и според (тук можете да цитирате стиха от Писанията, върху който стоите).“ Понякога се налага да чета тази бележка по няколко пъти, за да успокоя сърцето си и да изпитам мир. Не позволявайте на това, което по човешки може да изглежда като провал, да ви подлъже да се откажете от своята вяра. Всъщност този принцип беше толкова важен докато децата растяха, че по време на нашето седмично семейно молитвено събрание, ние си водехме семеен дневник и записвахме за какво сме се молили и какво вярваме, че сме получили. Наричахме това нашата „Яков 4 тетрадка“. Всъщност ние продаваме такива в служението, ако желаете една.

Понякога се случват неща в Духа, за които вие нямате никаква представа. Бог работи, за да оркестрира всичко, но то може да отнеме време. Възможно е да има много парчета от пъзела, които трябва да се подредят. Например, ако Бог възнамерява да снабди ваша финансова нужда, може да трябва Той да говори на някого да се погрижи за това или да постави вас в такава ситуация, в която да спечелите парите, от които имате нужда. Но всичко това отнема време.

Така ми рече: „Не бой се Данииле; защото от първия ден откак ти приклони сърцето си да разбериш и да смириш себе си пред своя Бог, думите ти се послушаха; и аз дойдох поради думите ти. Обаче князът на персийското царство ми противостоеше двадесет и един дни; но, ето, Михаил, един от главните князе, дойде да ми помогне; аз прочее, останах непотребен вече там при персийските царе, и сега дойдох да те направя да разбереш що има да стане с хората ти в последните дни; защото видението се отнася до далечни дни.

Даниил 10:12-14

Нека видим още веднъж историята с нашия кампус, която ви разказах по-рано. Бяхме разглеждали най-различни сгради и обмисляхме възможността да наемем зала в няколко от тях, но не усещахме коя точно да е тя. Когато първоначално започнахме да търсим нова сграда, ние посяхме семе и повярвахме, че Бог ще ни отведе до съвършеното за нас място. Всеки път, когато намирахме някакво място и обмисляхме възможността да го наемем или купим, в духа си усещахме някаква спирачка и това почти ни обезсърчи. Бяхме проверили всяка възможна сграда в региона, където искахме да се нанесем, но нямаше нищо налично, за което да имаме добро усещане.

В основните ценности на нашата църква е включено и силното желание да помагаме с образоването на деца и да се грижим за семейства. Много пъти бяхме говорили за възможността един ден да имаме училище, да имаме детска градина, занималня за деца и много други програми, с които да подпомагаме хората от общността. Настоящата ни сграда вече беше много тясна за нас и това не ни позволяваше да се захванем с някоя от тези възможности.

Възможно е да кажете, че нещата не са изглеждали така, сякаш Царството слиза, но трябва да помните, че ние вече бяхме посели своето семе за съвършения кампус. Истината е, че Бог е знаел, че училището, което всъщност закупихме, ще бъде продадено от банката. Бог вижда голямата картина. Когато първоначално започнахме да търсим, този имот изобщо не беше на пазара.

Освен че знаеше, че училището ще бъде перфектният кампус за нас, Бог също така знаеше как ще платим за него. Семейството, което всъщност купи кампуса за нас, беше записано за среща за вечеря в моя календар на няколко места. Но все не успяхме да се срещнем поради различни обстоятелства. Накрая преместихме вечерята точно за деня, в който току-що бяхме разгледали въпрос-

ния имот. И точно тогава успяхме да се видим.

Имаше и други, които искаха да купят това училище, но ние бяхме първите, които отправихме своята оферта. Всичко беше прецизно подредено във времето. Когато посяхме въпросните \$100 000 два дни преди вечерята с това семейство, по заръка на Святия Дух, вярвам, че сатана щеше да се опита да опази това училище скрито от нас или да приложи някаква друга тактика само и само да не го получим. Когато Бог ми каза да посея тези пари и да смърря сатана, за да не ни пречи да намерим най-доброто за нас място, вярвам, че някакви негови схеми са били прекратени.

Семейството, което ни подсигури парите за закупуването на имота, беше също така изправено пред решение дали да помогне на друг техен приятел със закупуването на имот, което щеше да им коства всичките налични пари в брой, които те използваша за нашата покупка. Но след като чува нашата история през онази вечер, те ни казаха, че им е станало ясно защо не са имали мир за финансирането и подпомагането на техния приятел. Затова запомнете, когато се молите с вяра, знаейки, че сте получили онова, за което сте се молили, минава време от вашето „амин“ до действителния отговор. Така че, бъдете силни, твърди и търпеливи.

БЪДЕТЕ ТВЪРДИ ВЪВ ВЯРАТА СИ

И нека търпението извърши съвършеното си дело, така че да бъдете съвършени и завършени, без недостатък.

Яков 1:4 (версия - KJV)

Ето защо препоръчвам на хората да си отбелязват датата и часа, в който са освободили своята вяра, защото е необходимо да отстояваме.

Когато дъщеря ми имаше почти 6-килограмов тумор в стомаха, тя се умори да се примирява със здравословните проблеми, които ѝ създаваше той – постоянни инфекции в бъбреците, постоянна болка в гърба и храносмилателни проблеми. Реши, че е чакала достатъчно и повече няма да търпи. Реши още да прекара 30 дни в интензивно размишляване върху Словото на Бог и Божиите обещания за изцеление. Когато минаха тези дни, тя ни помоли с Дренда да положим ръце на нея и да се помолим, защото вярваше, че е изцелена. Затова презвитерите в църквата, майка ѝ и аз положихме ръце и повярвахме, че тя е изцелена според Яков 5:14-16.

Болен ли е някой от вас? Нека повика църковните презвитери и нека се помолят над него и го помажат с масло в Господното име. И молитвата, която е с вяра, ще избави страдалеца, Господ ще го привдигне и ако е извършил грехове, ще му се простят. И тъй, изповядвайте един на друг греховете си и молете се един за друг, за да оздравеете. Голяма сила има усърдната молитва на праведния.

Яков 5:14-16

Тя се прибра вкъщи през онази вечер така, както беше дошла, туморът беше все още там. Но тя каза: „Аз съм изцелена.“ Две седмици тя се държеше за своята изповед на вяра без да има видима промяна, макар че точно в този период беше в най-ужасните болки, които е изпитвала някога. Каза ми, че през този период от две седмици, в които е била в такива болки, е казала на сатана: „Можеш да се опитваш да ме нараниш, но аз съм изцелена.“

След две седмици тя си легнала с тумора, но се събудила напълно изцелена. Докато е спяла е отслабнала с

6 килограма и е изгубила 23 сантиметра от талията си, а гърбът ѝ, който доскоро беше целият на възли и изкривен, в онази нощ е бил напълно възстановен.

Веднъж след като сте убедени в обещанието, не позволявайте на сатана да ви мами и да ви отнеме изцелението или каквото и да е обещание, което ви е дал Бог.

Кристин дойде в нашата църква без да е имала много вземане-даване с църква. Всичко беше съвсем ново за нея. Кристин от години носеше два слухови апарата и почти беше изгубила целия си слух. Нейната майка страдала от същото заболяване и била почти напълно глуха.

Когато Кристин посети нашата църква, тя предаде сърцето си на Господ и Бог драматично промени живота ѝ. Тя беше толкова развълнувана и искаше да научи всичко за Царството на Бог. Ние имаме курс за новоповярвали за хората, които са нови в църквата и Кристин нямаше търпение да посети такова събиране. В тези класове се говори за най-различни теми, но вечерта, когато тя дойде, темата беше за изцелението. В края на курса лидерите предложихме да се помолим за тези, които имат нужда от изцеление. Кристин беше толкова развълнувана, излизайки за молитва. Докато се молихме за нея ушите ѝ изведнъж се отвориха. За първи път тя можеше да чува съвършено.

Когато си тръгваше от този курс аз усетих водителство да я предупредя за така наречената от мен „контраатака на сатана“. И разбира се, на следващата сутрин ушите ѝ отново се запушили и тя се изкушила да се поддаде на притеснението. Но аз ѝ казах, че такова нещо може да се случи и когато се случи, тя да започне да декларира, че е изцелена и да смъмри сатана. Точно това направила! Започнала да хвали Бог и да провъзгласява, че е изцелена, докато връзвала врага. След няколко минути ушите ѝ отново се отворили и оттогава тя чува много добре. Това се случи преди около четири години.

Твърдото стоене върху Словото на Бог е ключът за вашата свобода.

ОТНОВО ЩЕ ПОВТОРЯ – БЪДЕТЕ СПЕЦИФИЧНИ

По отношение на освобождаването на вашата вяра, нека отново ви напомня да бъдете специфични! В следващата история Бог действително ми показва важността на моите думи. Разказвам я от години, но тя е толкова силна и днес, както и когато се случи.

Беше най-обикновен ловен сезон и аз бях напълно готов да изляза в гората, тъй като до този момент нещата бяха много натоварени. В онази конкретна година бях посял семе за два елена – единият с рога с четири или повече разклонения, а другият сръндак. С Дренда бяхме поселили своето семе в съгласие и с вяра. Излязох на първия си лов на сутринта, докато все още не беше съвсем съмнало.

ТВЪРДОТО СТОЕНЕ ВЪРХУ СЛОВОТО НА БОГ Е КЛЮЧЪТ ЗА ВАШАТА СВОБОДА.

Когато небето започна да порозовява, аз вече имах своя елен и то с осем разклонения на рогата. Всичкото време, което бях прекарал върху ловната си вишка, беше не повече от 15 минути! Доста вълнуващо! И когато след две седмици излязох отново на лов, за да отстрелям своя сръндак, бях много уверен. Пак беше рано сутринта и след около 20 минути забелязах на около 250 метра от мен елен с осем разклонения на рогата, който се беше запътил право към мен.

В щата Охайо е позволено да се отстрелва само по един елен с рога. Вторият трябва да бъде или сърна, или сръндак. Сръндаците ги считат като сърните, тъй като те имат само наченки на рог и от разстояние не е възможно ловецът да види сърна ли е, сръндак ли е. Когато видях еленът да прекосява ливадата, аз предположих, че той ще свърне

в някоя посока, преди да стигне до дървото, на което беше моята вишка. Само че той продължи. Дойде и застана точно под моето дърво и не мърдаше 20 секунди. Аз можех само да го наблюдавам, тъй като не беше законно да го отстрелвам. После изведнъж той се обърна и се върна по същата пътека, от която беше дошъл. Извървя същите 250 метра през ливадата и се скри в гората. Бях шокиран и объркан.

Никога преди това не беше идвал елен до моята ловна вишка, който да не е точното животно, за което съм сял своето семе. Бях объркан и започнах да се моля в Духа, докато се прибирах към къщи. Изведнъж чух Святият Дух да ми казва: „Провери своето семе.“ Да си проверя семето, което съм посял? Това беше откачено, аз знам за какво съм сял. Банката, с която работя, изпраща копия от канселираните чекове заедно с месечните извлечения. Много бързо намерих извлечението и открих въпросния чек. Най-отдолу бях написал два елена с рога четири разклонения или повече и сръндак. Колко елени прави това? Аз имах предвид два елена – единият с рога с четири или повече разклонения, а другият – сръндак. Но начина, по който го бях изписал, звучеше сякаш искам два елена с големи рога и един сръндак. Бях смаян! Вторият елен беше дошъл само защото аз бях посял семе за него. Точно за това той прекоси ливадата и дойде под моята ловна вишка. Той трябваше да бъде там.

Когато видях това, аз започнах да викам, да крещя и да тичам из къщата. Бях толкова развълнуван, но в същото време този факт ме уплаши. Колко пъти съм изричал неща, които изобщо не съм искал да ми се случват, но съм ги задвижвал чрез своите думи? Тази случка определено накара Яков 3:3-4 да оживее в мен.

Ето, ние слагаме юздите в устата на конете, за да ни се покоряват, и обръщаме цялото им тяло. Ето, и корабите, ако и да са толкова големи, и се

*тласкат от силните ветрове, пак с твърде малко
кормило се обръщат на където желае кормчията.*

Яков 3:3-4

Яков говори за това каква сила има в нашите думи. Ясно е, че ако думите ни изричат едно нещо, докато в действителност искаме да видим друго, животът ни ще се окаже разбит, а ние няма да знаем как точно сме се оказали в такова положение.

Затова, запомнете, че Царството е много конкретно и вашите думи определят къде точно ще отидете и как ще стигнете до там!

ВАЖНОСТТА НА СЪГЛАСИЕТО

Все още говорим за освобождаване на вашето семе тогава, когато сте във вяра и има едно нещо, което трябва да запомните. Ако сте семейни, бъдете в съгласие със своята съпруга или съпруг. Ако не сте женени, ще говоря за това по-късно, но да допуснем, че сте семейни. Стойте в съгласие със своя брачен партньор.

В началото на брака ни много мразех да моля Дренда да се съгласява с мен за неща, свързани с лова. Причината беше, че ако аз заговорех за ходене на лов, знаех, че тя ще започне да ми говори за изхвърляне на боклука, за смяна на някоя изгоряла крушка или за друго нещо, което трябваше да се свърши в къщата. Говорим за времето, в което аз бях незрял егоист. Тя по цял ден беше с децата, но в момента, в който аз прекрачех прага на дома ни, веднага исках да хукна към гората. Не смятам, че Бог ще благослови подобно отношение. Да, наистина бях егоист. Преди да се науча как да ловувам чрез вяра, аз прекарвах дълги дни без никакъв успех в гората. Нищо чудно, че тя се ужасяваше от настъпването на ловния сезон.

Аз все пак се научих да я поставям на първо място.

Осъзнах, че ние сме в това заедно и се нуждаем един от друг. Когато започнах да поставям на първо място нейните нужди, тя с огромно желание се съгласяваше с мен за елена. Беше особено щастлива да види как успявам с лова на елени. Трябваше да осъзная, че като съпруг и съпруга духовно ние сме едно цяло и няма нищо по-мощно от това двамата да застанем в съгласие. Изобщо не става въпрос само за лова на елени. Осъзнах, че ако ние ходим заедно в единство, това работи във всяка една област от живота ни.

ТРЯБВАШЕ ДА ОСЪЗНАЯ, ЧЕ КАТО СЪПРУГ И СЪПРУГА ДУХОВНО НИЕ СМЕ ЕДНО ЦЯЛО И НЯМА НИЩО ПО-МОЩНО ОТ ТОВА ДВАМАТА ДА ЗАСТАВАМЕ В СЪГЛАСИЕ.

Също и вие мъже, живеете благоразумно с жените си като с по-слаб съсъд и отдавайте почит на тях като на сънаследници на дадения чрез благодат живот, за да не става препятствие на молитвите ви.

1 Петрово 3:7

Мъже, забележете, че ако не сте внимателни и съобразителни със своите съпруги, молитвите ви ще бъдат възпрепятствани! Да се съобразявате с нея означава да гледате на съпругата си като на равна, тъй като вие сте едно с нея във всяко решение. Да, духовно вие сте главата в семейството, но не под формата на диктатор, а на слуга, който предава живота си за нея и който я почита.

А какво, ако брачният ви партньор не е вярващ?

Получавам имейли, в които хората ме питат какво да правят, ако са женени за невярващ, който не желае да служи на Господ. Как такива хора да бъдат в съгласие?

Разбирането ви за съгласието е погрешно. Да предположим, че сте омъжени за човек, който не желае да служи на Господ. Въпреки това и двамата сте съгласни, че се нуждаете от нова кола. И познайте какво? Вие сте в съгласие! Ако и двамата сте еднородни, че се нуждаете от хранителни продукти, тогава вие сте в съгласие. Библията е категорична, че ако дори само единият от семейството вярва в Словото на Бог, тогава Царството има законни правомощия да се намеси и да работи в това семейство!

Защото невярващият мъж се освещава чрез жената, и невярващата жена се освещава чрез братя, своя мъж; иначе децата ви щяха да бъдат нечисти, а сега са свети.

1 Коринтяни 7:14

Не вярвам, че тук се казва, че невярващият брачен партньор се спасява чрез вярата на своя съпруг или съпруга. Вярвам, че всеки човек трябва сам да призове лично името на Господ Исус. Това обаче, в което вярвам, е че ако единият от двамата вярва в Словото на Бог, неговата или нейната вяра освещава или позиционира цялото семейство под благословието на Царството. Разбира се, много по-добре е да сте женени за вярващ човек. А Библията ясно насърчава вярващия в семейството с истината, че неговата или нейната вяра може да спечели невярващия съпруг или съпруга за Царството.

Ако все още не сте женени, не е необходимо да намирате друг човек, който да се съгласява с вас в молитва. Вие просто вярвайте Божието слово за себе си и ще видите как работи Царството!

Докато все още говорим по темата за вярата, бих искал в следващата глава да дискутираме вероятно един от най-често задаваните въпроси във връзка със сеенето, а също и грешката, която толкова много хора допускат.

ГЛАВА 7

ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ: СТОЙТЕ ВЪВ ВАШАТА ВЯРА!

“Аз ще улова 400-килограмов син марлин!” Това беше коментарът на един от моите съдружници, който беше заедно с мен на едно пътуване от фирмата до Мауи, Хавай. Всичките разходи по пътуването ни бяха покрити, защото бяхме спечелили награда за работата си с един от търговците, на които сътрудничехме. Преди да тръгнем за Мауи, трима от нас решихме да излезем на лов за син марлин, понеже не е тайна, че Мауи е известен като столицата на синия марлин. Месеци преди събитието си говорихме за вярата и аз ги учех как работи тя. Дан беше нов в света на вярата и си спомням как си помислих, че това би била една невероятна възможност за него да пристъпи и лично да види Царството в действие. Затова му казах: „Дан, знаеш ли, че е възможно без капка съмнение да знаеш, че ще уловиш син марлин, когато идем на Хавай?“ Този коментар привлече вниманието му и ние прекарахме дълги часове в разговори за вярата, преди да тръгнем за Мауи. Дан пося своето семе точно както го бях научил и беше

много развълнуван да тръгне на това пътешествие, където да преследва своята мечта да хване син марлин.

Другият ми съдружник е член на църквата и вече добре разбираше как работи вярата. Беше виждал Бог да върши удивителни неща в живота му. Той също пося своето семе за улова на син марлин, и то не какъв да е марлин, ами 400-килограмов. Спомням си, че си помислих: „Еха, това ще е огромна риба!“ Имах някакви притеснения относно този конкретен размер риба, за който той беше сял, но тогава не му казах нищо за това.

Дан, от своя страна, не пося за конкретен размер риба. Накратко, Дан улови 90-килограмов син марлин, а другият ми съдружник не хвана изобщо. Но защо Дан улови своя марлин, а другият ми приятел не успя? Това е добър въпрос и повечето хора, дори повечето християни, биха се шокирали от него. Те биха се изсмели, казвайки: „Риболовът е игра, в която понякога хващате, а друг път не хващате риба.“ Но аз съм научил, че Царството е много специфично и абсолютно надеждно.

А веднъж, когато народът Го притискаше да слуша Божието слово, Той стоеше при Генисаретското езеро. И видя две ладии, спрени край езерото; а рибарите бяха излезли от тях и изпираха мрежите си. И като влезе в една от ладията, която беше Симонова, помоли го да я отдалечи малко от сушата, и седна, та поучаваше народа от ладията.

И като престана да говори, рече на Симон: „Оттегли ладията към дълбокото и хвърлете мрежите за ловитба.“

А Симон в отговор рече: „Учителю, цяла нощ се трудихме и нищо не уловихме, но по Твоята дума ще хвърля мрежите.“

И като сториха това, уловиха твърде много риба, така щото се прокъсваха мрежите им. И извикаха съдружниците си от другата ладия да им дойдат на помощ; и те дойдоха и напълниха и двете ладии до толкова, щото щяха да потънат.

А Симон Петър, като видя това, падна пред Исусовите колене и каза: „Иди си от мене, Господи, защото съм грешен човек.“ Понеже той и всички, които бяха с него, се учудиха на улова на рибите, които уловиха, също и Яков и Йоан, синовете на Заведя, които бяха Симонови съдружници.

Лука 5:1-10

Петър открива един нов начин за лов на риба, точно както се случи с мен с лова на елени. Той опитва да лови риба, но не хваща нищо, докато не идва Исус и не му казва къде да хвърли мрежите в дълбоките води. Там той улавя толкова много риба, че двете му лодки почти потъват. Аз често казвам на хората: „Всеки може да хване риба, ако Исус му каже къде и как да го направи.“

По отношение на моя приятел, който не хвана своя голям марлин, да, вярно е, че всичко е възможно заедно с Бог. Но ако посееете семе с вяра да уловите син марлин във ваната си, добре знаете, че това няма как да стане. Ако искате да уловите син марлин, можете да посееете семе и Святият Дух ще ви отведе там, където можете да го уловите – в океана, разбира се, но къде точно в океана?

Запомнете това – всеки резултат, всяко нещо, което желаете да уловите, има своето уникално местоположение и време за това! Ако искате да посееете, за да уловите рекордно голям син марлин, не можете просто да кажете: „Отивам до океана.“ Трябва да отидете до конкретно място в океана. Защо? Защото синият марлин мигрира и всяка година минава по определен маршрут. Уловът на

син марлин с размер от 400 килограма е много рядко явление. Например, турнирът по риболов на син марлин в Мирамар, Флорида, се провежда вече от 17 години. Най-големият екземпляр, който е уловен на този турнир, е 390 килограма. Възможно ли беше да се хване 400-килограмов син марлин на това пътуване до Мауи? Вероятно, тъй като световният рекорд за най-голям син марлин, уловен в Хавай, е 650 килограма, но запомнете следното нещо.

Колкото по-конкретен или уникален е предметът на вашата вяра, толкова по-важно е да обърнете специално внимание на местоположението, метода и времето.

В онзи ден в Мауи, капитанът на лодката ни каза, че синият марлин все още не е излязъл. Той беше собственик на две лодки, които по осем часа на ден са във водите, но през последните четири месеца той беше хванал само един марлин, и то ивичест, а не син. Синият марлин щеше да се появи в тези води чак към края на месеца. Разбира се, ние хванахме първия за сезона. Но когато моят приятел пося смето си за толкова специфичен улов, особено с желание да улови рекорден размер от вида, толкова по-критично беше местоположението и времето за улова. Аз лично вярвам, че по това време в тези води нямаше такъв рекорден размер син марлин. Трябва също да сме наясно, че е възможно моят приятел изобщо да не е имал вяра за такава голяма риба. Ако той беше наистина сериозен за улова на 400-килограмова риба, тогава знам, че ако той беше посял своето семе и след това послушал гласа на Святия Дух по отношение на местоположението и точното време за този улов, убеден съм, че щеше да хване своя 400-килограмов син марлин.

МЕСТОПОЛОЖЕНИЕТО И ВРЕМЕТО СА ОТ ЗНАЧЕНИЕ

Точното определяне на мястото, а също така и на времето за жътвата или улова, е точно толкова важно, колкото самото семе, което сеете. Сигурно си спомняте експеримента, който си направих с елена с рогата със седемте разклонения. Трябваше да чакам, докато не бях подтикнат да изляза и в тази ситуация аз чаках повече от месец по време на ловния сезон, преди да изляза на лов. Защо? По-вероятно защото въпросният елен не е бил на територията на моя имот или може би е имало други фактори, които са можели да попречат на моя успех, като времето и посоката на вятъра.

Святият Дух знаеше времето за този специфичен улов и той ме постави на точното място, в точния ден, в точния час, за да улова точния елен.

Чувам и виждам тази грешка много често. „Хей, Гари, ако Царството действително ти води елените, както ти казваш, защо тогава не излезеш и не отстреляш рекордно голям елен, че да поставиш световния рекорд?“ Много добър въпрос и ние трябва

да го коментираме. Това твърдение е като много от имейлите, които получавам от хора, които искат да си изплатят ипотека от \$500 000 и ми казват, че са посели семе за изплащането

на тази сума за седем дни. Но когато това не се случва за седем дни, те се разочароват и ме питат защо парите не са се появили. Друг често задаван въпрос, който чувам, е: „Защо просто не мога да посея семе и да спечеля лотарията?“

**НЕКА ВИ КАЖА ПАК –
СМЯТАМ, ЧЕ ТРЯБВА
ОТНОВО ДА ГО ЧУЕТЕ
– БОГ ДЪРЖИ ВАШИЯ
ПЛАН!**

Добре, нека първо да поговорим за въпроса за рекордно големия елен. Разбира се, че вярвам, че е възможно да отстрелям най-големия елен, ако това е мое страстно желание, но то не е. Обикновено ловувам заради месото и не съм мотивиран да преследвам рекордно голям елен. Една от причините да не съм мотивиран да преследвам рекордно голям елен, е тази, която преди малко ви споделих – човек не се опитва да лови кит във ваната си. Еленът с рекорден размер не е в моя имот. Ако бях наистина заинтересован да улова този елен, тогава знам, че ще се наложи да отида някъде другаде да отстрелям този екземпляр. Възможно е да се наложи да науча някои нови тактики, тъй като рекордно големите елени обикновено са нощни животни и имат свои уникални навици. Ще се наложи да направя много проучвания и да се моля да намеря хабитата на такива животни. Но аз не искам да се занимавам с всичко това. Обичам да излизам на лов в собствените си гори. Харесва ми да изляза в задния си двор и да улова елен с вкусно месо, без да напускам комфорта на собствения си имот. Но в отговор на вашия въпрос, вярвам, че човек може да се довери на Бог точно за такъв рекордно голям елен, но все пак не забравяйте какво ви казах. Колкото по-уникално и специфично е това, за което вярвате, толкова по-важно е местоположението, времето и метода, по който ще го получите.

Обикновено, когато получа имейл от някой, който ме пита защо милион долари не са се появили до пет дни, аз осъзнавам, че най-вероятно разговарям с човек, който не е научил разликата между това да стои във вяра и да е самонадеян.

Като имейла, който получих един ден, в който хората споделяха, че ще посеят семе за десет милиона, които да получат до 30 дни, а те нямаха какво да ядат, не си бяха плащали наема от три месеца и бяха безработни. Тези

хора бяха далеч извън своята лична вяра.

Тогава, Гари, казвате, че Бог не може да даде на някого десет милиона долара ли? Разбира се, че Бог може. Всичко е възможно за Бог. Въпросът не е дали Бог може, а дали вие действително имате вярата за това, което искате. Ако вярата ви не може да ви донесе храната, от която имате нужда, съмнявам се, че ще имате вяра за десет милиона долара в този момент от живота си. Но можете да стигнете до там! Трябва да започнете от там, докдето сте стигнали, да научите как действа вярата и да разширите своя капацитет да боравите с повече от това, с което имате сега.

Можем ли да вярваме, че ще спечелим лотарията?

Какво да кажем за лотарията?

Нека направо да коментираме това. Тези лотарийни печалби стават все по-големи през последните няколко години. Спомням си как миналата година печалбата достигна почти милиард долара! Никога не си бях купувал лотариен билет през живота, но този път, когато печалбата достигна рекордните милиард долара, няколко човека от нас в офиса си казахме: „Хей, дайте да си купим поне някой и друг билет.“ Не се замислих много, но си казах, че няма проблем да похарча няколко долара за това. Знаех, че шансовете са нищожни, нямах никакво убеждение, че е възможно да спечеля, но предполагам, че прецених, че мога да дам и аз някой долар. Всички казваха, че все някой трябва да спечели лотарията. Вероятно съм си мислел, че когато някой спечели този милиард, не бих искал да си казвам, че съм пропуснал дори да участвам. Срам ме е да ви кажа, че аз всъщност се поддадох на това.

Но в онази вечер Господ ми говори на сън за лотарията. Той просто ми каза в съня: „Всичките Ми обещания са твои!“ „Да, Господи, чух Те кристално ясно“ – отговорих аз. Да, Бог ме изобличи, но Той също така ме насърчи. Показа-

за ми, че не се нуждая да участвам в лотарията и че ако имам нужда от този милиард, Той ще го подсигури за мен, когато ми е необходим. Имам над 7000 обещания, върху които притежавам законно право и тези обещания са ми повече от достатъчни!

А сега, обратно на въпроса за сеенето за печелене на лотарията или на някакво състезание – вие нямате пълномощия над тях. Аз мога да сея за елен, защото еленът е подчинен на човека. Аз имам законни правомощия над тези свободни животни. Но аз нямам правомощия над лотарията; това е една хазартна игра, в която всичко е на късмет.

КАК ДА ПОЗНАЕТЕ КОГАТО НЕ СТОИТЕ ВЪВ ВЯРА

Ако се научите да преценявате дали стоите във вяра или не, това ще ви помогне да вземате правилни решения и също така да знаете кога да не вземате никакво решение, ако стоите в страх. Запомнете, че вярата е убедена, очакваща и пълна с мир. Убедеността беше нещо, което няхах, когато излязох, за да уловя първия си трофеен елен. Аз няхах вяра. Можете ли да разпознаете кога не стоите във вяра? Надявам се да е така.

Както вече знаете, с Дренда сме собственици на 60 акра красива земя, в която има гори, блато и ливади. Имотът е направо перфектен за лов на елени. Навсякъде около имота ни има засадени различни реколти, а горите и блатото са естествени магнити за елените. Аз съм си обзавел офиса над гаража с дървени рафтове и вграденна газова камина. Там е тихо, уютно, чудесен офис тип “мъжка бърлога”, където много обичам да работя. Единственото нещо, което му липсваше, бе един трофей, който да закача на стената зад бюрото ми. Ако трябва да бъда напълно откровен, никога не съм се интересувал от улова

на огромни елени, тъй като ги ловях заради месото, а и не бях отстрелвал елен, който да е толкова голям, че да си заслужава да го окачам на стената. Но колкото повече се замислях за това, реших да се съглася с Дренда, тъй като тя беше тази, която настояваше да отстрелям голям елен за офиса си.

Живеехме в имота от пет години вече, когато взехме такова решение, но аз никога не бях виждал голям елен в него. Всеки ловен сезон съм излизал и съм отстрелвал по няколко елена с рога с осем разклонения, но не и нещо, което да си заслужава да се препарира и окачва на стената. Но през тази година казах на Дренда, че възнамерявам да изляза за голям елен, който да окача като трофей на стената. Пак повтарям, че в нашия имот никъде не бях срещал толкова голям елен. Кухненският ни прозорец гледа право към гората и към ливадите, но аз никога не бях виждал такъв екземпляр.

Все пак с Дренда посяхме своето семе за голям елен. Написах върху чека, че сея за елен с рога с десет или повече разклонения. Помолихме се върху семето и аз го оставих на бюрото си, за да го изпратя. Пликът с чека стоя на бюрото цели три дни и аз просто не можех да го изпратя. Знаех, че нямам вяра за такъв огромен елен. Имах вяра за елен с рога с осем, с шест, с четири разклонения. Никакъв проблем за такива. Но ми беше трудно да си представя този рекордно голям елен с увереността, която ми казва, че аз знам, че аз знам, че наистина знам, че ще отстрелям такъв или дори по-голям елен, ко-

**ТО ВЕЧЕ ЦЯЛОТО Е ВАШЕ,
ЦЯЛОТО ЦАРСТВО. БОГ
НЕ МОЖЕ ДА ПРИБА-
ВИ НИЩО ПОВЕЧЕ КЪМ
ТОВА, КОЕТО ВЕЧЕ ВИ Е
ДАЛ. ВИЕ ВЕЧЕ ГО ИМАТЕ
– ЦЯЛОТО!**

гато изляза на лов. Имах достатъчно опит с Царството, за да знам, че това не е вяра. Затова скъсах този чек и го замених с чек, на който написах: „за елен с четири или повече разклонения на рогата“ и чак тогава го изпратих.

Вечерта, преди да изляза на лов, казах на Дренда какво съм направил. „Нямам вярата за такъв голям елен“ – признах й аз. Тя ме погледна и ми каза: „Ти вярвай за този елен, а аз ще вярвам за трофейния екземпляр. Бог е способен да направи несравнимо повече отколкото искаш или мислиш!“.

Утрото настъпи с обичайното шумолене на катериците по дърветата и с птичите песни в гората. Ароматът на есенните листа ме върна в мислите ми към многото пъти, в които бях излизал на лов за елени. Не бях стоял повече от 20 минути, когато чух приближаването на елен през гората. Еленът се беше насочил право към моето дърво и аз се подготвих за стрелба. Когато еленът приближи, видях, че рогата му са с четири разклонения – точният елен, за който обикновено излизах на лов, защото месото им е много добро. Еленът пристъпи към откритото пространство пред дървото, застана на около 20 метра от мен и аз отпуснах тетивата. Не ми стана никак приятно, когато видях, че стрелата го улучи много високо и по-назад и разбрах, че ще се наложи да го проследя. Еленът веднага побягна към гората, след това скочи към полето с царица, което граничеше с гората и се изгуби от погледа ми. Все още го чувах да тича през царевичното поле, а от силата, с която тичаше, знаех, че ще се наложи дълго време да го следя.

Изчаках в ловната вишка още около 20 минути и след това реших да слеза от дървото и да разгледам резултата от изстрела. Ясно личеше, че съм улучил елена и видях встрани следи от кръв. Когато проследих кръвта, се насърчих от това, че следите бяха много ясни. Но след около 90

метра кървавите следи започнаха да избледняват. Оглеждах се и се оглеждах, но не можех да открия нито капка. След два часа търсене разбрах, че еленът е избягал. Бях много разочарован. На първо място, защото не искам да раня животно и да го изгубя, а на второ, бях разочарован от неточния си изстрел.

Докато стоях в нивата с царица, си помислих. *„Все още имам шанс. Може да се натъкна на елен докато вървя към вкъщи през нивата, а после и през блатистото място.“* Заредих си арбалета. Докато бавно си проправях път през буренясалото дърво в нивата, изведнъж един елен изскочи и премина пред мен. Понеже не знаеше какво точно съм аз, еленът спря и се обърна назад. Бях с камуфлажно облекло и еленът сякаш се поколеба, защото очевидно не можеше да разбере какво точно съм аз. Всичко се случи в рамките на няколко секунди. Можех да видя, че има рога, но не виждах с колко разклонения са и колко е голямо животното. Знаех, че разполагам с част от секундата, за да реше какво ще правя с този елен. Животното стоеше обърнато настрани на около 50 метра от мен, което е отвъд обсега на моя арбалет. Бързо се прицелих в горната част на гърба му и изстрелях стрелата. Еленът мигновено падна на място, когато го уличи стрелата и не помръдна. Бях леко изненадан. Наистина ли се случи това?

Когато се приближих до елена, първото нещо, което казах, беше: „Вярата на Дренда!“ Еленът беше огромен. Изброих 26 разклонения на рогата му, а имаше и малки, падащи надолу рогца. Никога през живота си не бях виждал толкова голям елен. Ако кажа, че бях във възторг, няма да е достатъчно. Както може би предполагате, еленът сега е над бюрото в моя офис. Искам обаче за кратко да поговоря за този елен. Как или защо се появи той?

Този с четирите разклонения на рогата се появи съвсем навреме, макар че аз не се справих с изстрела. Но Дренда

каза, че тя ще вярва за трофейния елен. Тя имаше голямо предимство спрямо мен. Дренда не излиза на лов и за нея трофеен елен е точно толкова лесен за отстрелване, колкото и всеки друг екземпляр. За нея са все елени. И понеже не ходи на лов, в представите си тя нямаше никакви оспорващи вярата ѝ картини за невъзможност. Аз изобщо не бях виждал голям елен в имота, но нейната вяра не се базираше на това какво има и какво няма в имота. Тя вярваше, че Бог е способен да доведе това животно.

Този лов се провеждаше по време на размножителния сезон на елените, когато животните са разгонени и могат да пропътуват километри в търсене на женска. Затова винаги има вероятност да се появи елен на територия, която не е обичайна за него, както се случи и този път.

ПАРТНИРАНЕ ВЪВ ВЯРА

Вярата на Дренда беше причината за улова на този елен, въпреки че аз няхах вяра за трофеен улов. Искам да го прочетете отново. Аз няхах вяра за трофеен елен! Знам какво си мислите! „Момент, Гари, объркващо е. Ако не си имал вяра за този елен, защо той се е появил?“. Нека ви покажа.

А веднъж, когато народът Го притискаше да слуша Божието слово, Той стоеше при Генисаретското езеро. И видя две ладии, спрени край езерото; а рибарите бяха излезли от тях и изпиреха мрежите си. И като влезе в една от ладии, която беше Симонова, помоли го да я отдалечи малко от сушата, и седна, та поучаваше народа от ладията. И като престана да говори, рече на Симон: „Оттегли ладията към дълбокото и хвърлете мрежите за ловитба.“

А Симон в отговор рече: „Учителю, цяла нощ се трудихме и нищо не уловихме, но по Твоята дума ще хвърля мрежите.“

И като сториха това, уловиха твърде много риба, така щото се прокъсваха мрежите им. И извикаха съдружниците си от другата ладия да им дойдат на помощ; и те дойдоха и напълниха и двете ладии до толкова, щото щяха да потънат.

Лука 5:1-7

Знам, че вече разглеждахме тази история, но искам да посоча нещо, което ще даде отговор на вашия въпрос.

*И като сториха това, уловиха твърде много риба, така щото се прокъсваха мрежите им. **И извикаха съдружниците си от другата ладия да им дойдат на помощ; и те дойдоха и напълниха и двете ладии до толкова, щото щяха да потънат.***

Искам да ви задам един въпрос. Колко вяра имаха Яков и Йоан, за да се напълни и тяхната лодка с риба? Отговорът е – николко! Ако си спомняте, лодката на Петър, а също и лодките на Яков и на Йоан, са на брега и те перат мрежите си, когато минава Исус. Исус пита Петър дали може да използва неговата лодка, за да проповядва от нея, а след това му казва да хвърли мрежата си в дълбоките води, за да улови риба. В резултат на това Петър хваща толкова много риба, че мрежите се прокъсват и лодката му започва да потъва. Петър вика съдружниците си, които са на брега, да дойдат и да му помогнат да извлече рибата. Тяхната лодка се пълни точно толкова, колкото и лодката на Петър. Въпросът ми към вас е: „Колко вяра имаха Яков и Йоан, че да се напълни и тяхната лод-

ка?“ Отговорът е – няколко. Защо тогава техните лодки са пълни с толкова риба, колкото лодката на Петър? Текстът отговаря на този въпрос – казва се, че те са съдружници.

Определението на речника на Колинс за съдружник е: „Човек, който споделя или се свързва с друг в някакво действие или усилие; като обикновено споделя както рисковете, така и облагите.“

Съдружието е правен съюз, при който се споделят рисковете, разходите и печалбите в бизнеса. Когато вярата на Петър последва Исус, той на практика отдава на Господ

**ВИНАГИ КАЗВАМ, ЧЕ
БОЖИИТЕ ТАЙНИ СА
СКРИТИ ЗА ВАС, А НЕ
ОТ ВАС! САТАНА ЖИВЕЕ
В МРАК И НЕ ПОЗНАВА
ПЛАНОВЕТЕ НА БОГ.**

бизнеса в правен смисъл, а не само лодката. Технически, Яков и Йоан също притежават част от лодката, която Петър позволява на Исус да използва. Именно поради това и двете лодки се пълнят еднакво с риба.

Така че чия вяра носи такава голяма жътва? Очевидно е вярата на Петър. Той е този, който казва: *Господарю, цяла нощ работим неуморно и нищо не сме уловили. Но поради Твоята дума ще хвърля мрежите.*

И така, Яков и Йоан жънат същата реколта като Петър, въпреки че те не упражняват никаква вяра в ситуацията. Така стана и с Дренда. Ние сме партньори и сме едно. Нейната вяра направи така, че този голям елен да се появи пред мен. Виждате, че тази концепция за съдружничеството е много силен духовен принцип, както видяхме и в тази история. Павел също говори за този принцип на партнирането в посланието си към филипяните.

Благодаря на моя Бог всеки път, когато си спомням за вас, винаги във всяка моя молитва, като

се моля за всички вас с радост за вашето участие в делото на благовестието от първия ден дори до сега; като съм уверен именно в това, че оня, който е почнал добро дело във вас, ще го усъвършенства до деня на Исус Христос.

*И право е да мисля това за всички вас, понеже ви имам на сърце, тъй като **вие всички сте съучастници с мене в благодатта**, както в оковите ми, тъй и в защитата и в утвърждението на Благовестието.*

Филипяни 1:3-7

Павел казва, че си спомня за църквата във Филипи с радост заради непрестанното им партниране с неговото служение. Казва също, че поради съучастието им или партнирането им с него, сега те участват в Божията благодат, която е върху служението му. Благодатта е Божието овластяване или Божията способност, която е върху Павел, за да изпълни своето поръчение от Бога. Църквата във Филипи участва в разходите за това дело и също както Яков и Йоан, те участват в помазанието и благодатта, която е върху това дело. Нека отворим на 4 глава и ще видите удивителния резултат, до който води партнирането.

Но сторихте добре, като взехте участие в скръбта ми. А и вие, филипяни, знаете, че когато излязох от Македония и почнах делото на благовестието, ни една църква, освен вие, не влезе във връзка с мене за даване и вземане; защото и в Солун един-два пъти ми пращахте за нуждата ми. Не че искам подаръка, но искам плода, който се умножава за ваша сметка. Но получих всичко и имам изобилно; наситих се като получих от Епафродит изпратеното от вас, благоуханна ми-

*ризма, жертва приятна, благоугодна на Бога. А
моят Бог ще снабди всяка ваша нужда според
Своето богатство в слава в Христос Исус.*

Филипяни 4:14-19

Обърнете внимание какво точно казва Павел на църквата във Филипи: *А моят Бог ще снабди всяка ваша нужда*. Забележете, че той не казва „Вашият Бог ще снабди всяка ваша нужда, защото вие бяхте щедри към мен.“ НЕ! Той казва: „Моят Бог ще снабди всяка ваша нужда! Нали разбирате, че филипяните са партньори на Павел и като такива те участват в благодатта над делото на Павел. Също както Яков и Йоан, които хващат всичката онази риба поради вярата на Петър, Павел заявява, че техните нужди ще бъдат снабдени поради неговата вяра! Надявам се да можете да видите предимството на този принцип.

Да предположим, че се нуждаете от кола и изберете да си партнирате с нас като служение. Нека предположим също, че колата струва \$30 000. Когато сеете в нашето служение, вие разбирате какво означава сътрудничеството. Вие участвате в помазанието и благодатта на нашето служение. Като служение ние много лесно можем да се съгласим за тези \$30 000, понеже като служение отдавна сме подминали нуждата от такава сума. Лесно можем да вярваме за \$30 000, тъй като вече харчим милиони на година. Преди време обаче, добре помня, когато се налагаше да вярваме за \$30 000 и тогава тази сума ни се струваше като огромна планина. Така че, ако ме питате дали мога да повярвам на Бог за \$30 000, отговорът ми е: „Абсолютно.“ Също както Павел, когато ние сме в съгласие и си сътрудничим, аз мога да провъзглася, че нуждите ви ще бъдат снабдени не поради вашата вяра, а поради моята.

Очевидно, вие също трябва да стоите във вяра, когато

сеете своето семе за сумата от \$30 000, и трябва да бъдете уверени не само в Словото на Бог, но и в мен. Трябва да вярвате и на мен, да сте уверени, че аз съм помазан и призван от Бог, че оперирам в почтеност, а също и да виждате явни резултати в моя живот и служение. Ако видите какво правим и сте наясно откъде сме тръгнали, ще знаете, че имам вяра за \$30 000! Вие може да нямате вяра за такава сума, но ние заедно можем да си партнираме и да видим удивителни неща. Същото се случи и с трофейния ми елен. Дренда ми каза вечерта преди да изляза на лов: „Ти си вярвай за твоя елен, а аз ще вярвам за трофейния елен!“ Така работи партньорството.

ИЗБОР НА СТРАТЕГИЧЕСКИ ПАРТНЬОРСТВА

Позволете ми да изложа някои основни правила като ви задам един въпрос. Ако възнамерявате да стартирате компютърна компания, бихте ли предпочели човек, който е първа година студент, без пари, да ви бъде партньор или ще искате да е някой, който вече е изградил печеливш бизнес в тази сфера и разполага с финанси, за да ви помогне със стартирането на вашата компания? Разбира се, има много неща тук, които могат да бъдат променени, аз само се опитвам да ви дам пример. Смятам, че, на първо четене, очевидният избор би бил някой, който има опит, доказана репутация и не е на път да фалира!

Същото се отнася и когато искате да сеете в служение, с което да си партнирате. Моля ви, не бъркайте това, което ви казвам, с прякото водителство от Бог да си сътрудничите с конкретно служение. Божието водителство далеч надминава това, за което ви говоря тук. Много пъти Бог ще ви води да си партнирате с някой, който върши Неговото дело, а друг път вие ще можете сами да избирате. Говоря специално за сеенето като избор, който вие правите,

сеене, когато желаете да преминете на едно по-дълбоко ниво. Аз самият сея в служения, на които имам доверие, с изричната цел да увелича средствата, от които се нуждая в моя живот. Едно правило, което никога не нарушавам, е да сея в служения или индивидуални призиви, които разбират вярата и съгласието, освен когато сея в живота на бедните и на нуждаещите се. Разбира се, ние нямаме очакване бедните и нуждаещите се да разбират вярата. Ние сеем от любов към тях, а Бог е Този, Който ще ни възнагради. Сеенето в живота на бедните е различен вид сеене от това, за което говорим тук. Друго нещо, което търся, когато сея, е да намеря такова служение или индивидуален призив, в който виждам същите плодове, за които вярвам, че ще постигна и в моя живот.

Например, моята компания притежава два самолета. Преди да ги купя, аз посях семе за всеки един от тях в Божието дело, в служение, което знам, че в миналото е плащало за много скъпи самолети. И като казвам много, наистина имам предвид много скъпи самолети и то платени в брой. Когато става въпрос за самолетите, те са демонстрирали явни резултати. Знаех, че те без проблем могат да се съгласят с мен за самолет и да стоят във вяра докато го получа. Нямах да си партнирам със служение, в което смятат, че самолетите са твърде скъпи и не си струва да ги притежаваме. Това не е никакво единство и съгласие. Не, аз исках да съм в съгласие със служение, което разбира в какво положение съм, може да вярва с мен на Бог за самолет и което има съответните плодове в доказателство.

Пилот съм от 19-годишен и се научих да излитам от една чакълена писта, дълга едва 900 метра в провинцията. Наемал съм самолети през целия си живот, докато един ден не си помислих: „Знам какво да направя. Ще посея семе и ще вярвам на Бог за свой собствен самолет.“

Е, точно това направих. Знаех конкретния модел, за който щях да посея с вяра. Затова написах този модел самолет върху чека и двамата с Дренда се съгласихме за него. След това изпратихме чека на служението, за което ви споменах.

Мина един месец, а на мен ми предстоеше рутинен преглед при личния лекар. Докато разговарях с доктора, той ми каза: „Случайно да знаеш някой, който би искал да си купи самолет?“ Бях малко изненадан от въпроса, тъй като никой никога през живота ми не ме е питал подобно нещо. Затова попитах какъв е моделът на самолета и се оказа, че той е точно такъв, за какъвто аз бях посял с вяра. Това вече привлече вниманието ми. Отидох и разгледах самолета, свързах се със собственика и той ме качи за кратък полет. Самолетът беше перфектен. Имаше само един проблем. В този момент аз не разполагах с необходимите пари, за да мога да платя за него. Но Бог имаше план.

Предната есен, а сега вече беше март месец, аз бях получил една къща от моя баща, която щях да възстановявам и да превръщам в офис-сграда през пролетта. Татко ми каза, че той е спрял водата преди зимата, затова аз не отидох да проверя дали е така. Само няколко дни след като бях разглеждал самолета, моят брат се обади и ми каза, че къщата е съсипана. После обясни, че гипсокартонът в цялата къща е унищожен, а на повечето места дори е паднал от стените. Очевидно водата не е била спряна и през зимата тръбите са замръзнали. Сега през март времето се затопляше и водата започнала да тече в къщата. Никой не знае колко време е текла, но за такива щети трябва да е текла най-малкото две седмици.

Това, което моят брат не знаеше, е че аз вече бях подписал договор със строителен предприемач, според който компанията трябва да свали всичкия гипсокартон по

стените, както и външната обшивка на къщата. Това беше част от ремонтния процес за превръщането на къщата в моя нов офис-комплекс. Но ето кое беше най-готиното. Застрахователната компания плати иска за нанесените от водата щети и сумата възлизаше на толкова, колкото струваше самолетът. Аз платих в брой за своя самолет!

Затова, помнете, партнирането е силен духовен принцип, който трябва да помните и от който да се възползвате.

С това ще приключим дискусията за сеене, когато сте във вяра. Но какво се случва, след като вече сте посели своето семе? Повярвайте ми, повечето хора нямат никаква представа, а доказателство за това са многото християни, които сеят, но не жънат нищо, нито виждат някакъв резултат от даването си. Нима след като сте посели семето си с вяра е време да си седнете някъде, да пиете лимонада и да чакате, докато дойде жътвата?

Дано да не правите това! В следващата глава ще обсъдим какво трябва да правите.

ГЛАВА 8

ИМАТЕ НУЖДА ОТ ПЛАН!

Когато Брад и Черити за първи път дойдоха в нашата църква, аз изобщо не ги познавах. Спомням си, че ги поздравявах и провеждах някакви незначителни разговори с тях. За първи път привлякоха моето внимание в духовен смисъл на една от женските конференции, организирани от Дренда. Конференцията започваше в четвъртък вечер, а свършваше в събота следобед. Много от посетителките обикновено остават за вечерната ни служба в събота. Същата тази събота дойдоха след службата Брад и Черити с молба. Те искаха да започнат бизнес и ме попитаха дали ще приема да посеят в нашето служение и да се моля за тях за въпросния бизнес.

По-късно разбрах, че Черити е наела щанд по време на женската конференция, на който да продава някои от нейните ръчно изработени продукти за къдравите коси на афроамериканците. Тя наела щанда за 150 долара, продала продукти за 350 и така чистата ѝ печалба била 200 долара.

На съботната служба и двамата със съпруга ѝ излязоха напред и пожелаха да посеят тези 200 долара в нашето служение като семе за разрастването на техния бизнес.

Аз, разбира се, се съгласих и ние се помолихме. Не съм се замислял много за това, но можех да видя страстта в техните очи и беше повече от ясно, че те стоят във вяра, освобождавайки своето семе.

Ще ви дам малко предистория за Брад и Черити. Той беше IT мениджър на компания, а Черити изкарваше по десет долара на час, работейки на ненормирано време. Съвсем обикновено семейство, живеещо от аванс до заплата. След конференцията те продължиха да продават техните продукти на приятели и имаха някои онлайн продажби, но признаха, че бизнесът не е успял да потръгне както са очаквали. Бог обаче работеше зад кулисите, подготвяйки бъдещия им растеж.

Основен компонент на техните продукти е щраусовата мас, която те закупуваха от фермер, който отглежда щрауси в Калифорния и който обаче искал да продаде своята компания. Цената ѝ била \$40 000. Черити знаеше, че това е невероятна възможност за бъдещото разрастване на тяхната компания, но двамата с Брад не разполагаха с тези \$40 000. Имаха достатъчно само за самолетните билети, за да отидат да разгледат фермата в Калифорния. Брад разказа как колкото повече приближавали Калифорния, толкова по-нервен ставал той. Чудел се какво да каже на собственика, при положение, че нямали парите, а си били дали обещание един на друг да не вземат пари назаем за своя бизнес. Когато пристигнали в Калифорния, фермерът ги развел навсякъде, но им казал, че вече е намерил купувач за компанията за щраусова мас. Изглежда нещата не се получавали. Собственикът обаче помолил Брад да свърши малко IT работа за него и Брад приел.

През това време Брад и Черити развили взаимоотношения с него и един ден той им казал, че е решил да продаде бизнеса си на тях. Освен това приел те да му изплащат на месечни вноски и така Брад и Черити полу-

чиха своята компания за щраусова мас. Горедолу по това време двамата чуха за един от нашите строителни проекти, които стартирахме във *Фейт Лайф* и отвътре усетили силен подтик да се включат. Те бяха видели как първото семе, което бяха посели по-рано, напълно беше променило техния бизнес и сега разбираха, че е време бизнесът им да стигне до едно съвсем ново ниво и искаха да посетят значителна сума. Брад и Черити отново се срещнаха с мен пред църквата и посяха за своя бизнес семе на вяра, но с конкретна цел. Те не сееха за увеличаването на личните им финанси, а сееха с вяра за шест цифрена сума, която обаче искаха да посетят след това в нашия строителен проект.

Накратко, настъпи голяма промяна в техния продукт и Бог подsigури нова съставка, която така промени самия продукт, че той се оказа най-доброто за къдравите коси на афроамериканците. Продуктът стана хит. И за много кратко време те дадоха за въпросния проект шестцифрената сума. Сега те спонсорират проекти из цяла Африка, а паричният им поток е повече от седем цифрен. Всичко това се случи само за три години. Каква невероятна история за това как от 10 долара на час те достигнаха милиони за три години! Удивително!

Това е невероятна история и чудесен пример как Бог работи с вас, за да подsigури снабдяването ви и да изгради вашето влияние. Първото нещо, което ме впечатли, бяха техните сърца за Царството и целта, заради която искаха да имат успешна компания – за да подкрепят финансово Царството на Бог. На второ място беше начинът, по който работиха с Бог, за да разработят структурата, продукта и плана за компанията направо от нулата. Това би трябвало да вдъхнови всеки, който иска да извърши нещо значимо, което не зависи от това колко пари имате или какво знаете, когато започвате. Бог е Този, Който ще

работи заедно с вас през цялото време.

Това ме води до четвъртия принцип на Царството, на който Бог ме научи, а той е че след като посеете и освободите своята вяра, вие трябва да се вслушате, за да чуете плана.

Стъпка #4: След като посеете и освободите своята вяра, вие се нуждаете от план.

Вие им дайте нещо да ядат. – отговори Исус.

А те попитаха: “Да не искаш да идем да похарчим двеста сребърни монети за хляб, за да можем да ги нахраним?”

Затова Исус ги попита: “Колко хляба имате? Идете и вижте.”

Като провериха, те Му казаха: „Пет хляба, а също и две риби.“

Тогава Исус каза на учениците Си да накарат хората да се разделят на групи и да насядат на тревата. И така, хората насядаха в редици, на групи от по сто и по петдесет. След това Исус взе петте хляба и двете риби, погледна нагоре към небето и благодари на Бог. Той разчупи хлябовете и ги даде на Своите ученици, за да ги раздадат на народа. Раздели също и двете риби помежду всички тях. Всички ядоха и се наситиха. А след това учениците вдигнаха дванадесет коша, пълни с останалото от хляба и от рибата. Броят на мъжете, които се нахраниха, беше пет хиляди.

Марк 6:37-44 (версия - GNT)

Щом посеете своето семе с вяра, трябва да чуете какъв е планът от Святия Дух.

Исус дава на учениците план на действие *преди* рибите и хляба да се умножат. Трябва да разберете това. Щом посеете своето семе с вяра, трябва да чуете какъв е планът от Святия Дух. Най-добрият начин, по който да направите това, е като прекарвате време в молитва в Духа. Едва ли бихте искали да вземате решения или да тръгнете със свои сили докато не чуете ясно от Него. Има няколко причини за това. На първо място, ако се опитате до го направите със свои сили, вие ще мислите прекалено ограничено. На второ място, възможно е да се опитате да си изградите план на базата на онова, което вече знаете, а Бог може да иска да ви поведе в съвсем нова посока. Вие вече сте опитвали да действате според това, което знаете, но сега ви трябва свежа идея и план, който да промени вашата жътва. Затова, чакайте Господ за Неговите свежи идеи и план. Те могат да дойдат от всяко място. Възможно е да видите някъде обява, да се срещнете с човек или просто да сънувате сън както се случи с мен. Бог ще привлече вниманието ви и ще ви помогне със създаването на новия ви план. Нека ви дам пример защо това е толкова важно.

СИЛАТА НА ЕДИН ПЛАН

Сигурно съм давал този пример във всяка една от книгите от поредицата „Твоята финансова революция“, но той е толкова силен, че си струва да го повторя отново. Ако ви кажа, че мога да разреша всичките ви финансови проблеми със следващите думи, сигурен съм, че ще седнете внимателно, ще следите за всеки детайл с химикалка в ръка. Е, подгответе се, защото ето отговорът ми за вас. Изкарайте 10 милиона нетен доход през тази година. Да, така казах, изкарайте десет милиона преди да е свършила годината. За повечето хора такова нещо би поставило финансите им в добра посока и би ги направило платежоспособни.

Какво? Май долавям, че хихикате? Смеете ли се? Когато казвам на хората в аудиторията да направят подобно нещо, започвам да чувам подхилвания навсякъде в залата. Затова ги питам защо се смеят. Смеят се, защото за тях това звучи като шега; невъзможно е. След това им обяснявам, че в някакъв момент, докато аз постепенно намалявам цифрата на доходите, които те трябва да изкарат за една година, те ще спрат да се смеят и ще си кажат: „О, това е постижимо, аз мога да го направя.“

И така, къде спирате да се смеете вие, на \$600 000 на година? Къде се виждате вие, на \$200 000 или може би на \$100 000 на година? Може би вашата цифра е много по-малка, вероятно \$45 000 на година. Но някъде между милион и един долар, вие ще намерите цифрата, за която спокойно да кажете: „Мисля, че това мога да го направя.“ И там е проблемът – вие ще останете точно на това ниво. Разберете, никой не прави опит да постигне нещо, което смята, че е невъзможно за него. Ето къде е проблемът. Вие сте вързани или ограничени от собствените си мисли.

Позволете ми сега да ви покажа силата на плана. Нека направя същото твърдение, че всичките ви проблеми ще се решат, ако вие изкарате 10 милиона чиста печалба тази година. Обаче този път ще ви предложи и договор, за да изкарате малко пари. Ще ви плащам по 500 долара на всяка кутия, в която да поставите една топка, да я опаковате, запечатате, надпишете за изпращане, а след това да я оставите встрани. Да предположим, че можете да опаковате по 100 кашона на час, което прави \$50 000 на час. Да речем, че работите сигурни 10 часа на ден, което означава, че приходите ви за един ден се равняват на \$500 000. Ако сега ви кажа, че трябва да изкарате десет милиона преди края на годината, какво бихте ми отговорили? „ЛЕСНА РАБОТА! Ще ми отнеме само двадесет работни дни.“ Добре, нека ви попитам какво се промени? Аб-

солютно нищо, освен факта, че сега вече вие разполагате с план, който, ако следвате, ще ви гарантира постигането на целта от 10 милиона приходи за годината.

Схващате ли? Оставена на собственото ви въображение, целта ви ще ви се струва непостижима и вие ще се примирите с онова, което СПОРЕД ВАС е възможно. Вие обаче нямате нужда от собственото си мнение, така или иначе вече живеете в този ограничен свят от доста дълго време. Не, сега се нуждаете от Святия Дух, Който да ви помогне да мечтаете.

БОГ ИМА ПЛАН ЗА ВАС

Разказах ви по-рано за ужасната финансова ситуация, в която се намирахме и за паническите атаки и депресията, от които страдах поради това. Когато започнах да научавам какъв е начинът на Царството, по който да живея, аз нямаше към кого да се обърна, освен към Бог. Той ми говори и ми даде план как да стартирам „Форуърд Файненшъл Груп“ и да покажа на хората как да излязат от дълг. Това беше откачено! Спомням си как седях у дома и си мислех за това, което Бог ми говореше да направя, чудейки се: „Как ми се иска първо да покажеш това на мен.“ Но Той ми отговори, че аз ще изляза от дълговете си докато изпълнявам Неговия план.

Когато с Дренда стартирахме бизнес плана, който Бог ни беше дал, нямахме оборудване, нямахме компютър, нямахме нищо. Но когато видяхме какъв точно е планът, аз разбрах, че той ще подейства; знаех, че е възможен. Под план имам предвид стратегията и детайлите, които Бог ни показва във връзка с изпълняването му. Възможно е, аз мога да го направя! Всъщност, с удоволствие ще го направя.

Точно както в ситуацията с Брад и Черити, Бог промис-

ли за цялото първоначално оборудване, от което имахме нужда. Странно, но един ден моят баща, който притежаваше малка пицария и нямаше нужда от компютър, ми каза, че иска да купи един и ме покани да го придружа, за да му помогна с избора. Аз отидох и той си купи компютър, а също и текстообработваща програма, която каза, че мога да използвам на неговия компютър. Трябва да знаете, че нищо не разбирах от компютри. Той живееше на километър и половина надолу по улицата от нашата къща и аз започнах да изучавам този компютър и тази програма, докато не се научих да подготвям страхотни презентации за клиентите, в които им показвах как могат да елиминират своя дълг. Бог промисли и го направи възможно, когато все още няхах пари.

Компанията се разрастваше и аз започнах да наемам търговски представители. В онези дни използвахме електронни калкулатори, за да изчисляваме спестовните планове на всяко семейство. След това въвеждахме данните в един шаблон, който бях създал на текстообработващата програма и ги отпечатвахме, за да могат нашите представители да ги предоставят на клиентите. Матричният принтер скрибуцаше по цял ден, спомнете си ги, нали? Много скоро секретарката не можеше да смогва с всичката работа и се наложи да наема още един човек, който да въвежда и печата данните на всеки наш клиент.

Осъзнах, че е необходимо да подобря начина, по който организирам бизнеса. Нуждаех се от компютърна програма, която да може да изчислява всичките финансови уравнения на клиентите, след като въведем необходимите данни. С Дренда помолихме Господ за помощ и поискахме Той да ни изпрати компютърен програмист, който да можем да си позволим и който да разработи такава програма за нашата компания.

Няколко месеца след като се бяхме помолили с тази

молитва, аз бях на посещение при клиент, който, след като видя материалите, които съм отпечатал за него, попита: „На ръка ли правите това?“ Отговорих му: „Да, но много искаме да започнем да използваме подобаваща компютърна програма, която да прави това вместо нас.“ Той ме погледна и ми каза, че разработва компютърни програми в работата си, но че е готов след работно време да ни помогне и да разработи за нас това, от което имаме нужда. Представи ми цената и ми предложи да се разплащам разсрочено в рамките на една година.

Програмата изцяло промени нещата и ми позволи да наема още хора. Скоро имахме 300 представители в по-голямата част от източните щати. Това превърна работата на нашата компания с един конкретен търговец, в компания „номер едно“ от общо 5 000 други компании, които също работеха с него.

Стартирайки своя собствена компания и следвайки Святия Дух, ние станаме напълно свободни от дългове, а останалото е история, както другите обичат да казват. Това, което се опитвам да ви кажа, е че Бог ще ви даде план, ако поискате и ако Му позволите да го направи. Той ще ви отведе на места, за които не сте си и представяли, че е възможно.

Отново ще подчертая, че се нуждаете от план. Бог има план за вашия успех. Всъщност Той има много планове за вашия успех. Неговите идеи и мъдрост са неизчерпаеми.

Защото аз зная мислите, които мисля за вас“ – казва Господ, „мисля за мир (бел. пр. планове да ви направя да преуспявате), а не за зло, за да ви дам бъдеще и надежда.

Еремия 29:11

Как чувате плана на Бог?

И така, как чувате плана? Неведнъж съм казвал, молитвата в Духа е най-добрият начин, по който да чуете от Него. Няма да говоря надълго и нашироко за молитвата в Духа, защото книгата „Твоята финансова революция – силата на стратегията“ говори детайлно за чуването на Святия Дух. Но едно кратко обяснение е оправдано.

Обаче, ние поучаваме мъдрост между свършените, ала не мъдрост от тоя век, нито от властниците на тоя век, които преминават; но поучаваме Божията тайнствена премъдрост, която е била скрита, която е била предопределена от Бога преди вековете да ни докара слава. Никой от властниците на тоя век не я е познал; защото, ако я бяха познали, не биха разпнали Господа на славата.

А според както е писано: „Каквото око не е видяло, и ухо не е чуло, и на човешко сърце не е дохождало, всичко това е приготвил Бог за тия, които Го любят.“ А на нас Бог откри това чрез Духа;

понеже Духът издирва всичко, даже и Божиите дълбочини. Защото кой човек знае що има у човека, освен духът на човека, който е в Него? Така и никой не знае що има у Бога, освен Божият Дух. А ние получихме не духа на света, но Духа, Който е от Бога, за да познаем това, което Бог е благоволил да ни подари.

1 Коринтяни 2:6-12

Нещата, които не сме чували, виждали и за които дори не сме си помисляли, както се споменава в този пасаж, са нещата, които ни се разкриват от Святия Дух. Звучи ми като голямо преимущество. Ще се възползвам от това.

Когато сте станали християни, Святият Дух е дошъл да обитава във вас и е започнал да направлява живота ви.

Има обаче едно друго измерение на Святия Дух, което Исус даде на Църквата и което се нарича кръщение в Святия Дух. Точно това виждаме да се случва в деня на Петдесетница, когато Святият Дух слиза върху учениците в горната стая, точно както слиза и върху Исус при река Йордан. Тогава Исус започва Своего служение. Тогава силата на Бог слиза върху Него, за да бъде свидетел за Царството. Исус не прави нито едно чудо като дете. Той не преумножава храната на семейството си, нито ходи по вода като малък. За да проумеете кръщението в Святия Дух, вие трябва да разберете, че има разлика между новородението (когато Божият Дух идва във вас) и кръщението в Святия Дух (когато Святият Дух идва върху вас.)

*А вечерта на същия ден, първия ден на седмицата, когато вратата на стаята, където бяха учениците, беше заключена поради страха от юдеите, Исус дойде, застана посред и каза им: „Мир вам!“ И като рече това, показа им ръцете и ребрата Си и зарадваха се учениците като видяха Господа. И Исус пак им рече: „Мир вам!“ Като Отец изпрати Мене, така и Аз изпращам вас. **И като рече това, духна върху тях и им каза: „Приемете Святия Дух.“***

Йоан 20:19-22

Учениците се новораждат точно тук, в Йоан 20 глава, но Исус въпреки това им казва, че те трябва да чакат за кръщението в Святия Дух, което ще ги направи способни да бъдат свидетели за Царството на Бог.

На които и представи Себе Си жив след страда-

нието Си с много верни доказателства, като им се явяваше през четиридесет дни и им говореше за Божието Царство. И като се събираше с тях, заръча им да не напускат Ерусалим, но да чакат обещаното от Отец, за което каза Той, чухте от Мене. Защото Йоан е кръщавал с вода; а вие ще бъдете кръстени със Святия Дух не след много дни.

Деяния 1:3-5

*Но ще приемете сила, когато **дойде върху вас** Святият Дух, и ще бъдете свидетели за Мене както в Ерусалим, тъй и в цяла Юдея и Самария, и до края на земята.*

Деяния 1:8

Това помазание от Бог носи силата Му и ви прави способни да изпълните Неговото дело. Моля, забележете, че то идва върху вас, а не във вас. Сигурно помнете, че в деня на Петдесетница, всичките ученици, които чакат в горната стая в Ерусалим, са кръстени в Святия Дух. Какво е

ТОВА ПОМАЗАНИЕ ОТ БОГ НОСИ СИЛАТА МУ И ВИ ПРАВИ СПОСОБНИ ДА ИЗПЪЛНИТЕ НЕГОВОТО ДЕЛО.

едно от доказателствата за това? Всички те говорят на езици. Говоренето на езици е споменато в 1 Коринтяни 12 глава като една от деветте духовни дарби, дадени на Църквата. Може вие да смятате, че тези дарби вече са отминали, но аз категорично не съм съгласен с вас. Кръщението в Святия Дух носи със себе си всичките девет духовни дарби, но аз искам да се фокусирам само върху една от тези дарби – говоренето на езици.

Първоначално този дар би могъл да ви се стори нену-

жен, понеже може да си помислите, че той е необходим само ако говорите на хора, които говорят на различен език и вие се опитвате да им проповядвате Евангелието. Но да говорите на хората на език, който вие не знаете, изобщо не е целта на дарбата *говорене на езици*. Нека ви покажа защо това е безценен дар и защо е важен за вашето благоуспяване.

*Защото, който говори на непознат език, той не говори на човеци, а на Бога, защото никой не му разбира, понеже с духа си говори тайни. А който пророкува, той говори на човеци за назидание, за увещание и за утеха. **Който говори на непознат език, назидва себе си; а който пророкува, назидва църквата. Желал бих всички вие да говорите езици; а повече да пророкувате; и който пророкува, е по-горен от този, който говори разни езици, освен ако тълкува, за да се назидва църквата.***

1 Коринтяни 14:2-5

Трябва да разберем контекста на посланието на Павел. Той говори за това как трябва да се провежда едно църковно събиране. На практика той казва, че говоренето на езици не прави нищо за тези, които ги слушат в църквата, защото тези, които ги чуват, не разбират какво казва човекът. Павел казва, че в църквата е много по-полезно да се пророкува, тъй като това се прави на разбираемия език на хората и е по-ефективно.

Но когато става въпрос един отделен индивид да се моли на езици, това вече е друго нещо. Говоренето на езици има огромна полза за този, който говори. Библията казва, че той изговаря тайнства чрез своя дух. Тези тайнства са неща, които човек не знае, но които трябва да знае. На

второ място, Павел казва, че човекът, който говори на езици, назидава себе си. Думата „назидавам“ означава да давам инструкции. Очевидно, ако трябва да научите нещо, то е непознато или е тайна за вас в този момент. Но говоренето на езици носи наставления и инструкции на този, който говори. Аз и вие със сигурност имаме нужда от това, ако искаме да разработим планове, които са отвъд онова, което вече знаем. Както се казва в 1 Коринтяни 2:9-11:

А според както е писано: „Каквото око не е видяло, и ухо не е чуло, и на човешко сърце не е дохождало, всичко това е приготвил Бог за тия, които Го любяат.“ А на нас Бог откри това чрез Духа; понеже Духът издирва всичко, даже и Божиите дълбочини.

Аз се нуждая от тази помощ, а също и вие. Следващият ви въпрос е: „Ако говорите на езици, но не разбирате какво казвате, тогава как изобщо получавате нещо от това, което казвате?“ Точно в това е тайнството. Докато Святият Дух говори чрез вашия човешки дух, умът ви започва да улавя някои от мислите, които протичат през вас. Наричаме това откровение, а думата произлиза от глагола „откривам“. Така че чрез молитвата в Духа, както е наречено говоренето на езици в Библията, вие сте способни да долавяте идеи и мисли, които не са лично ваши.

Сигурен съм, че имате безброй въпроси по темата, затова позволете да ви насърча да вземете моята книга „Твоята финансова революция – силата на стратегията“. Там ще намерите всичките отговори по темата.

СПРЕТЕ И СЕ ПОМОДЕТЕ ЗА СТРАТЕГИЯ

За сега, знайте, че щом посеете своето семе с вяра, следващата ви стъпка е да спрете и да се помолите в Святия Дух за известно време, защото имате нужда от план. Точно това направила и Карла.

Карла и Тод водили обикновен живот от заплата до заплата и все повече затъвали в дългове. Един ден Карла гледала нашето предаване „Да го оправим този проблем с парите“ и разбрала, че трябва да поставят финансите си в ред. Спомням си имейла, който получих от нея. Пишеше, че към този момент те все още нямат никакъв финансов план. Не можели да предвидят дори следващия месец, толкова тежко било положението им. Всичко, което не им достигало в бюджета, покривали чрез кредити.

Карла знаела, че трябва да се измъкнат от дълговете си, но как? Със съпруга си посели семе на вяра за бизнес идея, след като прочели моята книга и посели конкретно за бизнес, който тя да може да върши от къщи. Тод бил достатъчно зает като учител в местно училище, затова искала да измисли нещо, което тя да може да прави, за да подпомогне семейството. Всяка сутрин, след като посели в очакване за идея, Карла прекарвала тихо време с Господа и чакала, за да получи някаква насока от Святия Дух.

Една сутрин, дълбоко от духа си, тя чула думата „кученца“. Първоначално била малко объркана. Кученца? Да отглеждам кученца? Някога имали куче, но тя никога не се била замисляла за развъждането на кученца. Когато Тод се прибрал вечерта, тя нямала търпение да му сподели какво ѝ е казал Бог. Очаквано, Тод бил малко притеснен от идеята, но насърчил Карла да проучи възможностите. Много скоро Тод и Карла купили две женски кученца от породата голдъндудъл и така стартирали своя малък бизнес за развъждане на тази порода. Разбира се, първо е тряб-

вало да отгледат своите кученца и чак тогава да започнат да ги развъждат.

Имали са затруднения по пътя си, но през първата година кучетата им родили малки. Общо 13. Всяко куче се продавало по \$1 500 и Карла разказа как се развълнувала до сълзи при мисълта, че правилно е чула от Святия Дух думата „кученца“. През същата година Тод бил повишен в директор на местното училище.

Бизнесът с кученцата непрекъснато се разраствал до момент, в който сега те отглеждат над 300 кученца годишно, но цената се е повишила през това време и сега едно кученце струва \$2 500. Финансовият им живот се преобърна на 180 градуса. Изплатиха къщата си миналата година и вече са напълно свободни от дългове. Те пътуват в чужбина на невероятни пътешествия и са свидетели как Бог прави толкова много в живота им, че Карла трябваше да сподели това с хората. Тя току-що пусна в продажба своята първа книга „Мисля да ви направя да преуспявате – или как Бог ни даде финансова свобода чрез кученца“.

Тод и Карла живеят живот според Царството, който привлича вниманието на хората и ги кара да спрат и да се замислят за Бог. Пророк Исаия говори за епохата на Църквата в Исаия 61 глава, където той ни казва какво иска да направи Бог с живота ни, докато сме на земята.

*... За да се наричат дървета (дъбове) на правда,
насадени от Господ, за да се прослави Той.*

Исаия 61:3

Дъбът е много здраво дърво и обикновено огромно по размер. Библията казва, че нашият живот ще бъде като дъбовото дърво, вкоренен, стабилен и непокатим. Плодът на това дърво ще е правдата, което означава, че хората ще видят какъв трябва да бъде животът и какво Бог

нарича праведно. Ние сме дървета на Господа, което означава, че Бог ще ни постави там, където Той смята, че е най-добре за нас, всички сме на различни места, от различни култури, с различна работа, но с единствената цел да Го прославяме и да изявяваме Неговото величие. Бог иска да привлече вниманието на хората чрез вас! Той иска другите да виждат в живота ви добрите плодове от следването на Неговите пътища. Точно както едно плодно дърво ви привлича с вкусните си плодове, така и Бог иска животът ви да показва на земята същността на Небето.

Как успяват Тод и Карла да се справят? Разбира се, отглеждането на кученцата им отнема много време и работа, но заради свободата, която им дава, си заслужава. Тази свобода за тях започна с чуването на плана на Бог. Една най-обикновена дума – „Кученца!“. И това било всичко, от което те са се нуждаели. Бог ще говори и на вас. Той ще ви води на тези зелени поляни и при тези тихи води на мир и спокойствие, за които говори Псалм 23.

Но както можете да предположите, не е достатъчно само да чуете плана от Бог. В следващата глава ще дискутирам петата стъпка и това може да се окаже най-важната глава, защото именно в тази стъпка се провалят повечето хора. Вие обаче няма да се провалите, вие ще ходите в добрината на Бог точно както четем във всички тези свидетелства, които ви разказвам в настоящата книга! Готови ли сте?

ГЛАВА 9

ВРЕМЕ Е ЗА ТРЪГВАНЕ!

Всеки фермер знае, че различната реколта се събира в различно, строго специфично време. Познаването на точното време за жътвата на дадена реколта прави разликата между успеха и провала. И нека си го кажем направо – човек може да пропусне жътвата. Ето защо това е много важна тема. Не ви ли се е случвало да отидете в магазина, да видите чудесно изглеждаща червена ябълка, да я купите и когато идете у дома и отхапете от нея, тя да се окаже без никакъв аромат? Е, този проблем се дължи на времето, в което е била откъсната.

Не мога дори да ви кажа за колко много финансови разрухи съм чувал и на колко хора, които се хвърлят в някоя идея, но пропускат точното време, е трябвало да помагам. Любимият ми стих във връзка с точното Божие време е Матей 13:44.

Небесното царство прилича на имане (съкровище), скрито в нива, което като го намери човек, скрива го и в радостта си отива, продава всичко, което има и купува оная нива.

В тази история един човек е достатъчно мъдър, за да знае, че точно в тази минута, той не е способен действително да притежава това съкровище. Налага се той да

отиде и да се подготви, за да го закупи.

За пример, когато Карла чула думата „кученца“, това не означавало, че трябва да пусне своите кученца за продажба. Тя нямала все още кученца. Тя е преминала през голяма подготовка, за да стигне до продажбите. Най-напред закупили двете женски кученца. Построили им място, където да живеят и в което да има място и за бъдещите кученца. Освен това е имало и различни правни изисквания, с които е трябвало да се запознаят във връзка със задължителните ваксини, които трябва да бъдат поставени на едно кученце, ако някой иска да го продава.

Освен това има въпроси, свързани с лиценза, маркетинга, банкирането, данъците и куп други неща. Това са въпроси, които трябва да проучите преди действително да влезете в сезона на жътва на вашата бизнес идея.

Дори след като сте свършили задължителните неща, трудната част тепърва предстои. Вие сте тези, които трябва да пристъпите във видението, което Бог ви е открил. Да, идеята ще бъде много по-голяма от вас самите и е възможно да изпитате известен страх, поемайки първите крачки. Но страхът е част от старото ви естество. Не забравяйте, че сега вие сте нов човек.

Когато Бог ми говори да стартирам мой собствен бизнес, аз бях много притеснен от това. Започвах изцяло от нулата. Въпреки че Бог ми беше говорил в сън и аз бях направил всичко необходимо, за да го стартирам, все още бях доста нервен от това. Всичко сега зависеше от мен - да изляза и да го направя. Някога имали ли сте приятел или познавате ли човек, който все говори какво ще направи, но никога не го прави? Аз познавам много такива хора! Нали помните, че обучавах продавачи повече от 30 години?

Когато стартирах своя бизнес, живеях изцяло от комисионни и работих сам. Но едно нещо имах, и това беше страст. Когато Бог ме води да стартирам компания, чрез

която да помагам на хората да излизат от дълг, се хвърлих с двата крака. Аз самият бях тормозен от финансови проблеми през целия си живот и сега, когато бях открил истинския отговор – Царството на Бог, исках да кажа на всички. На второ място, след като Бог ми помогна да съставя плана, който ми показва как да подготвям писмени проекти за семействата, така че те да излизат от дълговете си в рамките на от пет до седем години, включително и от ипотечните си кредити, аз бях повече от развълнуван. Знаех, че съм попаднал на ниша във финансовия пазар и имах какво да разкажа и да дам на хората. Въпреки това първо трябваше да бъде фино настроен прототипът, преди да щракна ключа.

Разбира се, винаги има неща, които човек учи в крачка, но когато се впуснете в едно начинание, вие трябва да сте разработили поне основната структура. Без значение колко велика е възможността, продуктът или потенциалният доход, ние живеем в днешния ден и днес е денят, в който трябва да започнем да навлизаме в плана.

Това ни води до истинския проблем, който смятам, че е основната причина толкова много хора да не постигат своите цели, дори след като са чули от Бог и имат посока и отговор за своите финансови проблеми.

ОТЛАГАНЕ!

Отлагането може да е причинено от неувереност, страх или просто от мързел. Но едно нещо е сигурно; лесно е да се поддаде човек на мотаенето. Четох следното проучване във връзка с навиците на студенти, които постоянно отлагат изпълняването на отговорностите си.

Джени почиства апартамента си. Кати решава математически пъзели. Мат проверява спортните резултати, а Кармен актуализира страницата си във

Фейсбук. Всички те са студенти по психология, които отлагат другите задачи, които са длъжни да направят. Класически пример за отлагане в действие.

Това е навик, който много трудно се изкоренява, особено днес, когато интернет позволява на студентите да се измъкват от дисциплинираното учене само с един клик с мишката. Мета-анализ, проведен от психологът Пиърс Стийл, доктор по философия от университета в Калгари, посочва, че от 80 до 95 процента от студентите отлагат, особено когато трябва да правят курсовите си работи.⁶

Трябва да кажа, че това не се отнася единствено за студентите в последен курс. Нещата, които ни разсейват, са безбройни. Ровенето в телефона или отварянето на всякакви имейли със сигурност са голям крадец на време. Но отлагането има една по-коварна, едва доловима и направо демонична страна, за която трябва да знаете. За да илюстрирам и да хвърля повече светлина върху тази опасна тема – да, точно това казах – опасна тема, аз искам да прочетем 1 Коринтяни 2:6-8.

*Обаче, ние поучаваме мъдрост между свършените, ала не мъдрост от този век, нито от властниците на този век, които преминават; но поучаваме Божията тайнствена премъдрост, която е била скрита, която е била предопределена от Бога преди вековете да ни докара слава. **Никой от властниците на този век не я е познал; защото, ако я бяха познали, не биха разпнали Господа на славата.***

1 Коринтяни 2:6-8

⁶ <https://www.apa.org/gradpsych/2010/01/procrastination>

Добре е да си запишете този стих някъде. Сатана ще сменя тактиките си, ако може да разбере какво точно правите! Точно заради това Бог говори с притчи. Отново заради това Бог понякога чака до полунощ, преди да открие вашия отговор. Трябва да знаете и да помните, че имате враг. Вашият враг не е някакъв метафоричен герой с вила и в червен костюм. Библията е категорична:

Бъдете трезвени и будни. Противникът ви, дяволът, като рикаещ лъв обикаля, търсейки кого да погълне.

1 Петрово 5:8

Разбира се, той не може просто да погълне когото и да било, затова иска да ви измъкне от небесните правомощия и да ви подмами в своите легални владения, където убива, краде и унищожавя. Библията казва: „Врагът ви!“ Една от тактиките на сатана е да подмамва хората в капана на самодоволството, на място на отлагане и протакане на нещата. Това му дава време да разкрие какво сте намислили вие заедно с Бог.

Спомням си един сън, който някога сънувах. Беше нощ. Светлините от прозореца на моята спалня се отразяваха върху поляната пред къщата. А там от сенките изскочиха два демона. Те застанаха с лице към прозореца и дър- **ОТЛАГАНЕТО МОЖЕ ДА Е СМЪРТОНОСНО!** жаха тетрадки в ръцете си. Знаех, че бяха изпратени, за да намерят легален достъп до моя дом. Водеха си бележки и търсеха слабо място, чрез което да се опитат да спрат работата на Бог.

Отлагането може да е смъртоносно! Тези думи звучат много силно, нали? Звучат точно обратното на това, което ви казва изкушението да започнете да отлагате. Неговият

глас е коварен и убедителен. „Няма да има никакво значение, ако го направите малко по-късно.“ Вярно е, че винаги можете да свършите едно нещо и по-късно. Но дали е точно така? Нека ви разкажа една история, която ще ви покаже колко опасно е отлагането за по-късно.

И филистимецът напредваше и се приближаваше към Давид; и щитоносецът вървеше пред него. И когато филистимецът погледна наоколо и видя Давид, презря го, защото беше дете и рус и красив на лице. И филистимецът каза на Давид: „Куче ли съм аз, та идеш против мен с тояга?“ И филистимецът прокле Давид с боговете си. Филистимецът още каза на Давид: „Дойди при мен и ще дам месата ти на въздушните птици и на земните зверове.

1 Царе 17:41-44

И като стана филистимецът и идваше и се приближаваше да посрещне Давид, Давид побърза и се завтече към редовете да посрещне филистимеца. И Давид вкара ръката си в торбата, и взе от там камък, и като го хвърли с прашката, удари филистимеца в челото му, така щото камъкът се заби в челото му; и той падна по лицето си на земята.

1 Царе 17:48-49

Историята за Давид и Голиат е невероятна. Целият народ на Израел е уплашен и се страхува от тирадите на Голиат. Но Давид казва, че той ще се бие с него при едно условие – той сам да избере своето оръжие – прашка, която той използва от години, докато пази овцете. Докато Давид се приближава към Голиат, Голиат е възмутен и за-

почва да вика: „Куче ли съм аз, че си излязъл против мен с тояга?“ Онова, което Голиат вижда като тояга, всъщност е гегата на Давид. Той не вижда прашката, мушната в колана на Давид. Не, Давид използва гегата като примамка, като привлича вниманието на Голиат към нея, вместо към прашката. Докато Голиат приближава Давид, Давид тича към него. Това е друга тактика, която прилага Давид. Той знае, че ще е по-трудно за Голиат да види прашката, ако той внезапно тръгне срещу него.

Какво обаче би станало, ако Давид постъпи като останалите? Уплашени да влязат в конфликт, те просто отлагат. Какво би станало, ако Давид затанцува около Голиат, докато се почувства готов да стреля. Вярвам, че тогава Голиат би видял прашката, и съответно би разпознал стратегията на Давид. Битката щеше да е изгубена и целият народ на Израел отведен в плен.

Точно това иска да направи сатана и с вас. Той иска да плени вашите планове. Ако може да ви накара да спрете, да почакате докато се почувствате готови, той ще има време да промени тактиката си и да се противопостави на плана на Бог в живота ви. Така че, опасно ли е отлагането? Абсолютно! Сигурен съм, че протакането вече ви е струвало хиляди долари. В случая с Давид, отлагането би струвало живота на хиляди хора.

Ето защо, когато знаете точното време и имате своя план, направете уверена крачка напред. Вярвам, че Святият Дух ще ви подбуди, за да ви помогне да разберете кога е правилното време да направите крачка напред. Но поради погрешни поучения, много хора се колебаят или правят крачката, но когато се изправят пред конфликт, се връщат на-

**ТОЧНО ТОВА ИСКА ДА
НАПРАВИ САТАНА И С
ВАС. ТОЙ ИСКА ДА ПЛЕНИ
ВАШИТЕ ПЛАНОВЕ.**

зад и си мислят, че най-вероятно са пропуснали да чуят от Бог.

НЕ СЕ СТРАХУВАЙТЕ ОТ КОНФЛИКТА

Много хора ми казват, че когато пристъпят с вяра, целият ад се отприщва върху тях. Е, вие сте екипирани да се справите с ада без да изпитвате никакъв страх. Врагът току-що е бил улучен с плана на Святия Дух за вас и сега се опитва да открие начин да го прекрати. Но той не може да го спре сега. Вече е твърде късно. Ако обаче успее да ви накара да се усъмните в словото на Господ, което ви е довело до тук, тогава ще се прокрадне страх, който ще ви върне назад. Той иска да създаде такъв смут, че вие да се откажете. Но сега вие трябва да устоявате още по непоколебимо и да прилагате властта си, за да го държите в шах. Не се страхувайте да казвате: „Не, ти няма да сториш това!“ или „Връзвам този дух на смут, който се опитва да ме измъчва. Знам какво Господ ми е казал да направя и аз го правя в името на Исус. Затова, сатана, отстъпи!“

За съжаление, повечето от съвременните необучени християни реагират изненадващо на контраатаката на сатана. Те вярват, че щом Бог им е говорил и им е дал Своя план, всичко ще тече гладко и ще се случи бързо и без изненади.

Моля ви, не разбирайте погрешно това, което казвам. Ние имаме абсолютната власт над нечистите духове, но нямаме никаква власт над хората. Трябва да отбележа, че макар аз да съм под Божията юрисдикция, много от хората около мен не са и те стават плячка на слухове и объркване. Възможно е те да преценяват погрешно моите действия и мотиви или да предизвикват гонение против мен.

Но те не могат да спрат плана на Святия Дух за вас!!! Врагът винаги ще закъснява и няма да му достига силата,

за да възпрепятства плановете на Бога. Бог е винаги крачки напред и Той ще ви води в победа, ако устоявате с вяра и откажете да направите компромис с думите Му.

Фазата, в която правите крачка на вяра, всъщност ще изисква повече кураж, отколкото вяра, за да я осъществите. Вярата ви е довела до този момент, но сега ви е нужна смелост, за да пристъпите напред. Мисля, че проблемът е, че хората бъркат историята за Червеното море с историята за река Йордан.

В историята с Червеното море, народът на Израел са освободени от Египет и пътуват към Червеното море, където изглежда, че са притиснати в капан от морето и от планините. А египетската армия ги преследва, след като Фараон е променил решението си да ги пусне да си заминат. Изглежда, сякаш няма изход за тях. Но Моисей вдига своя жезъл (власт) и Червеното море се разделя на две. Всички преминават по сухо и армията на Фараон се опитва да ги последва. Но когато неговата армия навлиза в морето, то ги поглъща, избивайки ги до един. Сега вече Израел е освободен от Египет и от робството. Това е едно мощно и славно освобождение и всички ние обичаме да пеем за Божието избавление.

Пред израилтяните стои тяхното обещание, Ханаанската земя. Това е земята на техните предци, която е обещана на потомството на Авраам. Докато те преминават през пустинята, думите на Моисей кълтят в ушите им – това е земя, в която текат мед и мляко. За хората, които през целия си живот са познавали единствено робството, това звучи твърде хубаво, за да е истина. Има обаче един проблем. Земята вече е заета от други народи. Когато те приближават до река Йордан, Моисей решава да изпрати съгледвачи, които да огледат най-добрия маршрут, по който да минат след като прекосят и влязат в новата земя и да донесат някои от плодовете, които растат там, за да

докажат на хората, че това наистина е добра земя, пълна с потенциал.

Само че съгледвачите се връщат със свидетелства, които карат народа на Израел да пожелае да се върне обратно в Египет. Земята е пълна с укрепени градове и хора, които са много по-грамадни и по-високи от израилтяните. Те плачат в отчаяние и се обръщат против Бог и против Моисей, мислейки се за излъгани. Поради тяхното неверие Бог не ги въвежда в Обещаната земя, тъй като Той знае, че без вяра, те ще бъдат съсипани. Това поколение живее и умира в пустинята, докато не остава нито един от тях.

Сега Бог заповядва на Исус Навин да ги въведе в земята. Но когато те се изправят пред река Йордан, отново възниква проблем. Реката е в своя пълноводен сезон и хората не могат да прекосят бурните и бързи води. Бог обаче отново разделя водите и израилтяните минават по сухо – но този път те не бягат от конфликт, както когато си тръгват от Египет, а им предстои да влязат в конфликт, подготвяйки се да завземат своето обещание.

Трябва да знаете това. Възможно е да има проблеми, с които трябва да се справите, когато пристъпите с вяра, но не се страхувайте. Бог ще ви помага и ще ви пази по пътя. Винаги помнете, че точно зад проблема стои обещанието. Никога не го забравяйте.

Всъщност ще ви кажа нещо, което може да ви шокира. Имайте едно наум и бъдете наясно с проблемите. Не, аз не говоря да мислите само за личните си проблеми в страх. Говоря за това да търсите възможности. Хората плащат много пари, за да разчистят или да поправят проблемите. Даден бизнес всъщност е отговор на нечии проблеми. Например, хората имат такъв проблем – те са гладни, затова някой основава „Събуей“. Сигурен съм, че и вие сте си правили сандвич тип „Събуей“, но никога не

сте го превърнали в бизнес. Днес обаче „Събуей“ имат десетки хиляди заведения по целия свят, защото така те решават нечий проблем. Вие може би ще си кажете: „То и аз можех да го направя това!“ и това е така. Но вие трябва да започнете да мислите различно.

Днес ние с Дренда сме милионери не защото сме умни или красиви. Ние просто научихме как оперира Царството на Бог и Той ни показа как да оправим проблема, който имахме. А после Бог ни разкри как да помогнем и на другите хора да си решат същия проблем като нашия. Не е чак толкова трудно!

МЯСТОТО НА ПОДГОТОВКА

И така, след като посееете с вяра и след като получите плана, недейте просто да се хвърляте през глава, без да го обмислите. Спомнете си нашия пасаж от Матей 13 глава.

Небесното Царство прилича на имане, скрито в нива, което, като го намери човек, скрива го, и в радостта си отива, продава всичко, което има и купува оная нива.

Матей 13:44

Бог винаги първо ви призовава към място на подготовка. Макар да сте чули от Бог и Той да ви е дал идея за стартирането на фантастичен нов бизнес, трябва да сте сигурни в точното време. Бог винаги ви разкрива съкровището (имането), за да ви мотивира най-напред да се подготвите. Забележете, аз не казвам, че Бог ви дава съкровището. Казах, че ви разкрива съкровището, разкрива ви отговора. Много, много хора погрешно разбират разкриването на имането като времето, в което да се впуснат

към прибирането му, което е довело до ужасни резултати в живота им. Бог винаги първо ще ви доведе до място на подготовка и обучение, преди да ви изпрати да придобиете съкровището.

При мен, когато бях млад мъж, Бог ми даде видение, в което стоях и държах Библия в ръцете си. Докато седях, аз не просто видях как проповядвам Словото, но видях също и залата, и хората, на които проповядвам. Един глас ми говори, докато виждах това видение. „Призовавам те да проповядваш Моето Слово.“ Чух това три пъти и тогава видението престана. Бях само на 19. Тогава управлявах пицарията на татко и всъщност не знаех какво точно означава това видение. Знаех само, че съм призован да проповядвам Словото на Бог, но как или къде ще се случи това, все още не знаех.

Всъщност това беше един призив за подготовка. Не много дълго след като Бог ми даде това откровение, Той ми каза да отида в Библейско училище и след това в университет „Орал Робъртс“. Там се срещнах с любовта на живота си – Дренда. След като завършихме университета ние стартирахме финансов бизнес – един план, който по онова време аз все още не разбирах. Какво се случи с призива на Бог върху моя живот? Но Бог имаше план. Той използва това време, за да ме обучи във финансовите области на живота, да ме обучи в законите и принципите на Неговото Царство, които се превърнаха в крайъгълен камък на моето служение. Освен това Той употреби това време, за да ми помогне да стана по-уверен, тъй като аз се страхувах да говоря пред хора, когато бях по-млад.

Едва на първи септември през 1995 г. Бог ни води да започнем нашата църква в мазето на една местна християнска радиостанция. Първата ни служба се проведе вечерта и когато се изправих там, аз видях абсолютно същата картина като видението, което Бог ми беше дал 21

години по-рано.

Трябва да разберете, че когато чуете видението, получите насоката или получите идеята, това обикновено не означава, че трябва в същия миг да се спуснете в изпълняването му. Бог ще ви каже кога да направите първата крачка така както ви е дал и Своя план за вас. Той ще ви говори и вие ще знаете без капка съмнение кога да го направите.

В моята ситуация, ние посещавахме малка църква, близо до нашия дом през 1995 г.; и по време на една служба в неделя вечер Бог започна да работи в мен. Дори не можех да чуя какво говори пасторът, защото Духът на Бог беше върху мен толкова силно. Знаех, че е време да направя първата стъпка! Вие също ще разберете кога е настъпило вашето време.

С Дренда толкова много се наслаждаваме да виждаме какво е направил Бог, но нашата страст е всичко, което Той върши!!! Ние сме обещали да проповядваме и да поучаваме това послание на Царството до края на живота си. Нищо не ни вълнува повече от това да виждаме как лицата на хората грейват от проумяване на дадена истина, докато ние поучаваме. Знаем какво означава това – те чуват отговорите, от които имат нужда.

Знаем, че Царството е отговорът и за вас! И така, какъв е петият принцип, на който Бог ни научи?

Стъпка #5: Когато сте сигурни във времето, метода и мястото, не отлагайте! И на второ място, не се изненадвайте от конфликта!

Вие заедно с Бог можете да свършите работата, няма никакво съмнение в това! Само помнете, че волята на Бог е вие да преуспявате.

Възлюбени, моля се във всяко едно отношение да преуспявате и да сте в добро здраве, както преуспява и душата ви.

3 Йоан 2 (версия - NASB)

Не позволявайте на никого да ви казва, че не е Божията воля и не е Неговото най-добро за вас да бъдете здрави и да преуспявате в живота! Точно това сатана е откраднал от земното царство и което Бог ви е възстановил в Исус Христос. Религията е научила хората на толкова много лъжи за Бога. Понякога хората имат нуждата да се отучат от определени измислици, преди да могат да научат истината. Получих следния имейл миналия ден, който много добре илюстрира необходимостта от обновяване на ума според онова, което Бог действително говори.

Скъпи Гари,

Казвам се Анет. Отраснала съм в дома на баптистки пастор, спасена съм от дете и обичам Исус от цяло сърце. Като млада бях кръстена в Святия Дух и започнах да разбирам истинското поклонение, изцеление, освобождение, духовните дарби и други истини за Царството на Бог. Научих основните принципи на сеене и жънене чрез различни учители в Тялото Христово. Но едва когато съпругът ми Джон се „натъкна“ на вашето поучение, аз започнах да осъзнавам, че имам истински проблем и не мога да повярвам, че християните, особено пасторите или хората в служение, трябва да се стремят да преуспяват повече отколкото само техните основни нужди да бъдат снабдени. Тогава осъзнахме, че никой от нас двамата не разбира как точно работи Царството.

Ние сме служители и винаги сме били верни в десетъците. Освен това давахме щедро и дори учехме хората на принципа за сеене и жънене. Но усещахме, че водим

относително комфортен живот и това беше всичко, което сме очаквали. Така беше до есента на 2003 г., когато голям пожар изпепели доковете, където се намираше нашият бизнес и също така основният офис на нашето служение. След това се случиха още няколко събития, които напълно промениха всичко. Джон започна да получава непрекъснати сърдечни проблеми и накрая имаше нужда от сърдечна операция. По това време ние нямахме здравни застраховки и започнахме да трупаме огромни задължения към болницата. Неспособността му да работи още повече влоши нещата. След това няколко неправилни решения от наша страна ни причиниха още по-големи финансови проблеми. До 2015 година нормалният ни финансов начин на живот се беше променил от добър до живот, в който бяхме обременени от огромен дълг, включително и много данъци за минали периоди.

Винаги сме били щедри, защото обичаме да даваме и вярваме в сеенето и жъненето. Отчаяно потърсихме Господ повече от всеки друг път, за да намерим отговорите, от които имаме нужда. След това Джон случайно се натъкна на вашето поучение по телевизията. Най-напред той каза: „Не може човек така да подкупва Бог!“ и изключи телевизора. Но само след няколко дни той отново се натъкна на вашето предаване и този път не можеше да спре да ви слуша. Накрая си поръча всяко едно поучение, което беше налично в момента! Две години изучавахме тези материали, преди и двамата да можем да се освободим от налудничавото вярване, че е погрешно да искаме да имаме изобилие и да имаме повече от достатъчно.

Един ден, сигурно за десети път гледахме едно конкретно ДВД, в което поучавате от Матей 17 как Исус казва на Петър да улови риба и да използва монетата, която ще намери в устата ѝ, за да си плати данъците, заедно с пример от IV Царе 4 за жената, която използва всичко, което

има в своята къща.

Изведнъж си спомних, че един приятел ни беше подарил една златна монета в замяна на работа, която ние бяхме свършили за него. Тя не беше достатъчна, за да изплатим дълговете си, но беше „нещото“, което имахме в дома си, което можехме да посеем! Посяхме тази монета във вашето служение и станахме партньори от вътрешния ви кръг и започнахме да внимаваме, за да видим какво ще е следващото нещо, което Бог ще се да направи след това.

През следващите няколко месеца продължавахме да се храним с вашите поучения и се борехме да останем с вдигнати глави докато погасяваме вноски по кредитите си. След това една нощ аз сънувах сън, в който Бог ми показа една огромна сума пари, която идва към нас. През следващите седмици станахме свидетели на няколко неголеми финансови благословения. Продължихме да се молим и да даваме повече според водителството на Бог като декларирахме Божиите истини и слушахме внимателно, за да сме сигурни, че се покоряваме на всичко, което вярваме, че Той ни говори.

Тогава ситуацията се обърна, нещо, което изглеждаше абсолютно невъзможно да се случи. Малко по-късно видяхме и изпълнението на съня ми. Сумата, която получихме, далеч надвишаваше това, от което имахме нужда, за да си изплатим дълговете. Вече сме свободни от дългове. Сега търсим стратегии как да инвестираме мъдро и да живеем този живот на двойната мяра, така че да можем да даваме щедро винаги и във всяка ситуация.

Джон и Анет

Подобни имейли получаваме непрекъснато от хора, които научават истините за Бог и за Неговото Царство и които осъзнават, че са били излъгани от религията.

Открил съм, че щом умът ми се обнови и опозна Божията доброта и Неговото Слово, тогава аз успях да порасна в откровението, от което имах нужда, за да бъда свободен. Запомнете, никога не се съмнявайте в Бог. Ако възникне ситуация в живота ви, в която ви се струва, че провалът е от страна на Царството на Бог, тогава направете това, което виждаме да правят и учениците. Те не питат Исус:

**ТОЙ ЩЕ ВИ ГОВОРИ И
ЩЕ ВИ ПОМОГНЕ ДА
НАУЧИТЕ КАК ОПЕРИРА
НЕГОВОТО УДИВИТЕЛНО
ЦАРСТВО.**

„Исусе, Ти защо не изгони демона?“ Те знаят, че проблемът трябва да е в тях и затова молят Исус да им помогне да го разберат. Ако в живота си не виждате онова, което Библията говори, че ви принадлежи, помолете Бог да ви покаже защо е така. А Той ще ви говори и ще ви помогне да научите как оперира Неговото удивително Царство.

Вчера един бизнесмен от църквата научи от своята банка, че парите от федералните субсидии, които са му били обещани преди това, сега са му отказани. А той очакваше тези средства и си беше направил план за инвестирането им. Без тази помощ, той ще трябва да освободи част от работниците си. Когато попита банката защо са му отказани парите, те не можаха да му дадат отговор. А понеже смяташе, че ще получи огромна сума, той вече беше инвестирал част от наличните си средства за консумативите, от които имаше нужда. Сега, когато обещаните пари нямаше да дойдат, той се оказа без пари и не знаеше какво да направи. Единственото нещо, което имаше, беше една подаръчна карта, която някой му беше дал. Той веднага дойде с тази карта в църквата, защото знаеше, че трябва да посее това, което има, доверявайки се, че Бог ще му помогне в този труден сезон. Само няколко часа

след като той пушна тази карта ваучер, от банката му се обадиха и му се извиниха, като обясниха, че трябва да е станала някаква грешка. Изпращаха му парите!

ВИЕ ТРЯБВА ДА ИЗИГРАЕТЕ СВОЯТА РОЛЯ

В заключение ми позволете да ви споделя финалните си думи относно сдобиването с парите, от които имате нужда. Открил съм, че много хора имат щедри сърца, готови да дават, имат сърца за хората, обаче не и за парите. Вярвам, че основната причина, поради която хората не могат да видят възвръщаемост от своето даване, е погрешното възприятие за това какво трябва да се случи след като те дадат. Много християни погрешно вярват, че Бог просто ще им донесе парите, за които вярват. Но това не е възможно, тъй като Бог няма пари. Всичките пари са на земята и са само продукт на търговия (служат за закупуване и продаване на нещо).

Затова, щом като дадем, ако разбираме този аспект на процеса, ние трябва да се вслушаме в гласа на Святия Дух, за да чуем от Него план, насока или идея, чрез които или можем да създадем, или да спечелим богатство на пазара. Това не означава, че трябва да имате бизнес, но Святия Дух ще ви насочи до място в пазара, където да поставите своята мрежа. Мрежата е нещо, което има способността да улови или да създаде пари на пазара. Бог ще направлява стъпките ви и ще ви разкрива плана, който трябва да следвате. За повечето хора вярвам, че най-добрата, най-бързата и най-вероятната мрежа, това е бизнесът. Когато казвам бизнес, аз не изключвам да работите за някого или в корпорация, но мрежата трябва да бъде достатъчно голяма, че да ви улови рибата, от която имате нужда. Това може да е ваш личен бизнес или бизнесът на някой друг.

Когато става въпрос за мрежи, от личен опит мога да кажа, че повечето хора се опитват да ловят китове във вани. Нека обясня. Да предположим, че някой работи в местния супермаркет за 10 долара на час. Сега обаче искат да изплатят своята къща за \$150 000 и искат да използват законите на Царството за това. Чудесно, до тук - добре.

После те чуват за сеенето и за жъненето, един от законите на Царството, и те сеят и вярват за изплащането на къщата. Отново, до тук – добре. Но по някаква причина те си мислят, че парите просто ще се появят отнякъде. Те знаят, че тяхната работа няма възможността да им „улови“ достатъчно пари, че да си изплатят къщата, затова възлагат надеждите си на Господ (това също е добро). Но когато казвам „да възложим надеждите си на Господ“, трябва да разбирате, че имам предвид да уповаваме на Господ да ни даде мъдрост и насока как да спечелим тези пари. Това може да означава, че се налагат големи промени.

Често хората не могат да проумеят, че може да се наложи Бог да ги насочи към ново езеро, в което да уловят търсения кит, а не в своята до болка позната вана. Защото във ваната ви китове няма! Изплащането на къща за \$150 000 за няколко години с доходи от 10 долара на час би било много трудно. Бог обаче знае къде са рибите и може да ви заведе на правилното място и да ви даде точния метод, чрез който да уловите рибата, необходима ви, за да постигнете своята цел. Спомняте ли си историята с Петър и огромния улов на риба? Петър лови цяла нощ и нищо не хваща, но Исус му казва къде е рибата и след това лодката на Петър не може да я побере всичката. Кое причини такава разлика? Едно слово на насока – „Спусни мрежите си в дълбоките води!“ Вижте, Петър лови на неправилното място, но Исус му казва какво да направи и тогава той успява.

Когато с Дренда бяхме в сериозни дългове, ние трябваше да се научим как да чуваме Бог и да Го следваме към по-големи и по-големи езера, за да ловим рибата, от която имахме нужда. Божията насока ни водеше към все по-дълбоки и по-дълбоки води. Съвсем откровено, Бог ни заведе толкова надълбоко, че вече не виждахме сушата, и беше страшно, тъй като никога преди не сме били на това място, а да не говорим колко е страшно, когато се надигнат бури.

Тъй като повечето хора чакат на Бог за парите, които да се появят отнякъде, никога не им хрумва да се вслушат за нещо, което е чуждо за тях и което ги води към нови и плашещи места, на които никога преди това не са били. Повечето хора гледат единствено към онова, което вече познават. Но китовете не са във ваната ви. Трябва да навлезете в дълбоките води.

Затова, запомнете, че ние не трябва да седим безделно, след като вече сме посели. Когато посеем, можем да се уловим за Словото на Бог, уверени, че Той ще ни води към необходимата жетва. Но трябва да се вслушаме за посоката, да я последваме и също така да имаме необходимите мрежи, с които да уловим китовете, щом стигнем до там.

Много хора всъщност предприемат необходимите стъпки, за да променят живота си, но не успяват да променят методите, които използват за улова на своята жътва. Кукичка за шаран няма да издържи един кит. (Между другото изобщо не ви говоря да ловим китове. Използвам ги като пример поради големия им размер.)

Веднъж застанали на правилното място, вашите методи трябва да могат да понесат по-голямата тежест и натоварване, необходими за улова на по-голяма жътва. Всичко това отнема време. Често пъти Бог знае, че ние не можем да се справим с кита, който се опитваме да уловим, когато

го погледнем очи в очи. Но Бог ще ни обучи и можем да сме сигурни, че наистина ще изкараме този улов на брега, ако не се уморим и не отпаднем.

В преговор ще кажа, че трябва да спрем да мислим само за пари, които да идват чрез чудо, или както го наричам аз „манталитет на пощенската кутия“ (макар че Бог върши някои много удивителни неща именно по този начин). Вместо това трябва да започнем да работим с Бог, да се подготвим за жътвата и да свършим своята си част, за да уловим всяка възможност, която Бог поставя пред нас.

**ТРЯБВА ДА ЗАПОЧНЕМ
ДА РАБОТИМ С БОГ, ДА
СЕ ПОДГОТВИМ ЗА ЖЪТ-
ВАТА И ДА СВЪРШИМ
СВОЯТА СИ ЧАСТ, ЗА ДА
УЛОВИМ ВСЯКА ВЪЗ-
МОЖНОСТ, КОЯТО ТОЙ
ПОСТАВЯ ПРЕД НАС.**

Силата на снабдяването е поставена във вашите ръце. Не, не говоря за заглавието на моята книга. Говоря за Святия Дух и за Царството, в което Бог ви е поставил. Затова, действайте и спечелете много за Христос чрез своя успех и пример по пътя.

Току-що пристигна този имейл и си мисля, че той много добре ни напомня за нещата, за които говорим. Позволете да ви го споделя в завършек.

В една разпадаща се световна икономика, нашият бизнес имаше дълг от \$ 4000 и дълг от \$8 000, които бяха изплатени! Но има и още!! Разглеждахме финансовото състояние на бизнеса си и осъзнахме, че към днешна дата нетния ни приход за 2020 г. далеч надвишава приходите ни от цялата 2019 година! Ние преуспяваме повече, отколкото можем да поискаме или да си помислим (Ефесяни 3:20), докато прокълнатата световна икономика се проваля! Толкова се вълнуваме от това, което прави Бог! Той е ТОЛКОВА верен на Своето Слово!!

Благодаря ви, благодаря ви, благодаря ви, Гари и Дренда, както и на вашето семейство и на екипа и на партньорите ви, че носите Словото на Бог в живота ни! Ние живяхме 17 години в нищета и отчаяние – също както Дренда и Гари за девет години, докато пасторите ни не започнаха да ни показват поредицата „Да го оправим този проблем с парите!“ всяка сряда вечер в църква. Това се случи преди пет години и половина и оттогава ние не сме същите! Благодаря Ви отново и бъдете благословени!

Приятели, не се колебайте да ми разкажете вашите истории на GaryKeese.com. Защото другите трябва да чуят по какъв удивителен начин работи Царството във вашия живот.

ТВОЯТА ФИНАНСОВА РЕВОЛЮЦИЯ

Силата на снабдяването

Борите се да оцелеете....

или сте способни да мечтаете на едро?

Поробени от дългове....

или преследвате определената ви от Бога цел?

Кое от двете е по-вярно за вас?

Какво би могло да промени това във ВАШИЯ ЖИВОТ?

Промисълът за снабдяването ви.

Всички можем да се съгласим, че достатъчният промисъл за нещата, от които имаме нужда в живота, е от огромно значение!

Вие обаче разбирате ли наистина СИЛАТА на промисъла?

Гари Киси ще ви помогне.

В тази четвърта книга от поредицата „Твоята финансова революция“, Гари разкрива един от най-важните компоненти на своя успех, както и на успеха на другите; а също така и друга КРИТИЧНА тайна на Царството на Бог – Силата на промисъла за вашето снабдяване!

Тук ще научите:

- ПЕТТЕ ОСНОВНИ СЪПКИ, които можете да предприемете, за да получите промисъла, от който се нуждаете.
- Значението на вярата и как можете да познаете кога не стоите във вяра.
- Как отлагането може да се окаже смъртоносно.
- Ако можете да повярвате за спечелването на лотарията (да, това наистина го пише тук).
- И много повече от това!

Присъединете се към Гари на това отварящо очите пътешествие и открийте как можете да приложите силата на промисъла за снабдяването във вашия живот!

Гари Киси е автор, мотивационен говорител, предприемач, финансов експерт и пастор, чиято страст е да помага на хората да побеждават в живота, особено в областта на вярата, семейството и финансите. Гари и съпругата му Дренда са създатели на няколко успешни бизнеса и основатели на „Фейт Лайф Нау“, която продуцира две телевизионни предавания - *Да го оправим този проблем с парите* и *Дренда*; организира конференции по целия свят и издава практични ресурси. Семейство Киси са пастори на църква „Фейт Лайф“ близо до Колумбус, Охайо.